

*"Göklerin ve yerin yaratılışında
gece ile gündüzün değişmesinde, akıl
sahipleri için gerçekten örnekler vardır."*

(3/Al-i İmran:190)

ALLAH'IN VARLIK DELİLLERİ

Hamd, ezelden ebede kadar,
her kim tarafından ve
her kim için yapılıyor olursa olsun,
sadece Azîz ve Celîl olan
ALLAH'a mahsustur.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	4
ATOM	12
DÜNYAMIZA DAİR	15
GÜNEŞ	18
SAMANYOLU	20
ŞU MÜTHİŞ UZAY	22
KARA DELİKLER	24
EVRENİN DOĞUŞU:BIG BANG	26
ALLAH-EVREN İLİŞKİSİ	34
ALLAH'A İMAN	35
ALLAH NEREDE?	36
ÖLÜMEŞİĞİ TECRÜBELERİ	36
TESADÜF İNSANİ İLKE, İNCE AYAR	40
ÖYLEYSE ALLAH'I KİM YARATTI?	98
SONSÖZ YERİNE...	104

ÖNSÖZ

Bütün yaratılmışlar, değerlerini, kendilerinde yansımış bulunan ALLAH'ın (Şanı En Yüce) Güzel İsimleri'nden alırlar. Herhangi bir varlıkta yansımış bulunan İsimlerin sayısı ve niteliği, o varlığı, yaratılmışların genel hiyerarşisi içerisinde belli bir yere yerleştirir.

Bu açıdan bakıldığında, yaratılmışların, genel görünümü şöyledir: En altta cansız varlıklar yer alır. Çünkü bunlarda diğer türlere göre daha az sayıda isim tecelli etmiştir.

Cansızların üzerinde ise bitkiler vardır. Bitkileri, alttan ikinci yapan canlı oluşlarıdır. Yani cansız eşyada yansımış bulunan İsimlere ek olarak "Hayy" (Canlılığı kendinden olup, sonsuz geçmişten sonsuz geleceğe devam eden ve istediği varlıklara da canlılık özelliği veren) İsmi de yansımıştır.

Bitkilerin üzerinde de hayvanlar vardır. Onları da alttan üçüncü yapan, canlılığa ek olarak "ruh" sahibi oluşlarıdır. Dolayısıyla daha fazla sayıda İsim yansımıştır. Ve bitkilerden de daha değerlidirler.

Yaradılmışlar hiyerarşisinin en üstünde ise insanlar bulunur. Çünkü canlılık ve ruha ek olarak, bir de bilinç sahibidirler.

İnsanları en değerli kılan ikinci özellik ise, birinciye bağlı olarak, sahip kıldıkları bilinç sayesinde ALLAH'a (Şanı En Yüce) muhatap bulunuşlarıdır.

En fazla sayıda İsmi, en derin biçimde kendisinde yansımalarıyla ortaya çıkan insan, o İsimlerin sahibi olan varlığın yani ALLAH'ın özel muhatabıdır.

Bu bağlamda insanın değerine derinlik kazandıran üçüncü özellik ise şudur: Evren'in bütününde cansız, bitki ve canlı (hayvan) kategorilerinde parça parça yansıyarak, insan dışındaki Evren'i oluşturan ALLAH'ın Güzel İsimleri, toplu olarak insanda bir araya gelmiştir.

Yani İnsan, Evren'in bir tür özetidir. Ve bütün bir Evren'i anlayabilme donanımına da sahiptir. Ve bu özelliğiyle de tektir.

Peki, insanın Evren'in bütününü anlayabilecek bir varlık olması ve aynı zamanda ALLAH'a (Şanı En Yüce) muhatap olarak seçilmiş bulunması ne anlama gelir? İnsana nasıl bir sorumluluk yükler?

Özeti olarak yaratıldığı Evren'e bakarak ALLAH'ı tanıma sorumluluğu...

İnsana ait olan ve insanı yaratılmışların en şerefli, Evren sarayında ALLAH'ın nazlı bir misafiri konumuna yükselten bir sorumluluk...

Aslında konuyu mükemmel boyutlarda ele alırsak, insanın yaratılış gayesini ve değer ölçüsünü oluşturan ALLAH'ı tanıma sorumluluğunu yerine getirmesini sağlayacak tek unsur Evren değildir.

Rabbimizi bize öğreten üç büyük öğretmen vardır.

- 1- Evren
- 2- Kur'an'ı Kerim
- 3- Hz. Muhammed (O'na Binler Selam)

Ama biz bu çalışmamızda, sözü geçen üç büyük öğretmenden sadece birini ele aldık; Evren'i...

Evren, bir büyük öğretmen olarak, insana Rabbini tanıtmayı işini nasıl yerine getirmektedir?

Burası sıkıntılı bir noktadır aslında... Çünkü pek çoğumuzun da zaman zaman şahit olduğu üzere, aynı unsurdan yani Evren'den yola çıkan bazı insanlar, bizim vardığımız sonucun tam aksine de ulaşabilmektedirler...

Ya da bir İslam düşünürünü ziyaret eden bir grup lise öğrencisinin dile getirdikleri şekilde; "bazı öğretmenler ALLAH'tan (Şanı En Yüce) söz etmemektedirler..."

Yani aynı konu üzerinde üç ayrı ve zıt tavır kendini göstermektedir.

- 1- Evren'i ALLAH'ı tanıtan bir kitap / öğretmen olarak okuma,
- 2- Evren'i hiçliğin, tesadüfün ve tanrı tanımazlığın bir delili olarak görme
- 3- Veya bu konuda sessiz / tarafsız kalma.

Liseli öğrencilerin kendine yakındıkları düşünürün cevabı ise ilginçtir: "Öyleyse siz de öğretmenlerin anlattıkları bilimleri dinleyin. Çünkü her bilim kendine özgü bir biçimde ALLAH'ı anlatır, O'ndan söz eder..."

İşte bu tespit ve bu bakış açısı önerisi bu kitabın çıkış noktası oldu. İçinde yaşadığımız Evren'i bize anlatan bilimler, ALLAH'ın varlığı konusunda ne diyorlar? Tesadüf mü? Yoksa bilinçli bir Yaratılış mı?

Bu sorular karşısında tarafsız olduğumuzu ileri sürmüyoruz... Ama dürüstlüğümüz konusunda iddialıyız... Hiçbir bilimsel veri, bilgi ve değerlendirmeyi ön yargı ile eğip - bükmedik. Bir şey neyse öyle göstermeye çalıştık...

Fakat önsözü bitirmeden önce mutlaka değinilmesi gereken bazı önemli noktalar var ki, bunların eksik bırakılması, Evren'in Rabbimizi öğreten üç büyük öğretmenden biri olma niteliğinin ve Evren - ALLAH (Şanı En Yüce) ilişkisinin kısmen eksik, bundan da öte, ister istemez yanlış anlaşılmasına neden olacaktır.

Bu önemli noktalar şunlardır:

1- Öncelikle ALLAH (Şanı En Yüce) hangi şey aracılığıyla olursa olsun ispat edilmekten münezzehtir. ALLAH'ın Evren veya herhangi bir şey aracılığıyla ispat edilmesi ve insan zihni tarafından tam olarak anlaşılabilmesi, ALLAH'ın Evren'in ve insan zihninin kapsama alanında bir alt küme ve onlar tarafından içkin olduğu anlamına gelir ki, böyle bir sonuç ALLAH - Evren ilişkisinde piramidi sivri ucu üzerine oturtmak demektir.

Oysa Kur'an'dan ve Hz. Muhammed'den (O'na Binler Selam) öğrendiğimiz şekliyle Rabbimiz "Müteal" yani "Aşkın"dır. Hiçbir şey tarafından kapsanamaz, çerçevelenemez ve tam olarak anlaşılabilir. Fakat bu, hiçbir şekilde anlaşılabilir demek değildir. Sadece tam olarak anlaşılabilir...

Diğer bir deyimle, bu kitabın kapağında okuduğunuz gibi "Parmaklarım Ay'ı gösterirken, bazıları parmaklarıma bakar..." Parmaklarım yani bana Evren'i öğreten bilim ve kişisel/ruhi/vicdani tecrübelerim, hissedişlerim "Ay'ı gösterir" ama "Ay'ı ispat etmez."

Kısacası ALLAH (Şanı En Yüce) iki kere iki dört eder yalınlığıyla ispat edilemez. O, böyle bir durumdan münezzehtir.

2- Bir Batılı bilim adamının deyimiyle "Bilimin cevaplandıramadığı sorulardan önce sormadığı sorular vardır." Bilim Evren'in nasıl yaratıldığını ve ne şekilde yaşatılmakta olduğunu cevaplar. Ama niçin yaratıldığı konusunda söyleyecek bir şeyi yoktur. Dolayısıyla "ALLAH'ın varlığı / yokluğu" konusu sadece pozitif bilim sınırları içinde ele alınamaz. Çünkü bilimin alanı da sınırlıdır. ALLAH (Şanı En Yüce) ise varlığının zorunlu bir gereği olarak aşkın ve sınırsız...

3- Ama bilimin "ispat edemese" bile "gösterme" düzeyinde söyleyeceği çok şey vardır ki, bu sözler sonuca ulaşmak adına çok önemlidir.

Kur'an'da zaten tam bu noktaya parmak basar ve "Aklını kullananlar için göklerin ve yeryüzünün yaradılışında, gece ile gündüzün birbiri ardından gelişinde, insanlara faydalı şeyleri taşıyarak nehir ve denizlerde dolaşan gemilerde, ALLAH'ın gökten indirip onunla ölümünden sonra yeri dirilttiği suda, (bu vesileyle) her türlü canlıyı orada yaymasında, rüzgârlarda ve

yerle gök arasında emrine amade bulutlarda sayısız işaretler vardır.” (2/ Bakara:164)

“İşaretler vardır” ve işaretler ispat edemez sadece gösterir. Ve sonra karar, tek tek bütün insanların vicdan ve akıl terazilerine kalır.

4- İsterseniz soruyu şöyle de sorabiliriz: “ALLAH ispat edilemez oluşunun yanında aynı zamanda niçin ispat “edilmez”dir. İsteseydi O, sonsuz gücü ve iradesi ile, bir şekilde, ispat edilmesini sağlayamaz mıydı? Tahrik edici bir sorudur bu... Çünkü o zaman hepimiz için her şey çok daha kolay olacaktı.

Evet, ALLAH (Şanı En Yüce) sonsuz iradesiyle, “ispat edilebilirliğini” engellemiştir. Çünkü o durumda insan iradesinin yani “insanın iyi ile kötü arasında seçim yapabilmesinin” bir anlamı kalmayacaktı. Dünyanın bir sınav salonu olmasının bir anlamı kalmayacaktı. Herkes ister istemez O’na inanacak ve bu yüzden de Hz. Ebubekir (ALLAH O’ndan Razi Olsun) gibi elmaslarla, Ebu Cehil gibi kömürler birbirlerinden ayırdedilemez olacaktı. İşte o yüzden akla kapı açılır “görmesi” sağlanır, fakat insanın iradesi elinden alınmaz yani “ispat edilmez” Bir de şu yüzden... İnsanı yaratılmışlar içerisinde en değerli kılan, O’nun isimlerine en fazla ölçüde ayna olması tabir caizse, yarattıkları içerisinde O’na en fazla benzeyen varlık olmasıdır. En fazla benzeyen olması ise insanın iradesi sayesinde gerçekleşmektedir. İyi ile kötü, doğru ile yanlış, iman ile inkâr arasında seçim yapabilme yeteneği insanın iradesidir.

ALLAH (Şanı En Yüce) insanı en değerli ve en üstün kılan bu yeteneği onun elinden almamış, temel tercihlerinde onu mecbur bırakmamıştır. Aksi takdirde başeserini, yine Kendisi o şerefli yerden indirmiş olacaktı.

5- ALLAH’ın varlığı konusunda Evren karşısında insanın durumu, bir “inanmaya zorlama” ve “ispat etme” değil, sadece tatmin etme, kalbinin oturaklaşmasını sağlamadır. Söz yine Kur’an’ın: “İbrahim şöyle demişti: “Rabbim ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster.” Buyurdu: “Yoksa inanmıyor musun?” “İnanıyorum ama kalbim iyice mutmain olsun.” dedi... (2/Bakara:260)

Evet, başta ALLAH’ın varlığı olmak üzere imanın altı temel prensibi karşısında insanın durumu budur. “Gösterme”, “akla yol açma”, “tatmin edip, şüpheleri ortadan kaldırma.”

Fakat bu noktada kritik bir yere gelmiş oluruz... Öyleyse inanç nasıl elde edilecek, iman nasıl sağlanacaktır?

6- İman, sadece akıl ve onun muhatabı olan bilime ait bir konu değildir. İman, insan varlığının bütününe ait bir iştir. İşte o zaman da devreye aklın yanı sıra insanı oluşturan diğer unsurlar girer... Ruh, vicdan, sezgi, kişisel deneyim, hissediş, geri kalanlardan en önemlileridir. Hepsi bir arada insan bütünü oluşturur ve insan da bu bütünlüğüyle konuyu değerlendirir.

Kur'an'ın deyimiyle "bakar, ölçer, tartar, düşünür..." ve karar verir... İnanır ya da reddeder...

Akıl - bilim çifti her şey değildir yani... Ama en önemli şeydir... İnsan bütünü oluşturan diğer parçalara, karar verme sürecinde en önemli veriler akıl - bilim tarafından sağlanır. Genellikle, imana veya redde giden karar süreci akıl tarafından başlatılır ve genellikle yine onun tarafından sürdürülür...

7- İşte bu arada insan aklının bilimi ve onun verilerini nasıl ele alması ve nasıl bir değerlendirmeye tabi tutması gerektiği gündeme gelir. Diğer bir deyimle doğru "bilim felsefesi" hangisidir. İman bilincine dayalı olan mı? Yoksa tanrı tanımazlığa dayalı olan mı?

Önce ikincisini ele alalım.

Materyalist bilim adamları, bir kazığa bağlanmış on tane at ile karşılaşsalar, hemen atları ve kazığı incelemeye ve iplerle ilgilenmeye başlarlar, bu atları bu kazığa kimin ve niçin bağladığı ise hiç hatırlarından geçmez.

Oysa güneş bir kazık, gezegenler birer at, çekim kanunu ise bir ip gibidir.

Materyalist bilim adamlarının durumu, başının üzerinde bir lamba taşıyan kör bir adamın haline benzer. Aydınlatır, fakat kendi mahrumdur.

Konuyu sebep - sonuç ilişkileri açısından ele aldığımız zaman ise durum şudur:

"Bilimciler sonuçları sebeplerin yaptığını hiçbir zaman, hiçbir surette ispat edememişlerdir, edemezler de. Kendileri de bunun farkındalar. Bu yüzden, "Sebeplerin sonuçları yaptığı ispat edilemez, yapmadığı prensipte ispat edilebilse de, bugüne kadar kimse bunu ispat etmediği için sebebin sonucu yaptığı tezinin doğruluğu kabul edilir." diyorlar.

Örneğimizden yararlanırsak, materyalist bilimciler güneş ışığı, su, hava vs. gibi sebeplerin besinin oluşunda etken faktörler olduklarını söylerler. Bunu 'ispat' etmek için de, bir bitkiye, mesela su veya güneş ışığı verme

yerek bitkinin sararıp solduğunu yani fotosentez yapılmadığını; dolayısıyla besin üretilmediğini gösterirler. İşte, derler, su veya güneş ışığı olmazsa besin üretilmiyor. Bu 'olmazsa'dan hareketle, "Su veya güneş ışığı besin üretir." sonucuna ulaşırlar. Böylece tezlerini ispat etmiş olduklarını zannederler.

Dikkat edilirse, bu yaklaşım olumsuzdur. Bu, bir ispat değildir. Bir televizyon cihazının düğmesine basıldığında, ekranda bir görüntü belirir.

Ne zaman düğmeye bassak, karşımıza görüntü çıkar. Düğmeye basılmadığında ise, ekranda hiç bir görüntü belirmez. Materyalist bilimcilerin olumsuz yaklaşım mantığına göre, 'ekrandaki görüntüyü düğme yapar.' Bunun 'ispat'ı ise, düğmeye basılmazsa ekranda görüntü çıkmamasıdır. Düşünmezler ki, yayın dışarıdan yapılmaktadır, görüntüyü neşreden düğme değildir. Düğme yalnızca televizyon cihazındaki düzenin bir parçasıdır. Televizyonu yapan, ekranda görüntünün belirmesi için düğmeyi kasti olarak cihaza yerleştirmiştir. Birisi size, düğmenin görüntüyü sağladığını kabul etmiyorsa, düğmeye basmadan görüntüyü çıkart da görelim derse, bu ne kadar mantıklıdır? Televizyon cihazının düzeni, onu düğmesiz çalıştırmayı imkânsız kılmaktadır. Çünkü o şekilde yapılmamıştır. Siz düğmeyi kullanmadan televizyonu çalıştıramayınca, o kişi size "Gördünüz mü görüntüyü sağlayan düğmedir" dese, bu kişiye yalnızca gülünür." Yamina b. Mermer, (Bilimin Marifetullah Boyutları, sh: 171)

Ve şimdi de birincisine bakalım:

"İnsan - Evren, Evren - ALLAH (Şanı En Yüce) ilişkisinin, Evren'i ALLAH'ı anlatan bir kitap olarak okumanın ve bu bağlamda pozitif bilimin taşıması gereken işlevin anlamları doğru yerlerine oturtulduğunda ise görünüm aşığıdaki örnekteki gibi olacaktır:

"Göklerin ve yerin yaratılışında ve gece ile gündüzün değişmesinde akıl sahipleri için ALLAH'ın varlık ve birliğini kudret ve rahmetini işaret eden pek çok deliller vardır." (3/Al-İmran:190)

Bu ayette Rabbimiz, söz konusu 'okuma'yı gerçekleştirmek için anahtar hükmünde olan bir hususu öğretir: Yaratılış biçimine bakmak. Şimdi, bir örnekle, yaratılış biçimine bakarak okumayı tahlil edelim.

Gerçi okullarda bize bitkilerin fotosentez adı altında kendi besinlerini kendilerinin ürettiklerini söylediler. Gelin, zihnimize aşılana bu 'kendi kendine' ön-kabulünü bir kenara bırakalım ve beraberce besinin nasıl üretildiğine, yani besinin 'yaratılış biçimi'ne dikkat edelim.

Elinize aldığınız herhangi bir yeşil yaprağı parmaklarınız arasında ezdiğinizde, parmaklarınız yeşile boyanır. İşte bu yeşilliğe konu olan maddeye klorofil adı verilir. Karbon, hidrojen, oksijen, nitrojen ve magnezyum atomlarından yapılmış olduğunu gördüğümüz bu klorofil, bir gıda fabrikası gibi çalışmaktadır. Güneşten ışığı yakalayıp, bitkinin kökünden suyu çekerek hidrojen, oksijen ve ATP denilen enerji deposunun üretilmesini sağlar. Canlılar için çok önemli olan oksijen havaya verilir. Buraya kadar olanlar fotosentezin birinci işlemler basamağıdır.

İkinci basamakta, enerji deposu ile hidrojen, bizim için zehir olan karbondioksidi havadan alır ve şeker üretilir. Bu şekerin bir kısmı bitkinin kendi hayatını devam ettirmesi için harcanır. Bir kısmı da nişasta, karbonhidrat ve protein üretilmesinde kullanılır. Böylece, hem hava zehirden temizlenmiş, hem de insanlar ve hayvanlar için gıda üretilmiş olur.

Sanırım, bu anlattıklarımı bakarak, fotosentez olayının çok karmaşık olduğunu düşündünüz. Gerçekte, fotosentez, benim anlattıklarımın belki de bin defa daha karmaşık bir işlemler zinciridir. Asırlardan beri kâinatın sırrını çözme iddiasında olan bilim adamlarından Calvin isimli bir kişiye, yalnızca ikinci basamakta vuku bulan, kimyevi reaksiyonların düzenini bulup formüllerle ifade edebildiği için, Nobel Kimya Ödülü verildi.

Fotosentez olayının bir bölümünü formüle edebilene Nobel ödülü verilirse, gözle görülemeyecek kadar küçük bu fabrikayı çalıştırana acaba ne ödülü vermek gerekiyor?

Fotosentez ile sağlanan faydaları özetleyelim: Bütün canlılar için hayatı önem taşıyan hava, karbondioksit alınıp oksijen verilerek temizleniyor. Canlıların hayatlarını devam ettirmeleri için zaruri olan besin üretiliyor. Üstelik bunlar en kısa yoldan, en ucuz maliyetle, hiçbir zarara neden olmadan, birbirinden sanatlı, güzel, rengârenk, lezzetli... şekilde yapılıyor. Bu kadar önemli neticeler, mükemmel faydalar ancak bir iradenin, bir kasdın sonucu olabilir. Öyleyse, bu neticeler önceden kasden planlanmış olmalıdır. Bu planlamayı yapabilmek için de bütün hayvanları, insanları tanımak, onların ihtiyaçlarını bilmek ve onlara acıyıp merhamet etmek gerekir. Hatta insanların tüm duygularına hitap edecek şekilde sanatlı, hoş kokulu, lezzetli gıdaları hazırlamak için onlara şefkat etmek gerekir. Bütün bu amaçları gerçekleştirebilmek için:

1- Fotosentezde kullanılan tüm maddelerin özelliklerini en ince detaylarına varıncaya kadar bilmek; güneşi, havayı, suyu... tanımak;

2- İçinde çalıştığı, ayrı ayrı özelliklere sahip ve dolayısıyla ayrı ayrı düzeni olan bitkilerin hepsini tam olarak bilmek ve onlarla âhenk içinde çalışmak;

3- Hazırlanan besini kullanan canlıların vücut yapılarını, çalışma sistemlerini de mükemmel bir şekilde bilmek; o vücutlarda da kusursuz bir şekilde işlemek;

4- Bu işlerin hepsini kontrol altında bulundurabilecek, emri altına alıp çalıştırabilecek eksiksiz bir kudrete sahip olmak. Öyle bir kudrete ki, sudan, havadan, topraktaki minerallerden, insan ve hayvanlardan güneşe kadar uzanan bir kudrete sahip olmak gerekir.

İşte, ancak bütün bu özellikleri olan, fotosentez yapıp bize gıda hazırlayabilir. Yani, sonsuz ilme ve kudrete malik olandan başka kimse ise bu işleri yapamaz.

Demek ki, fotosentez olayıyla ilişkili görülen tüm maddeler, sebepler ya sonsuz bir kudret Sahibinin emir ve iradesiyle işliyorlar veya her birinin bizatihi sonsuz ilim ve kudretinin var olması gerekir ki, böyle mükemmel işleri hatasız, şaşırmadan, tam zamanında, tam yerinde yapabilsin. Düşünen herkes bilir: Karbonun, hidrojenin, oksijenin, suyun, güneş ışığının sonsuz değil, bir zerrecik olsun ilmi, iradesi, kudreti, merhameti yoktur. Bunlar şuursuz, iradesiz, acizdirler. Kur'an'da ifade edildiği gibi;

Onların ayakları mı var, yürüsünler? Elleri mi var, tutsunlar? Gözleri mi var, görsünler? Kulakları mı var, işitsinler?" Yamina b. Mermer, (Bilimin Marifetullah Boyutları, sh: 167)

Ama yine de "Önsöz"ün son sözü şudur: Evren ve onu okumanın aracı olan, doğru bir bakış açısına sahip olan bilimin, insanın ALLAH'a (Şanı En Yüce) imanına katkısı bir noktaya kadar olacaktır. Çok önemli bir noktaya kadar belki, ama bir noktaya kadar işte. Ve o noktanın ötesi, insanın ruh derinliğinin başladığı yerdir ki, işte asıl keşif oradadır. Teknik anlamda zayıf bir hadis olsa bile: "Yerler ve gökler Beni (ALLAH) almadı, onlara sığmadım. Fakat Mü'min kulumun kalbi beni aldı." derken kastedildiği gibi!

Ünlü hanım Veli Rabia'ya (ALLAH O'ndan Razi Olsun), ortalığın yeşile ve çiçeğe boğulduğu bir bahar günü, evin eşiğinden hayran hayran dışarıyı seyreden arkadaşı "Rabia" der, "çık dışarı da şu sanatı seyret!" Rabia sultan derin ve anlamlı bir tebessümle cevap verir: "Gir içeri de Sanatkâr'ı seyret!..."

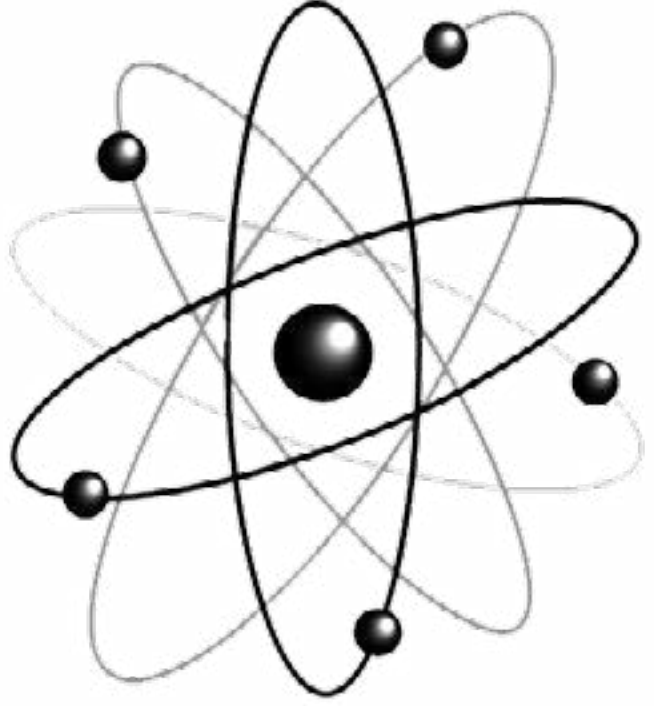
Evet, konu aslında bu kadar yalındır. Evren, Sanatkâr'ını gösteren çok değerli bir sanat eseridir. Ama Sanatkâr'ın yeri sanat eserinin içi değil, eseri seyredeninin içidir.

ATOM

O Kadar Küçük ki...

Bir atomun çapı bir milimetrenin milyonda biri kadardır... Başka bir deyişle yüz milyon atomu yan yana koyarsanız bir cm. olur. Şu an elinizde tuttuğunuz kitap sayfasının kalınlığı ise bir milyon atomdur.

Farzedin ki elinizde bir anahtar var ve siz onu oluşturan atomları görmek istiyorsunuz. Eğer anahtarın boyutları dünya büyüklüğüne ulaşırsa o zaman atomlarını görebilirsiniz. Birer kiraz tanesi kadar.

Tek bir tuz tanesini oluşturan atomları sayıyorsunuz... Hızınız ise saniyede bir milyar atom. Evet, yanlış okumadınız! Saniyede bir milyar olarak tek bir tuz tanesini oluşturan atomları sayıyorsunuz. Ve yine bir baskı ya da okuma hatası olmadığından emin olun, işiniz beş yüz yıldan daha da uzun sürecekti.

İçi hava ile dolu bir terzi yüksüğündeki atomların sayısı yirmi beş milyar kere milyondur. Bu atomları yan yana dizebilseydik, dünyanın etrafını altmış defa sarabileceklerdi.

“O, görülmeyeni de, görüleni de bilendir. O, büyüktür, yücedir.” (13/ Ra’d:9)

Atomun İçine Girersek...

Çekirdeğin yarıçapı, atomun yarıçapının on binde biri kadardır. Çekirdeğin hacmi ise atomun hacminin on milyarda biridir.

Yukarıda sözünü ettiğimiz Dünya büyüklüğüne ulaşmış anahtarın, kiraz büyüklüğündeki atomları içinde bile çekirdeği görebilmek olanaksızdır. Bu

iş için, her bir atomu temsil eden kirazlar büyüüp iki yüz metre çapında birer daire haline gelmelidir. Ancak o zaman her bir çekirdek çok küçük bir toz tanesi haline gelmiş olabilecektir.

1 cm³'lük bir boşluğu sırf çekirdek (proton ve nötron) ile doldurabilseydik, ağırlığı yüz milyon ton gelirdi. Ve bu ağırlık ancak yüz bin tren tarafından taşınabilirdi.

Elektronların çekirdeğin çevresindeki dönüş hızları, saniyede bin km.dir. Kimi atomlarda çekirdek çevresindeki yedi yörüngeye dağılmış olarak yüzden fazla elektron dönmektedir. Ve hiçbir çarpışma da olmamaktadır.

"Hareket eden bir âlem ve bu âlemi hareket ettiren, fakat Kendisi hareket etmeyen bir varlık vardır ki, O, ALLAH'tır. "

Aristo

Maddeden Yapılmamış Bir Madde...

Atomun tamamına yakını "boş"tur. Bir atom çekirdeğinin bir piring tane-si ile aynı boyutta olacak şekilde büyütüldüğünü düşünün. Bu durumda atomun büyüklüğü bir futbol stadyumu ile eşit olacak ve elektronlar da tribünlerin etrafında uçuşan minik toz zerrelere halini alacaktı. Arthur Ed-dington bu durumun ortaya koyduğu gerçeği çarpıcı bir dille anlatmakta-dır: Bir masada oturuyorum ve bu yazıyı yazıyorum. Ancak bu "gerçek" masayı tarif ettiğimde, bilim dilinde benim anladığım, bunun bir "hayalet" olduğudur. Bu masa aslında, büyük bir kısmı boşluktan oluşan atomlardan meydana gelmiştir."

Peter Russell aynı gerçeğe şöyle işaret etmektedir: Kuantum teorisinin gelişmesiyle fizikçiler atom altı parçacıkların dahi katı madde olmaktan uzak olduklarını keşfettiler. Aslında madde bile sayılamazlar, en azından bildiğimiz madde değil. Tam olarak ayrıştırılamazlar ve ölçülemezler. Genellikle parçacıktan daha çok radyo dalgalarını andırırlar. Kesin bir yere sahip olmayan, ama var olma potansiyeli olan belirsiz bulutlar gibidirler. Madde dediğimiz şey her ne ise, eğer varsa da çok az bir maddeye sahip-tir.

Max Planck Fizik Enstitüsünün başkanı Hans Peter Dürr'ün ifadesi ise çok daha kısa ve nettir: "Madde, maddeden yapılmamıştır."

Artık fizik, ilahiyatın rehberlik edeceği bir sahanın kenarına gelmiştir."

James Jans

"...ALLAH, âlemlere karşı büyük lütuf sahibidir." (2/Bakara:251)

"Bir tren bileti büyük bir treni dünyanın etrafında bir-kaç defa döndürecek kadar enerji içerir." Albert Einstein

Bütün Bunlar Ne İfade Eder?

Bütün bunlar materyalistlere göre şu anlama gelmektedir: "Atomların, çeşitli biçimlerde bir araya gelmesiyle oluşan bir insan Dünyaya geliyor, atomlarla besleniyor, büyüyor. Sonra atomlardan oluşan bir binada, atomlardan oluşan kitaplar okuyor. Sonra eline atomlardan oluşan ve üzerinde "Atom Mühendisi" yazılı bir diploma veriyorlar. Ama sonra o çıkıp, "bu atomlar şuursuzdur ve içlerindeki olağanüstü sistem de tesadüfen oluşmuştur," gibi konuşmalar yapabiliyor. Eğer böyleyse, kendisi bu konuşmayı yapacak şuuru, iradeyi ve zekâyı nereden alıyor?

Bu da Çok Çarpıcı...

"Atom çekirdeği, bütün atom kütlelerinin yüzde 99,97'si kadardır. Güneşin kütlesi de, Güneş ve gezegenler sistemindeki bütün kütlenin yüzde 99,97'sini oluşturmaktadır. Daha önemli olan bir benzerlik te şudur: Atom çekirdeği ile elektronlar arasında çekim kuvveti vardır. Güneş ile gezegenler arasında da çekim kuvveti vardır. Bu iki çekim kuvveti aynı matematik kanununa uymaktadır. Bu kuvvetler, mesafenin karesiyle ters orantılıdır. Buradan da, gezegenlerin güneş etrafındaki dönüşleriyle, elektronların atom çekirdeği etrafındaki dönmelerinin aynı olduğu sonucu ortaya çıkar. Bu dönmeler devamlı olarak elips veya çember çizmektedir. Demek ki en küçükten en büyüğe kadar hareketi veren aynı kudrettir ve hepsi bir sanatkârın elinden çıkmıştır."

Bir tutam atomun niye düşünce yeteneği olsun ki? Niye ben, şu yazıyı yazarken bile, ne yaptığım üzerinde düşünebiliyorum; ya da niye siz, yazdıklarımı okurken, ileri sürdüğüm fikirler hakkında, benimle aynı fikirleri paylaşarak ya da onları reddederek, hoşnutlukla veya canınız sıkılarak, bana karşı çıkmaya hazırlanarak veya fikirlerimin buna bile değmeyeceğini düşünerek kafa yorabilesiniz ki? Kimsenin, hele bir Darwinist'in, bu sorulara bir cevabı yoktur... Mesele şu ki, bu sorulara bilimsel bir cevap verilemez

Darwinist filozof Michael Ruse

DÜNYAMIZA DAİR

Yağmur Nasıl Rahmet Olur?

Rüzgârlar denizlerden ve diğer su kaynaklarından küçük su zerreciklerini havalandırır, göğe yükseltir. Burada su zerrecikleri yine rüzgârların havalandırdığı küçük toz zerrecikleriyle karışır. Adeta aşılır. Sonra bu aşılı toz-su zerrecikleri Otoposfer denilen atmosfer tabakasının içinde su buharı ile karşılaşır. Su buharı ile aşılı toz-su zerrecikleri birleşir ve bildiğiniz yağmur damlası olarak yere düşmeye başlar.

Yağmur damlası yerçekimi kanununa karşı koyarak yere iner. Tersini düşünün. Üç bin metre yükseklikten yere düşmeye başlayan o damla, ne kadar küçük olursa olsun düştüğü yere mermi gibi inecek ve orayı darma-dağın edecekti. Fakat, yağmur damlası buluttan ayrıldıktan sonra hızını hiç arttırmadan ve süzülerek yere iner, böylece gerçekten "rahmet" olur.

Her saniye on yedi milyon ton su buhar olarak dünyadan atmosfere yükselmekte ve her saniye on yedi milyon ton yağmur gökten yere inmektedir.

"Gökten suyu indiren O'dur. İşte Biz, her çeşit bitkiyi onunla bitirdik. On-
dan da yeşillik meydana getirdik. Yeşillikten ise, birbiri üzerine yığılmış
taneler çıkarırız. Hurmanın tomurcuğundan, sarkıp yere yaklaşan salkım-
lar çıkarırız. Ayrıca o su ile birbirine benzeyen ve benzemeyen üzüm bağ-
ları, zeytin ve nar bahçeleri meydana getiririz. Her birinin meyve verdiği
zaman meyvesine ve onun olgunlaşmasına bakın.

Şüphesiz ki, bunlarda iman eden bir toplum için birçok deliller vardır." (6/En'am:99)

Yer Kabuğunun Dengesi...

Dünyanın yarıçapı altı bin üç yüz yetmiş beş km.dir. Yerka-
buğu ise elli km. kalınlığıyla
yarıçapın, ancak yüz yirmi
yedide biri kadardır.

Yani alabildiğine ince ve narin. Fakat başta petrol olmak üzere bütün değerli madenler de bu incecik kabukta saklanmıştır.

Yerkabuğunun dengesi (izostatik denge) ise bu ince kabuğun sağlam olabilmesi için özel bir tasarıma sahiptir. Okyanusların altı, suyun az yoğunluklu olan özelliğini dengelemek için, yoğunlukları 3-3,4 olan ağır maddelerle kaplıdır. Yüksek dağ silsileleri ve geniş kara bloklarının altları ise denge için, yoğunlukları 2-2,4 seviyelerinde bulunan az yoğunluklu taşlarla kaplıdır. Ve bu sayede insanoğlu yer kabuğunun üzerinde ani batma ve kaymalardan güvende, rahat bir hayat yaşamaktadır.

“Sizi sarsmaması için, yeryüzüne sabit dağları koydu.” (16/Nahl:15)

Dağların Kazık Olma İşlevi...

Dağlara çıplak gözle bakan biri, onları yerkabuğunun sadece üzerindeki yükseltiler olarak görür. Oysa son 40-50 yıl içerisinde dağların bazen boylarının on - on beş katına ulaşacak biçimde dünyaya saplanmış oldukları tespit edilmiştir. Örneğin Everest Dağı dokuz km.ye yakın yüksekliğine karşın, yüz yirmi beş km.lik bir de köke sahiptir. Bu durum dağları bir çivi veya çadır kazığına benzer bir biçimde yerkabuğunun sabit kalmasını sağlayan bir araç haline getirir. Ve başka türlü, dünyada canlı yaşamı çok zor belki de imkânsız olurdu.

İlginç olan ise bir Kur'an ayetidir:

“Biz yeryüzünü bir beşik, dağları da birer kazık yapmadık mı?” (78/Nebe':6-7)

“Ne zaman şimşek çakıp, gök gürlese, semadan yağmur yerine nitrik asit yağacak diye soluğum kesilir, rengim kaçar, sığınacak bir yer ararım. Çünkü havada nitrik asit oluşması için bütün şartlar hazırdır.” Arthur Macomb

Şimşek Ve Yıldırım...

Dünyaya her saniye iki bin yıldırım düşmektedir. Ve bir tek yıldırımın elektrik gücü üç milyar yedi yüz elli milyon kw.tır. Bir şimşekteki akım gücü ise elli milyon voltur.

Denizlerin Rızkı...

Balıklar başta olmak üzere deniz canlılarının büyük bölümü, okyanusların yüzeye yakın olan birkaç yüz metrelik bölümünde yaşar. Ve başlıca beslenme kaynakları "alg" adı verilen küçük bitkilerdir. Ne var ki yüzeye yakın yaşayan deniz canlılarının bir-kaç yüz metrelik yaşam alanlarında bulunan algleri çok kısa bir sürede bitirmeleri ve sonra da açlıktan ölmeleri gerektirdi. Okyanusların binlerce metrelik daha derin bölümlerindeki algler ise kendi kendilerine yukarıya çıkamazlar. Deniz canlıları ise su basıncı nedeniyle daha derine inemezler. Fakat sorun bir şekilde çözülmüştür.

Bütün dünyada sürekli yaşanan küçüklü-büyükü depremler ve sismik hareketler, devamlı olarak okyanusları çalkalamakta ve derin denizlerdeki başıboş algleri yüzeye doğru yükselterek rızkın sürekliliğini sağlamaktadır.

Acaba bu işlem depremlerin balıklara şefkat duymasından mı kaynaklanıyor?

"ALLAH (Şanı En Yüce), gökten bir su indirdi ve onunla yeryüzünü ölmünden sonra diriltti. Şüphesiz bunda, dinleyen bir toplum için bir ibret vardır." (16/Nahl:65)

"Paraşütüne güvenip uçaktan atlayan insan uzay boşluğunda atılı duran dünyada kime güvenmelidir?" Sinan Bengisu

Dünyanın Hızları...

Dünyanın Güneş etrafındaki dönüş hızı saatte yüz sekiz bin km., kendi eksen etrafındaki dönüş hızı ise saatte bin altı yüz altmış altı km.dir. Herhangi bir uğultu, titreme ya da savrulma hissediyor musunuz?

Tüm görsel ve içerikler telif tabii olup, izinsiz kullanılamaz

“Göklerin ve yerin hükümlanlığı ALLAH (Şanı En Yüce)’ındır. ALLAH (Şanı En Yüce)’ın gücü her şeye yeter.” (3/Al-i İmran:189)

Hafif Görünen Ağır Bulutlar...

Gökyüzüne bakınca bulutları “pamuk gibi hafif” olarak düşünürüz. Oysa öyle değildirler. Örneğin, kümülonimbüs” türü bir fırtına bulutunun ortalama ağırlığı üç yüz bin ton civarındadır. Ve öylece gökte asılı durmaktadır.

Daha da ilginç Kur’an’da bir ayetin bulutların ağırlığından söz etmiş olmasıdır:

“Size, korku ve ümit vererek şimşegi gösteren ve ağır bulutları oluşturan O dur.” (13/Ra’d:12)

Ve on dört asır öncesinin Arabistan çöllerinde hiç kimsenin tahmin ve gözlem yoluyla bulutların ağır olduğunu tespit etmesi mümkün değildir.

“Rüzgarları rahmetinin önünde müjdeci olarak gönderen O’dur. Sonunda onlar ağır bulutları yüklenince, onu ölü bir memlekete sevkederiz. Orada su indirir ve onunla türlü türlü meyveler çıkarırız. ” (7/A’raf:57)

GÜNEŞ

Gökteki Rızık Kapımız... Güneşin Ölçüleri...

Güneşin hacmi, dünyadan bir milyon üç yüz bin kat daha büyüktür.

Güneşin çapı Dünyanın yüz sekiz katıdır. Alanı, dünyanın on bir bin sekiz yüz seksen katıdır. Ağırlığı ise, üç yüz otuz iki bin katıdır... Yerçekimi, Dünyadan yirmi yedi kat daha fazladır.

Saatte yüz km. hızla giden bir tren Güneşin çevresini ancak beş yılda dolabilir.

Çekimgücü farkı nedeniyle, Dünyada normal bir ağırlığa sahip olan yetişkin bir insan, Güneşte tam iki ton gelir.

“Bilge bir adama, “Tanrının olduğunu nereden biliyorsun?” diye sordular. O da, “Güneşi görmek için meşaleye ihtiyaç mı var? ” diye cevapladı.”
Doğu Bilgeliği

Güneşin Enerjisi...

Dünya, Güneş'ten gelen enerjinin sadece iki milyarda birini alır. Bu iki milyarda birlik payı da 15 dk. kadar depolayabilme imkanımız olsaydı bütün Dünyanın bir yıllık her çeşit enerji ihtiyacı karşılanmış olurdu.

Güneşin bir saniye içerisinde uzaya yaydığı enerjiyi üretebilmek için Dünyadaki bütün enerji santrallerinin tam bir milyon yıl boyunca aralıksız çalışmaları gerekirdi.

Bu muazzam enerjinin ortaya çıkabilmesi için her saniye 564 milyon ton hidrojen, 560 milyon ton helyuma dönüşmekte ve bu arada dört milyon ton Güneş maddesi ısı ve ışık enerjisi şeklinde uzaya yayılmaktadır.

"Güneşi bir ışık, ayı da nur kılan, yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için aya menziller takdir eden Odur.. " (10/Yunus:5)

"Tanrı ateistleri ikna etmek için asla mucize yaratmadı, çünkü O'nun düzenli işleri de onları ikna eder." Francis Bacon

Saniyede dört milyon ton madde kaybeden Güneşin daha en az beş milyar yıl aynı enerji üretkenliğini koruyarak yaşayacağı tahmin edilmektedir. Ve bu beş milyar yılın sonunda da toplam kütesinin ancak yüzde onunu kaybetmiş olacaktır.

Güneşin bir saniyede dört milyon ton hesabı üzerinden bir günlük kütle kaybı, yaklaşık iki yüz yirmi yedi trilyon tondur. Ve Güneş daha beş milyar yıl boyunca hiçbir değişikliğe uğramadan "yanmaya" devam edecektir.

Güneşin bir gün boyunca Dünya'ya gönderdiği enerji, Dünyanın bir günlük toplam enerji ihtiyacının, yaklaşık on bin katıdır.

Güneşte zaman zaman yaşanan dev enerji patlamaları sırasında yüzeyinden uzaya fıskıran alevler dört yüz bin km.ye kadar uzanabilmektedir.

Güneşin çekirdeğindeki ısı yaklaşık yirmi milyon derecedir. Yüzey ısısı ise altı bin derece civarındadır.

Ve bütün bunlara rağmen Güneşin ısı verimliliği insan bedeninin ısı verimliliğinin ancak beşte biri kadardır. Evet, bir kg. Güneş kütlesi ancak bir kalori sıcaklık üretirken, bu oran insan vücudunda ise kg. başına beş kalordır.

"Güneş de yörüngesinde akıp gitmektedir. İşte bu, Aziz ve Alim olan AL-LAH (Şanı En Yüce)'ın takdiridir." (36/Yasin:38)

"Akıl göz ise, Kur'an Güneş'tir." İmam Gazali (ALLAH O'ndan Razi Olsun)

SAMANYOLU

Bizim Galaksimiz...

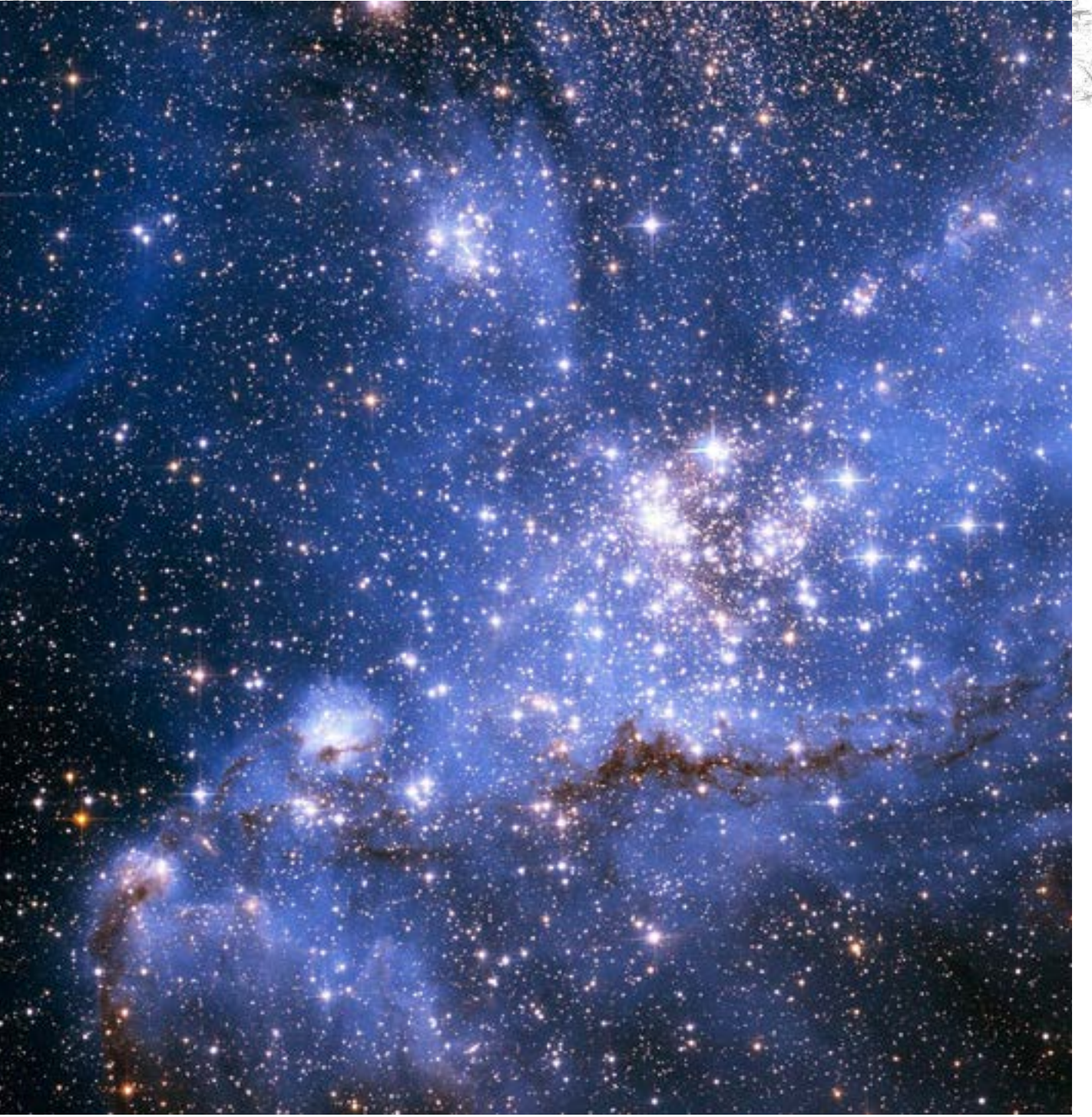
- * Evrendeki yaklaşık iki yüz milyar galaksiden biri... Orta boy bir galaksi... Bizim galaksimiz, adı, Samanyolu...
- * Boyu yüz bin ışık yılı... Eni ise otuz bin.
- * Kendi etrafındaki bir turunu yaklaşık iki yüz elli milyon yılda tamamlıyor.
- * İki yüz milyar yıldızı var.
- * Işık hızında yol alan hayali bir roketle dünyadan ayrıldığınızı varsayın bir sn. sonra

Ay'dasınız. Sekiz dk. sonra Güneş'e vardınız. Beş buçuk saat sonra Güneş Sistemi'nin dışına çıktınız. Güneş'e en yakın yıldız olan Proxima Centauri'ye ulaşmanız ise dört yıl üç ayımızı alır. Ve unutmayın lütfen, hızınız sn.de üç yüz bin km. idi...

İşte bunlar ALLAH (Şanı En Yüce)'ın ayetleridir." (2/Bakara:252)

Galaksinin tam merkezinde beş milyon Güneş'in kütlesine eşit dev bir Kara Delik olduğu tahmin edilmektedir. Güneş dünyanın kütlesinden üç yüz otuz iki bin kez daha ağır idi...

Samanyolu, benzeri dokuz yüz galaksi ile birlikte "Büyük Çekim Merkezi" isimli bir Kara Deliğe doğru "akış" halindedir. Hızı sn.de altı yüz km.dir

Samanyolunu kendine doğru çekmekte olan bu bölgenin bize uzaklığı yüz elli milyon ışık yılıdır. Çapı ise iki yüz elli milyon ışık yılıdır. İçinde otuz milyon kere milyar yıldız bulunmaktadır.

"Evreni, onun sırlarını, düzenini, inceliklerini, büyüklüğünü, parlaklığını düşündüğümüz zaman, elbette yaratıcı bir ilahı da düşünmemiz gerekir. Berrak bir yaz. gecesinde göğe bakıp uzaktan parıldayan sonsuz yıldızları gördükten sonra, bütün bu Evren'in kör bir tesadüfün eseri olduğunu kim iddia edebilir?" A. C. Cronin

ŞU MÜTHİŞ UZAY

Evrenin Genişliği...

Evrenin çapı, yaklaşık olarak on beş milyar ışık yılıdır... Yani saniyede üç yüz bin km. hızla hareket eden ışığın on beş milyar senede alacağı bir mesafe...

Ve bu Evrende ortalama olarak her biri iki yüz milyar yıldız barındıran, iki yüz milyar galaksi olduğu düşünülmektedir.

Bu yıldızlara birer telefon numarası vererek hepsini bir telefon rehberine yazsaydık, her bir kitaba iki milyon yıldız kaydetmek şartıyla sırf bizim galaksimiz (Samanyolu) için üç yüz bin ciltlik bir rehber takımı oluşacaktı. Bütün Evren için ise tam altı yüz trilyon cilt telefon rehberine ihtiyaç olacaktı...

Nötron Yıldızı...

Bu yıldızlarda atom yapısı değişir. Proton ve elektron birleşerek nötrino adını alır. Atom çekirdeğinin dışındaki boşluk ortadan kalkar. Madde sıkışır...

Dev bir yıldız on km. çapında bir top haline dönmüştür.. Ama ağırlığı aynı kalmıştır.

Ufacık hacim ve muazzam ağırlığına rağmen nötron-yıldızı kendi etrafında fıldır fıldır dönmektedir. En yavaş olanlar saniyede bir tur, hızlılar ise bir saniyede bin tur yaparlar.

Nötron yıldızında madde o denli sıkışır ki, bir çay kaşığı toprak milyarlarca ton gelir.

Eğer Güneşimiz bir nötron yıldızı haline gelseydi şu an bir milyon dört yüz bin km. olan çapı on dört km.ye inecek ve kütlesinin bir cm³'ü yirmi beş milyar ton gelecekti.

Sıcaklık da aynı inanılmaz ölçülerde artar. NASA'nın 2002'de keşfettiği bir nötron yıldızının yüzey sıcaklığı yedi yüz bin derece olarak ölçülmüştür. (Bu sıcaklık Güneşte sadece altı bin derecedir.)

"Hikmetle yazılmış bir kitabın yazarını veya sanatlı bir eserin sanatkârını aradığımızda, bize aradığımız, yazar veya sanatkârın kör bir kimse olduğu söylense inanmayız. Hem kör, hem de sağır olduğu söylense, bunu kesinlikle reddederiz. Hem kör, hem sağır hem de şuursuz, olduğu söylense bu

iddiaya ancak güleriz. Hem kör, hem sağır, hem akılsız ve hem de cansız olduğu söylene, buna söyleyecek söz bulamayız. İşte tabiat, bu son iddiada belirtilen uydurma sanatkârdan başka bir şey değildir. O, olsa olsa bir resim olabilir, ressam olamaz. Kanun olabilir ama, o kanunu koyan ve uygulayan kudret o değildir.” Mehmet Kırkinci (ALLAH O’ndan Razi Olsun)

Süper Nova...

Yıldızın dramatik sonu. Ömrünü tamamlayan ağır kütleli yıldızlar infilak ederler. Patlama sırasında Güneş’ten iki milyar kat daha fazla ışık saçarlar. Bu tür patlamaların ışımalarının bir hafta sürdüğü bile olur 1987’de gerçekleşen Büyük Macellan Nebulası’ndaki Süper Nova gibi.

Süper Nova olarak infilak edip ölen yıldız, parçalarını uzay boşluğuna savurur ve bu parçalar kullanılarak yeni yıldızlar inşa edilir.

“Bütün yıldızları elinde tutamayan bir tek zerreye Rab olamaz.” Bediüzzaman (ALLAH O’ndan Razi Olsun)

Kırmızı Dev...

Doğal ömrünü tamamlayan büyük yıldızlar genişlemeye başlar. Eski boyutunun tam yüz katı oluncaya kadar şişer. Bunlara “Kırmızı Dev” denir. Bazıları, Plüton’a kadar tüm Güneş sistemini içine alacak boyutlara ulaşırlar. Bunların arasında çapı iki milyar iki yüz milyon km.ye ulaşmış olanlar bile tespit edilmiştir.

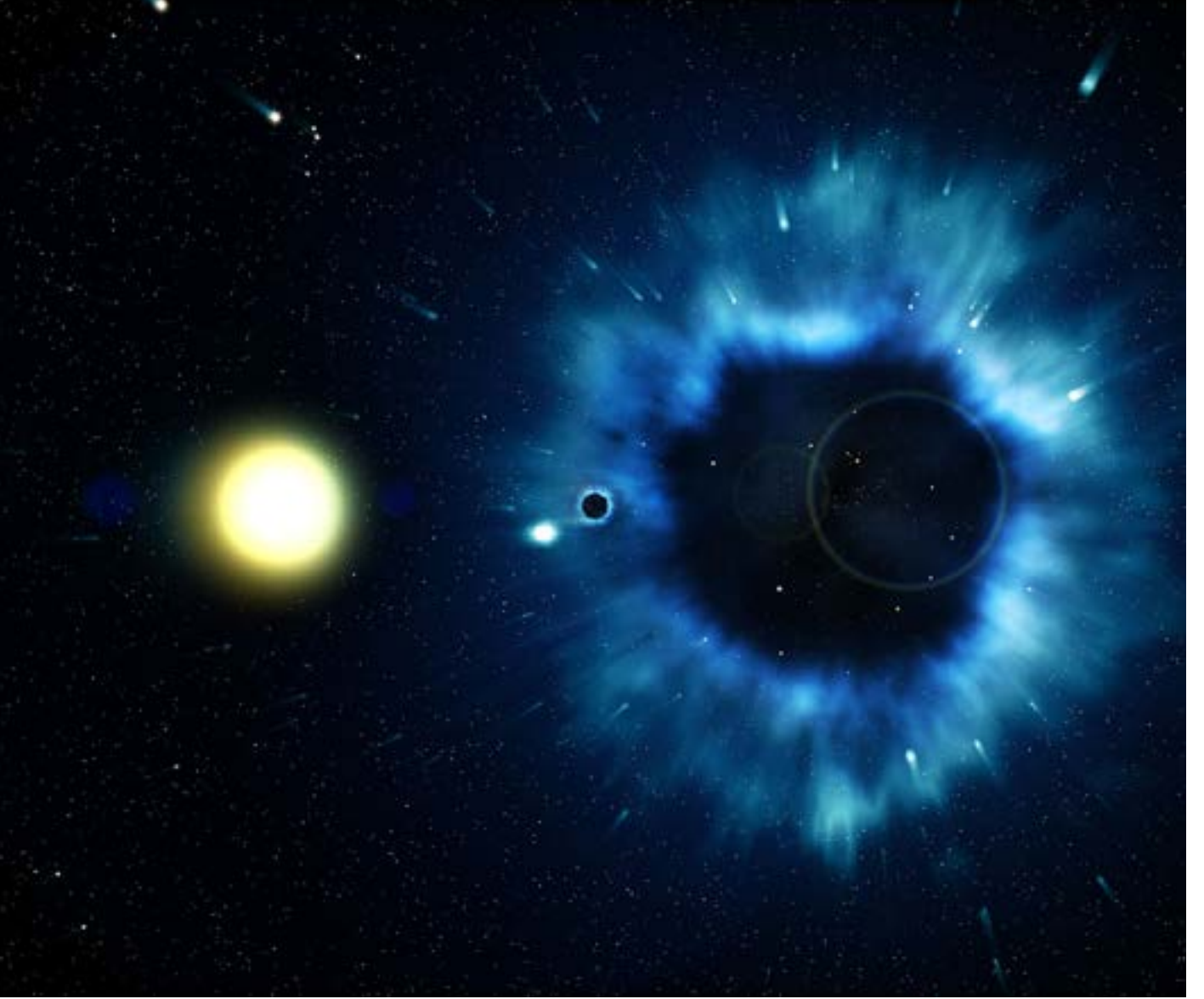
“Andolsun Biz gökte birtakım burçlar yarattık ve seyredenler için onu süsledik” (15/Hicr:16)

“... Göklerde ve yerde ne varsa hepsi ALLAH’ındır. Hepsi Ona boyun eğmektedir.” (2/Bakara:116)

KARA DELİKLER

Göğün Kapıları...

Eğer bir yıldızın kütlesi bizim Güneşimizden en az iki kat büyük ise, o yıldız yakıtını tükettikten sonra bir "Kara Delik" halini alır.

Kendi içine çöken ve çekim gücü sonsuz boyutlara ulaşan "Kara Delik" gözle görülemez. Ancak çevresinde yol açtığı etkiler sayesinde tespit edilebilir.

Sonsuza ulaşan çekim gücüyle, "Kara Delik" çevresindeki her şeyi kendine çekip, yutmaya başlar. Madde, enerji, ışık, kısaca uzay-zaman adına her şeyi yutar. Yuttukça daha da güçlenir. Işığı bile yuttuğu için göze görünmez bu yüzden de adına Kara Delik denmiştir.

Kara Delikler boy boydur. 25 Mart 1998'de Hubble teleskopu bir milyar yıldızlık bir galaksiyi yutmakta olan bir Kara Delik tespit etti.

Tüm görsel ve içerikler telifle tabii olup, izinsiz kullanılamaz

M-87 galaksisinin merkezinde yer alan bir Kara Delik ise, bizim Güneşimiz büyüklüğünde uç milyar yıldızı birden yutacak bir güce sahiptir ki bizim Güneşimiz, bir milyon üç yüz bin Dünya büyüklüğündedir.

1987'de iki yüz milyar yıldızla sahip olan Samanyolu galaksisinin saniyede altı yüz km.lik bir hızla, yüz elli milyon ışık yılı uzaklıkta bir yere doğru çekilmekte olduğu tespit edildi. Çekim merkezine (Great Attractor = Büyük Çekici) dendi.

1989'da Büyük Çekici'nin kütlesi hesaplandı, bizim Güneşimizden on bin trilyon kere daha büyüktü.

Büyük Çekici, Samanyolu'ndan başka daha dokuz yüz galaksiyi de kendine çekmekteydi. Büyük Çekici bir Kara Delikti.

"Şüphesiz ALLAH, göklerin ve yerin görünmeyen sırlarını bilir" (49/Hucurat:18)

"Tarihte hiçbir zaman bu kadar çok bilimsel kanıtın ALLAH'ın (Şanı En Yüce) varlığını gösterdiği bir dönem olmamıştı." William L. Craig

Stephen Hawking'e göre sadece Samanyolu'nda iki yüz milyardan daha fazla Kara Delik vardır.

Kara Delikler radyasyon yayarlar. Bu yüzden de sonsuza kadar büyümez ve yaşayamazlar. Zamanla buharlaşırlar.

Kara Delikler. Evrenin kendi içine kapanarak ölmesi olarak tanımlanan Kıyamet senaryosunu destekleyen unsurlardır Çünkü onların çekim gücü Evren'in sonsuza kadar yayılmasına engel olmaktadır.

Kara Delikler'in isim babası John Wheeler onlar hakkında: Fizikçilerin karşılaştıkları gelmiş geçmiş en büyük bunalım" demektedir. Materyalistler için de öyle... Çünkü yok olamaz zannettikleri madde ve enerji Kara Deliğin çekim alanına girdikten sonra, önlenemez bir biçimde yok olmaktadır. Wheeler bu duruma da: 'Maddenin bu denli kısa ömürlü olabileceğini hiç düşünmemiştik" demektedir.

Kur'an, Kara deliğe Vakıa suresinin yetmiş beşinci ayetinde yer verir: Yemin ederim yıldızların yerlerine. Bu, bilerseniz, gerçekten büyük bir yemindir."

Ayet, 'yıldız'dan değil de 'yıldızın yeri'nden söz eder... Yani sönmüş ve Kara Deliğe dönüşmüş olan bir yıldız yerinden...

Ayrıca, Nebe Suresi'nin on dokuzuncu ayeti de Kara Delikler ile kıyamet arasındaki bağlantıya dikkat çekmektedir: "O gün gökyüzü açılır ve orada pek çok kapı oluşur."

Hız. Muhammed'in (O'na Binler Selam) hadislerinde de göğün kapılarından "mecerra" kelimesi ile söz edilmiştir. Ve İlginç olan, Hız. Ali (ALLAH O'ndan Rız Olson), kıyametin kopuşunu anlatan İnşikâk Suresi'nin ilk ayetlerini tefsir ederken "Gök, mecerradan çatlamaya, yarılmaya başlayacaktır." der.

Daha da ilginç olan, ise "mecerra" kelimesinin anlamı, "çekme noktası"dır. Aynen daha dokuz yüz galaksi ile birlikte Samanyolunu da saniyede altı yüz km. hızla kendisine doğru çekmekte olan M-87 kara deliği gibi...

EVRENİN DOĞUŞU: BIG BANG

Evrenden Öncesi...

"Zaman yoktu, uzay yoktu... Madde ve enerji de yoktu... Hiçbir şey yoktu... En küçük bir nokta, boşluk bile yoktu. Bu yokluktan küçücük, olağanüstü küçücük bir kıpırtı belirdi... Ufacık bir titreme... Hafif bir dalgalanma, belli belirsiz bir girdap... Bu kozmik kutunun kapağı açıldı ve altından yaratılış mucizesinin filizleri belirdi..." (Deep Time, David Darling)

"Güneşin etrafında dönen gezegenler daha yokken, gökyüzünde henüz yıldızlar mevcut değilken, uzayın sonsuz derinliklerinde galaksiler yerlerini almamışken, Evren'de hiçbir şey ama hiçbir şey yoktu." (Newsweek, 13 Haziran 1988)

İlk Anlar

Sonra yokluktan ve hiçlikten bir Yaradılış başladı. Zamanın en kısa birimi olan saniyenin 10-43 'te biri içerisinde madde şekilleniyordu. Bu anda, yaratılmakta olan Evren'in sıcaklığı 1032 derecedir. (Onun yanına otuz iki sıfır bulunduğu ortaya çıkan rakam)

Yaradılışın ilk saniyesinin 10-9'da (yani birinci saniyenin milyarda birinde) sıcaklık 1015 derece oldu.(yani bin trilyon derece)

10-2'sn.de (yani saniyenin yüzde birinde) sıcaklık yüz milyar derecedir. Madde ile radyasyon birbiriyle karışık adeta bir "çorba" gibidir.

Bu anda henüz atom çekirdeği, proton ve nötrondan oluşmamıştır. Bir litre hacmindeki kütle 3,8 milyar kg. gelmektedir. Örneğin Everest tepesi bu yoğunluğa sahip olsa, kazanacağı çekim kuvvetiyle bütün dünyayı yutabilir.

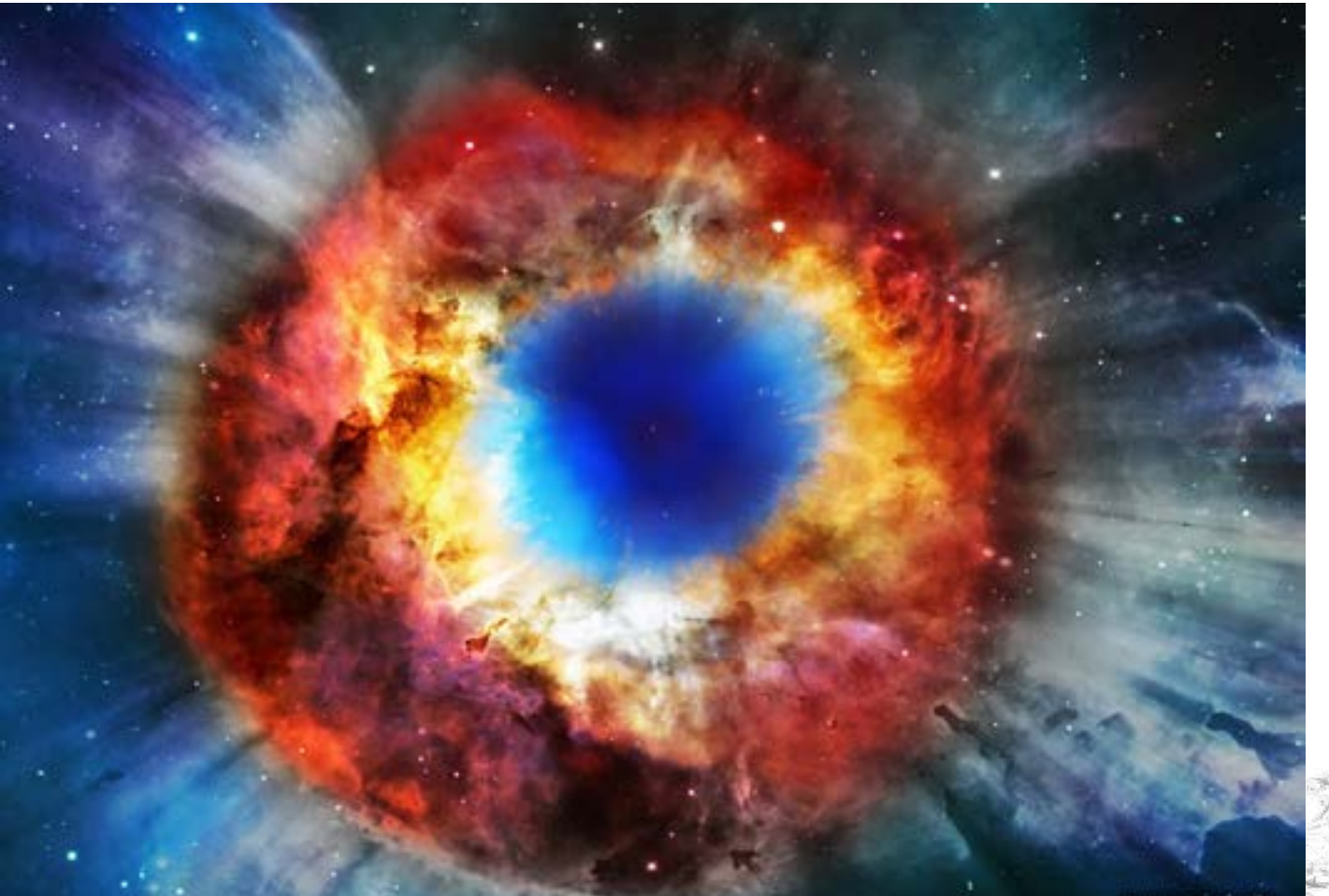
“O, gökleri ve yeri eşsiz bir şekilde yoktan var edendir. (6/En’am:101)

Birinci dönemde (saniyenin yüzde birinde) Evren’in boyutları, sıfırdan dört ışık yılı büyüklüğüne ulaşmıştır, (yani otuz sekiz katrilyon km.ye) Evet, saniyenin yüzde birinde, sıfırdan otuz sekiz katrilyon km.lik bir Evren’e... Günümüzde ise Evren’in büyüklüğü otuz milyar ışık yılıdır.

İkinci dönem, ilk saniyenin onda biridir. Sıcaklık otuz milyar dereceye düşmüştür. Proton ve nötronlar yavaş yavaş oluşmaya başlamıştır.

Üçüncü dönem, sıcaklık on milyar derecedir, Maddenin yoğunluğu sudan üç yüz seksen bin kez daha fazladır. Atomun oluşumu için yeterli soğukluk henüz sağlanamamıştır.

Dördüncü dönem, Evren on dört saniye yaşındadır. Sıcaklık üç milyar dereceye inmiştir. Helyum çekirdekleri gibi kararlı atomlar artık oluşmaktadır.

Beşinci dönem, sıcaklık bir milyar derecedir. Yani Güneş'in çekirdek sıcaklığının elli-altmış katı... Evren'in yaşı ise üç dakika iki saniyedir.

Ve altıncı dönem, Evren otuz dört dakika kırk saniyeliktir. Sıcaklık üç yüz milyon dereceye düşmüştür. Yaradılış tamamlanmıştır. Atomlar oluşmuştur.

Bu aşamadan sonra galaksiler belirmeye başlamıştır. Evren sıcaklığı uzun bir süre dört bin derece civarlarında kalacaktır. Yani bugünkü gibi karanlık değil, ışıltı ışıltı parlayan bir Evren vardır.

"Sizi yaratmak mı daha güç, yoksa gökyüzünü yaratmak mı, onu AL-LAH bina etti, onu yükseltip düzene koydu. Gecesini kararttı, gündüzünü ağarttı. Ondan sonra da Yerküreyi döşedi." (79/Nâziât:27 - 30)

"Üç dakika içerisinde o anda mevcut ve ileride olacak maddenin yüzde doksan sekizi ortaya çıkmıştı. Bu Evrendi. Burası en muhteşem ve hayret edilecek imkânların ve güzelliklerin beşiği ve her şey sadece bir sandviç hazırlama süresi içerisinde olup bitmişti."

(Bill Btyson A Short History of Nearly Everything)

Bütün bunlardan sonra Ku'an'da sözü edilen yoktan yaratılış (Örn: "O, gökleri ve yeri herhangi bir örnek olmadan yaratandır. Bir şeyin olmasını dilediğinde, ona sadece "ol" der. O da oluverir." (2Bakara:117)) ve altı günde yaratılış (Örn: "Şüphesiz ki, gökleri ve yeri altı günde yaratan..." (7/Araf:54)) birer mucize söylem olarak karşımıza çıkmaktadır. Çünkü bu iki gerçek de ancak 20.yy. ortalarından itibaren anlaşılmaya başlanmıştır. Daha önceleri ise hiç kimse tarafından bilinmemekte, tahmin edilememektedir.

Hele hele on dört asır önce Arap Yarımadasında yaşayanlar tarafından...

Evren'in kendisinden yaratıldığı en küçük boyut 10-33cm.dir. Yani, bir santimetrenin milyon kere milyon kere milyon kere milyon kere bin kerede biri kadardır.

İşte bu noktada akla Hz. Muhammed'in (O'na Binler Selam) bir hadisi gelmektedir:

ALLAH, ilk önce benim nurumu yarattı."

Belki de kozmolojinin Evren maddesinin en küçük boyutlu (10-33cm) hali dediği o "ilk şey", Peygamberimiz'in (O'na Binler Selam) nuruydu...

“Ya yıldızların her biri mühendistir. Veya onları yapan bir MÜHENDİS vardır.” Voltaire

Genişleyen Evren...

On beş milyar yıllık dönemde Evren tam olarak bugünkü durumuna gelir... Fakat bu geliş hikâyesi de ayrı bir heyecandır... Ve bambaşka bir Kur'an mucizesine işaret etmektedir:

“Göğü gücümüzle Biz kurduk, şüphesiz Biz (onu) genişleticiyiz.” (51/Zariyat:47)

Bu hikâye, aynı zamanda Evren'in yaratılmış olduğunun keşfinin de hikâyesidir.

1920'lere kadar Evren ve dolayısıyla madde yaratılmamış, sonsuz geçmişten beri varolagelen “şeyler” olarak kabul edilmektedir. Ve bu kabul kesin bir biçimde bütün bilim çevreleri tarafından benimsenmiştir. Tartışılmamaktadır bile...

Ve paradigmadaki ilk çatlak 1929'da Edwin Hubble'ın yaptığı bir keşifle oluşur. Yıldızlar birbirlerinden uzaklaşmaktadır. Yani Evren genişlemektedir... Öyleyse zamanda yeterli bir süre geri gidildiğinde bütün maddenin tek noktada toplanacağı bir ilk ana ulaşılabilecektir ki bu da “yaratılış” demektir. Böylelikle maddenin ve Evren'in sonsuz geçmişten beri var olmayıp belli bir tarihte ve yoktan yaratılmış oldukları gerçeği ilk olarak bilim tarafından da itiraf edilmiş olur.

Sonra bilim çevrelerinde şiddetli bir tartışma başlar... Big Bang'ı kabul edenler ye karşı çıkanlar!.. Ta ki 1965'e kadar... Bu tarihte iki Kanadalı radyo mühendisinin farkında olmaksızın “Kozmik Fon Radyasyon'unu keşfetmeleri Big Bang Teorisini ispatlar. 1980'lere gelindiğinde ise Big Bang gerçeği en fanatik itirazcılar tarafından bile kabul edilmiştir.

“Gökleri ve yeri, yerli yerince yaratan O dur. Bir şeye “ol” dediği gün hemen oluverir...” (6/En'am:73)

Evren, on beş milyar yıl önce yoktan yaratılan tek bir noktanın patlamasıyla oluşmuştur. Ve on beş milyar yıldır sürati gitgide azalan bir şekilde genişliyordur. Tıpkı sönük bir balonun üzerine çizilmiş işaretlerin o balonun şişmeye başlamasıyla, birbirinden uzaklaşmaları gibi. 1929'da tespit edilebilen, 1965'te ispatlanan ve 1980'lerden buyana herkesçe kesin olarak benimsenmeye başlanmış olan bir gerçek 600'lü yıllardan beridir, tam

on dört asırdır, Kur'an'da çok net bir biçimde yer almaktaydı:

"Göğü gücümüzle Biz kurduk, şüphesiz Biz (onu) genişleticiyiz" (51/Zariyat:47)

Ve başlangıcından bu güne Evren'in yaşamış olduğu, o giderek sakinleşen bir fırtınaya benzeyen tarihi, hiçbir Evrenbilimcinin başaramadığı bir sadelik ve kısalık içinde Efendimiz (O'na Binler Selam) tarafından özetlenmiştir. On beş milyar yıllık Evren tarihinin mükemmel bir özetidir bu:

"Evren, dalgaları kararlı hale gelmiş bir denizdir."

"...Göklerde ve yerde ne varsa hepsi ALLAH'ındır. Hepsi O'na boyun eğmektedir. (2/Bakara:116)

Big Bang'in Dini ve Felsefi Anlamı...

Bir resim ressamsız, bir nakış nakkaşsız hatta bir iğne bile ustasız olmaz... Ve Evren, geçmişte belli bir tarihte yoktan var edildiğine göre zorunlu olarak bir yaratıcısı var demektir. Evreni yoktan ve bir anda var edebildiğine göre Evren yani madde cinsinden değil demektir. (Gözümle görmediğime inanmam deyip ALLAH'ın yokluğuna dayanak bulduklarını zanneden ateistlerin kulakları çınlasın) Ve Evren kılı kırk yararcasına hazırlanmış hassas bir planla yaratılıp bu güne getirildiğine göre (ki bu konuyu Big Bang'tan sonra ayrıca ele alacağız) Yaratıcı, sonsuz bir ilim, hikmet, irade ve güç sahibi demektir.

"Klasik olarak, Big Bang Teorisi, Evren'in tüm parçalarının aniden genişlemeye başladığını kabul eder. Ama Evren 'in tüm parçaları genişlemeye nasıl aynı anda başlayabilmişlerdir. Emri veren kimdir?" Andrei Linde, Kozmoloji Profesörü

"Bu ALLAH (Şanı En Yüce) için asla zor değildir." (14/İbrahim:20)

Evet, Big Bang'ın dini/ felsefi anlamı özetle yukarıda sayılanlardır. Şimdi biz bu perspektifi biraz daha ayrıntılı olarak, yıllarca dinin yalanlayıcısı ve ateizmin; desteğiymiş gibi sunulmaya çalışılan bilimin dünyaca ünlü bazı isimlerinin ağızlarından görelim.

Kozmoloji, Fizik, Astro-Fizik ve Astronomi uzmanı bilim adamlarının ifadeleriyle Big Bang'ın dini / felsefi anlamı...

"Mount Wilson ve Palomar gözlem evinden yaptığı incelemeler sonucu yıldızların bazı sırlarını çözen, kuasarlara gizemli derinliklerine inen, Evren'in derinliklerindeki galaksilerin aralarındaki uzaklıkları saptayan,

Tüm görsel ve içerikler telif tabii olup, izinsiz kullanılamaz

Evren'in genişleme hızını bulan, Dünyanın -yaşayan- en önemli kozmoloğu Allan Rex Sandage, Dallas'ta bir konferansa katılmaya hazırlanıyordu.

Çok az bilim adamına, meşhur astronom Edwin Hubble kadar itibar nasip olur. Sandage de bu azlardan biri: Astronomi dalında Nobel ödülüne layık görüldü; American Astronomical Society, Swiss Physical Society, Royal Astronomical Society ve Swedish Academy of Sciences tarafından onurlandırıldı. New York Times gazetesi ise onu "Kozmolojinin Büyük Babası" olarak adlandırdı.

1985 yılında düzenlenen bilim ve din konulu konferans yaklaşırken, Sandage'ın, kürsüye çıkmadan önce, hangi safta olacağı konusunda ufak bir kaos yaşandı. Tartışma, "Evren'in Başlangıcı" hakkındaydı, konuşmacılar Tanrı ya inanan ve inanmayan bilim adamları olarak iki gruba ayrılacaktı, her iki grup ta salonda yerlerini almışlardı.

Katılımcıların çoğu, ailesi Yahudi olan Sandage'ın aslında çocukluğundan beri ateist olduğunu biliyordu. Birçokları da, onun gibi bir bilim adamının elbette Tanrı'ya inanmayacağını düşünüyordu. Newsweek'te bir zamanlar yazdığı gibi "Bilim adamları, Evren'in sırlarının derinliklerine ne kadar inerlerse. Tanrı onların kalplerinden ve akıllarından o kadar siliniyor." Dolayısıyla Sandage'a inkârcılar safında bir koltuk hazırlanmıştı.

Fakat beklenmedik bir şey oldu. Sandage salonda hızla ilerleyip, inananların arasında bir koltuğa oturuverdi. Hatta insanları daha da şaşkına çevirerek, Big Bang ve onun felsefi etkileriyle alakalı bir konuşmada, elli yaşında iman etmeye karar verdiğini halka açıkladı.

Soluğu kesilen dinleyicilere, Big Bang'ın bildiğimiz gibi, fizik kanunlarıyla açıklanamayacak kadar tabiatüstü bir olay olduğunu anlattı. Bilim bizi, "İlk Olay"a götürdü, fakat daha da ötesine gidip "İlk Sebep' e ulaştıramadı. Madde, zaman, mekân ve enerjinin aniden ortaya çıkışı, bunların ardında ve bunlardan bağımsız bir şeye işaret ediyor.

"Benim bilimden öğrendiğim şudur; dünya bilimle açıklanamayacak kadar karmaşık." Sandage daha sonra bir ropörtajında şunları söyleyecekti: "Varlık sırrını, ancak tabiatüstü bir şeylerle anlayabiliyorum." Lee Strobel, Akıllı Tasarım

"Göklerde ve yerde ne varsa, ister istemez O'na teslim olmuştur" (3/Al-i İmran:83)

"Big Bang hakkında elde ettiğimiz en iyi veri, tam da tahmin ettiğim gibi, Kutsal Kitaplardan başka dayanacak bir şeyimizin olmadığıdır."

Arno Penzias, Nobel Ödülü Sahibi

“Yaratılışa dair astronominin ve Kutsal Kitapların açıklamaları özünde bir-
dir; insanın ortaya çıkışına yol açan olaylar zinciri, zaman içerisinde, kesin
olarak belli bir dönemde anlık bir ışık ve enerji patlamasıyla bir anda ve
belirgin bir biçimde değişmiştir.” Robert Jastrow, Astronom, NASA Direk-
törü

“Bilim Tanrı’nın Evren’ini araştırma yolculuğudur.” Denis Alexander

“Uzay ve zamanın nedeni; nedensiz, zamansız, başlangıçsız, mekânsız,
elle tutulur olmayan ve kendi iradesi ve sınırsız gücü olan bir varlık olmak
zorundadır ki bu Tanrı kavramının özüdür.” William L. Craig

“Evren’in yaratılışından “önceki” yokluk, hayal edebileceğimiz en eksiksiz
boşluktur - ne uzay, ne zaman, ne de madde var. Burası, mekânın, zama-
nın, sonsuzluğun ve sayıların olmadığı bir yer matematikçiler buraya “boş
küme” diyorlar. Ancak bu tasavvur edilemez boşluk kendisini varlığın dol-
gunluğuna dönüştürüyor fizik kanunlarının gerekli bir sonucu. Peki

ama, bu boşluğa yazılan kanunlar nerededir? Bu boşluğa kendisinin olası bir Evren'e gebe kaldığını kim söylüyor? Gözüken o ki, bir kanuna tabidir. Bu kanun öyle bir mantıktır ki, uzay ve zamandan önce vardır." Heinz PAGELS, Perfect Symmetry

"Artık Evren'in başlangıcını tam bir yokluğa, tam bir hiçliğe komşu edebiliyoruz. Herhangi bir bilimsel problem, her şeyin bu hiçlikten nasıl meydana geldiği sorusu kadar temel olabilir mi? Bu, Evren'den münezze (yaratık olmayan) Biri olmaksızın gerçekleşebilir mi?

Çağımızın en önemli keşfi, yaşadığımız Evren'in sonsuz geçmişten beri var olmadığı gerçeğidir.

Dolayısıyla, bilim, "Evren nasıl var oldu? Niye böyle, bu haliyle yaratıldı?" gibi, bu zamana kadar karşılaşmadığı dev sorularla yüzyüze geldi. Asırlarca insanlık, yokluktan hiçbir şey meydana gelemez sanmıştı. Ama bugün her şeyin bir hiçlikten meydana geldiğini biliyoruz. Big Bang, yalnızca ilahi bir veri, sebep-sonuç zincirinin işlemediği bir olay olarak anlaşılabilir."

Paul Davies, Nobel Ödülü Sahibi

"Bazı inkârcı astronom, fizikçi, kozmolog, kimyacı v.s. ler garip bir şekilde Big Bang'a karşı çıktılar. Kızdılar, anlamsız ifadelerle üstüne sünger çektiler, ama bilim, Big Bang, teorisiyle, Dünyanın, sonsuz geçmişten beri var olması gereken bir gücün eseri olarak meydana geldiğini ispatladı." Robert Jastrow, Astronom, NASA Direktörü

"Bütün yaptığımız, ALLAH'ın daha önce çizmiş olduğu çizgileri, O'nu takip ederek çizmekten ibarettir." Albert EINSTEIN

"Yaratılıştaki her şey var; fakat hata yoktur" A. Nihat Tarlan

"Evren'in bünyesinde barındırdığı sayısız bilinmezlik onun yaratıcısına olan inancımızı bir kat daha arttırmaktadır. Bir bilim adamının Evren'in varoluşunun ardında yatan mükemmel zekâyı inkâr etmesi en az bir teologun bilimsel gelişmelere sırtını çevirmesi kadar mantıksızdır." Werner von Braun, "Ay'a Gidiş" projesinin direktörü

"Modern bilimin gelişmesinin dinin aleyhine olacağı ve imanı geçersiz sayacağı bazı kesimlerce ısrarla ileri sürüldü. Ancak sayısı gittikçe artan bilim adamları için yeni buluşlar bu iddianın aksine maneviyatı destekler niteliktedir ve ALLAH'ın varlığını vurgulamaktadır." Newsweek, 27 Temmuz 1998

"Ne gariptir ki, evrendeki olağan üstü mükemmel düzeni açıklayan kanunların birbiri ardınca keşfedilmesi, bu kanunların Yaratıcısına karşı hayranlığın artmasına yol açacakken bazılarında tamamen ters bir tepki yapmak

tadır. Muhteşem bir saz eserindeki güzellik ve ahengi kâğıt üzerine çizili notalarda arayan mecnunlar misali, böyleleri de Evrendeki düzeni bazı kanunlarla izah etmekle her şeyi hallettiklerini sanırlar. "Elektron neden çekirdek etrafında dönüyor?" "Elektromanyetik kuvvet yüzünden." "Çekirdekçikler nasıl bir arada duruyor?" "Nükleer kuvvet yüzünden." Ne kadar basit, kanunu keşfettik, göz kamaştırıcı bir olay birden sıradanlaşıverdi. Öyle mi? Muhteşem bir kanunu keşfeden, o kanunu koyanı nasıl görmezlikten gelebilir?" Ümit Şimşek

"Big Bang teorisi dini inançların gösterdiği, dünyanın ve gökyüzünün yaratılmış okluğu gerçeği ile uygunluk göstermektedir. Bu, astronominin dinle beraber olduğunun suprizili bir sonucudur." Gerrit L. Vershuur, Colorado Üniversitesi

"ALLAH'a inanmayan astronom delidir." Edward Young

ALLAH-EVREN İLİŞKİSİ

Adına Panteizm denilen felsefi ekolü benimseyenler, ALLAH (Şanı En Yüce) ile Evren arasında bir özdeşleştirme yaparlar. Onlara göre Evren ve ALLAH (Şanı En Yüce), ya tamamen aynı şeydir ya da aynı şey olmaya çok yakın iki farklı şeydir.

Bu yaklaşım, Evrenin de, ALLAH (Şanı En Yüce)'ın da hiç anlaşılmadığının ifadesidir. Bu insanlar, Selimiye camii ile Mimar Sinan'ı aynı varlık zannetmek gibi bir garabetin esiridirler.

Evren, isim ve sıfatları vasıtasıyla ALLAH (Şanı En Yüce)'ın gücünün, ilminin, iradesinin ve rahmetinin kendisini yansıttığı bir aynadır ve çok muhteşem bir sanat eseridir. Ve Yaradıcısıyla olan bütün ilgisi de bundan ibarettir.

"Bilmez misin ki, göklerin ve yerin mülkü ALLAH (Şanı En Yüce)'ındır? Sizin için ALLAH'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır. " (2/Bakara:107)

"Gördüklerim, görmediğim Yaraticının varlığına inanmaya beni mecbur ediyor." Emerson

"Ben göklere bakıp, varlıkların yüceliğini görüp, sonra ALLAH'a (Şanı En Yüce) inanmayanlara hayret ediyorum." Abraham Lincoln

ALLAH'A İMAN

En Büyük Erensel Gerçek...

Bütün bir insanlık tarihi boyunca ve bütün insanların en büyük paydayla üzerinde birleştikleri ortak düşünce, ALLAH'ın (Şanı En Yüce) varlığına duyulan inançtır.

Bu inancın detaylarında, zamana, zemine, kültür, eğitim ve bilinç düzeylerine dayalı farklılıklar yaşansa bile bir nokta sabittir. Hz. Adem'den (ALLAH'ın Selamı Üzerine) bugüne yaşamış bütün insanların hemen hemen tamamında, bütün Evren'le birlikte kendilerini de yaratan, yaşatmakta olan, elle tutulmaz, gözle görülmez, aşkın bir varlığa (ki bu sayılan nitelikler Tanrı kavramının özünü oluşturur) duyulan bir inanç vardır.

Zamanın geçmesi, şartların değişmesi, bilim ve teknolojinin ilerlemesi insanların inanma oranında ciddi bir değişmeye yol açmamıştır. İşte bu yüzden "ALLAH (Şanı En Yüce)'a İman" en yaygın evrensel değerdir.

O kadar ki ateist olduklarını iddia edenler bile, ister istemez yaratılışlarında taşıdıkları bu gerçeği itiraf etmek durumunda kalabilmektedirler. İki örnek:

ABD'de bir şirket personel alımlarında her adayı yalan makinesi testine tabi tutmaktadır. Test sırasında herkese sorulan standart sorulardan biri "ALLAH'a inanıyor musunuz?" sorusudur. Ateist olup da, soruya "Hayır!" cevabı verenlerin tamamında, yalan makinesi gözbebeği büyümesi tespit ederek, "Yalan konuşuyor!" sinyali vermiştir.

"ALLAH inancı, doğuştan sahip olduğumuz, sanatçının eserine koyduğu imza gibi, doğduğumuz andan itibaren içimizde var olan bir şeydir." Rene DESCARTES

"Tanrı yoktur diyen bir aptalın zihninde bile kendisinden daha yetkini düşünülmeyen bir Tanrı fikri vardır." Anselm

Evet, kişi farkında olamasa bile her ruh kendi Yaratıcısı'nın varlığına duyduğu inancı bir şekilde itiraf etmektedir.

"International Herald Tribüne", 8 Haziran 1991 tarihli baskısında ABD'de Chicago Üniversitesinde yapılan bir ankette 1500 kişiye:

Tüm görsel ve içerikler telif hakkı tabii olup, izinsiz kullanılamaz

“Dua eder misiniz?” diye sorulduğunu, %78’inin “en az haftada bir kere”, %21’inin “her gün, dua ettiklerini” sadece %1’lik kesimin “hiç dua etmediklerini” ifade ettiklerinden bahseder.

Araştırmayı yönetenler; ABD’de yapılan diğer araştırmaların, Amerikalıların %8’inin herhangi bir dine bağlı olmadıklarını ortaya çıkardığını belirttikten sonra, bu son araştırmanın, ateistlerin ve agnostiklerin bile dua ettiklerini “gösterdiğini” söylerler.

Araştırmacılar, merakla sorarlar: “Acaba ettikleri dualar Kime gidebilir ki?”

ALLAH NEREDE?

“Ruhumun varlığı bana ALLAH (Şanı En Yüce)’ın nasıl her yerde olabileceğini anlamada yeni bir yol gösteriyor. Ruhum, bedenimi herhangi bir parçasında bulunmadan nasıl kaplıyor. Bedenimde hiçbir yer yok ki, “Aa, bak buradayım”, diyebileyim. Ruhum, beynimin sol yarısında, burnumda, ya da akciğerlerimde değil. Ruhum bedenimin her yerinde tamamıyla hazır. Bu yüzden bedenimin bir bölümünü kaybettiğimde, ruhumun bir parçasını kaybetmiyorum.

Benzer şekilde, ALLAH (Şanı En Yüce) her zaman, her yerde mevcut. O, diyelim Mars gezegeninin dış tarafında bir yerde değil. ALLAH, uzayı, bir anlamda, ruhun bedeni kapladığı gibi kaplıyor. Uzay, bir şekilde ikiye bölünse, ALLAH (Şanı En Yüce) varlığının yarısını kaybetmez.” (Akıllı Tasarım, 151)

ÖLÜMEŞİĞİ TECRÜBELERİ

Öldü sanılan insanlar hayata tekrar dönebilmişlerse ilginç şeyler anlatırlar. Çevrelerinde bulunan insanlarca öldü zannedildikleri sürede olup bitenleri doğru ve ayrıntılı bir şekilde anlatabilmektedirler. Oysa bedenleri o sırada bilinçsiz ve hareketsiz, “ölü gibi” yatmaktaydı.

Konuyla ilgili, geniş çaplı bir bilimsel araştırmanın sahibi olan Michael Sabom, 1982’de yayınlanan ünlü kitabında şu ilginç örneklerle yer vermektedir:

Florida’dan elli iki yaşlarında bir gece bekçisi yaşadığı açık kalp ameliyatını bütün detaylarıyla hatırlıyor ve bekçinin anlattıkları ameliyatı yapan doktorun yazdığı rapora da harfiyen uyuyordu...

Kalp krizi teşhisiyle hastanenin yoğun bakım ünitesine kaldırılan bir emekli hava pilotu da kendisine yapılan müdahaleyi bütün teknik ayrıntılarıyla anlatabiliyor:

Araştırmacı: "Odada olan diğer ayrıntılardan başka bir şey hatırlıyor musun?"

Denek: "Odadakiler tekerlekli bir masada kolları olan bir defibrillatörü itiyorlardı. Onların voltaj yükseltmek istediklerini hatırlıyorum. Daha sonra da bana çok uyguladılar."

Araştırmacı: Makinenin kendisi veya üzerinde durduğu tekerlekli masa hakkında bir şeyler hatırlıyor musun?"

Denek: "Evet hatırlıyorum. Makinenin üzerinde voltaj, akım ve diğer işlemlerle ilgili programı gösteren bir gösterge vardı."

Araştırmacı: "Göstergenin nasıl olduğunu tarif edebilir misin?"

Denek: "Gösterge kare şeklindeydi, üzerinde biri sabit, diğeri hareket eden iki düğme vardı."

Araştırmacı: "O nasıl çalıştı?"

Denek: "Gerçekten çok yavaş çalışıyordu. Bir ampermetre, voltmetre ya da kayıt aleti gibi birden çalışmaya başlamadı."

Araştırmacı: "Gösterge hangi seyirde devam ediyordu?"

Denek: "İlk önce 1 - 3 arasında gitti geldi. Daha sonra tekrar uyguladılar. Gösterge 1,5'un üzerine çıktı. Üçüncü kez uyguladıklarında 3,5'u gösterdi."

Araştırmacı: "Sabit düğme ile hareket eden düğme arasındaki ilişki neydi?"

Denek: "Sanırım birinci düğme hareket ettiğinde ona biri müdahale ediyordu. Onlar sabit olanı hareket ettiriyorlardı ve o duruncaya kadar diğeri hareket ediyordu."

(Adam defibrilatörün hareketini gözlemlerken kalbi durmuş haldeydi. Bu gösterge üç defa değişti ve üç şok uygulandı.)

Araştırmacı: "Daha önce resusitasyon'a (yeniden canlanma süreci) şahit oldun mu?"

Denek: "Hayır. Hayır."

Araştırmacı: "Televizyonda izledin mi?"

Denek: "Televizyonda gördüğümü hiç hatırlamıyorum."

Araştırmacı: "Daha önce defibrilatörün çalışmasını gördün mü?"

Denek: "Asla."

"Size apaçık deliller geldikten sonra doğru yoldan saparsanız bilin ki AL-LAH, her şeye galiptir, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/Bakara:209)

Adamın anlattıklarında daha birçok ayrıntı vardı ama en açıklayıcı olan defibrilatörün göstergesi ile ilgili olan kısmıydı. Sabom bütün bunları şöyle açıklamıştır: "Defibrilatörün üzerindeki sabit ve hareketli düğmelerin durumunu tasvir etmesine hayret ettim. Çünkü bu iki düğmenin hareketi ancak makine çalışırken görülebilirdi. Bu iki düğme de ayrı ayrı fonksiyonlara sahiptir. Birincisi hastaya uygulanacak elektrik miktarını belirler. İkincisi ise, belirlenen miktarın şarj edilmekte olduğunu belirtir. Bu şarj olma süreci, şoklamadan hemen önce yapılır.

Çünkü bu makineler şarjedildiğinde o şarj boşaltılmazsa ciddi bir tehlike arz eder. Fakat adamın tanımladığı göstergeler, 1973'te yaygın olmasına rağmen son defibrillatör modellerinde bulunmuyor."

Kalp krizi yaşayan ve elektrikle şok uygulanmış ve bilinci yerinde olmayan birinin etrafında olup bitenleri algılayabileceği kabul edilse bile rakamları gösteren düğmelerin hareketini görmesi fiziksel pozisyonu açısından mümkün değildir.

Omurilik ameliyatı olan bir kadın, yüzükoyun yattığı halde operasyonun tüm safhalarını tıbbi aşamalara uygun olarak anlattı. Olayda birçok ayrıntı olmasına rağmen bu ayrıntılardan birisi, kadının operasyona bizzat katılan hekim değil de beyin cerrahisindeki başhekimin (kadın onu daha önce hiç görmemiştir.) ameliyat sürecini belirlediğini söylemesidir. Sabom tıbbi kayıtları karşılaştırdı ve gerçekten de operasyona katılan hekimin elindeki çizelge başhekim tarafından doldurulmuştu.

"İnsan kendi varlığında silinmez bir marka gibi ALLAH'ın işaretini taşıyan bir varlıktır." Erol GÜNGÖR

Başka bir örnekte ise bir adam, bedeninden uzaklaşarak gezdiğini; eşini, büyük oğlunu ve kalp krizi esnasında hastaneye ulaşan ve sürpriz bir ziyaret yapan kızını gördüğünü anlattı. Sabom, adamın eşiyle ayrıca konuştu. Gerçekten de o olaydan sonraki gün kocasının kalp krizi esnasında onun varlığından haberdar olduğunu öğrenince çok şaşırdığını söyledi. Ayrıca adamın, eşinin hastaneye her defasında farklı bir aile ferdiyle geldiğini bilmesi de kadını oldukça şaşırtmıştı. (Kanıt, 111)

Daha binlerce çarpıcı örneğe sahip olan "Ölümeşiği Tecrübeleri'nin ifade ettiği temel anlam şudur: İnsan, aynen dinin tanımladığı şekilde ve aşkın nitelikli bir ruha sahiptir. Ve bu haliyle insan ruhu, ALLAH (Şanı En Yüce)'in en kesin varlık delillerinden biridir.

"ALLAH bir, kapısı bindir." Sezai KARAKOÇ (ALLAH O'ndan Razi Olsun)

TESADÜF İNSANİ İLKE, İNCE AYAR

“Evrenin Doğuşu: Big Bang” başlıklı bölümde gördüğümüz gibi Evren sonsuz bir geçmişe sahip değildi. Yaratılmıştı. Fakat pek çok ateist bu ispatlanmış gerçeği kabul etmek istemedi. Yoksa bütün düşünce sistemleri yerle bir olacaktı. Big Bang bütün bilim dünyasının kesin bir gerçek olarak kabul etmesine karşın günümüzde birtakım ateist çevreler tarafından hala ve ısrarla reddedilebilmektedir. Bir kaç örnek:

“Çağımızın yepyeni, elektronik araçlarıyla yapılan incelemeler; Evrenin bilinenden daha yaşlı olduğunu gösterdi. Kimi gökbilimcilerin ileri sürdüğü gibi, Evren bir anlık olayların sonucu değil! Gerçekte Big Bang diye ün salan Büyük Patlama’nın yeniden gözden geçirilmesi gerek! Patlamanın her yerde, özdeş anda bir kez oluşması usa değil yalnız, Evrensel oluşa da aykırı.

(A. Rıza Ergüven, Evrenbilim ve Tanrı Kavramı, sh: 13)

“Evrenin varoluşu konusunda öteden beri düşünüyor, Big Bang kuramını bir türlü kabul edemiyordum. Bir patlamaya bağlanamazdı Evrenin varoluşu, yalnız”.

(A. Rıza Ergüven, Evrenbilim ve Tanrı Kavramı, sh: 13)

“Yoktan hiçbir şey varolamayacağına göre, Evreni başlangıç ve sonu olmayan süreçler bütünü olarak onaylamak gerekiyor.”

(A. Rıza Ergüven, Evrenbilim ve Tanrı Kavramı, sh: 29)

“İlk ve temel gerçek maddedir.”

(R. Maublanc, M. Cachin, Felsefe Bilim ve Din, sh: 46)

“Maddeyi hiçbir Tanrı yaratmamıştır. Madde ve enerji öncesiz ve sonrasız olarak vardırılar...”

(R. Maublanc, M. Cachin, Felsefe Bilim ve Din, sh: 931)

“Hem, Evrenin yaratılmış olduğunu ne için kabul edelim? Evrenin ille de bir başlangıcı olması zorunlu değil ki! (Bilim, madde ile enerjinin durmadan biçim değiştirdiğini, asla yok olmadığını gösteriyor.)”

(R. Maublanc, M. Cachin, Felsefe Bilim ve Din, sh: 102)

“Ne zaman ve mekân, ne de madde yaratılmıştır, çünkü bunlar yoktan var edilmiş olamaz.”

(Tanrısızlığın İlmihali, Önsöz, sh:34)

“Evren Tanrı tarafından mı yaratılmıştır, yoksa ezelden beri var mıdır?

Tüm görsel ve içerikler telif tabii olup, izinsiz kullanılamaz

Bilimsel olmayan açıklamaya uygun olarak, evrenin Tanrı tarafından yaratıldığını kabul edenler..”

(Georges Politzer, Felsefenin Başlangıç İlkeleri, sh:24)

“Materyalistler bilimlerin vargılarıyla donanmış olarak, maddenin belirli bir zamanda ve belirli bir mekânda var olduğunu ileri sürerler. Demek ki Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde, Evrenin tanrı tarafından belirti bir anda yaratılmış olması ve Evrenin yoktan var edilmiş olması gerekirdi.

Yaradılışı kabul edebilmek için, her şeyden önce Evrenin var olmadığı bir anın varlığını kabul etmek gerekir. Buysa bilimin kabul edemeyeceği bir şeydir.”

(Georges Politzer, Felsefenin Başlangıç İlkeleri, sh: 64)

“Evrenin Tanrı tarafından yaratılmış olduğu efsanesi...”

(Georges Politzer, Felsefenin Başlangıç İlkeleri, sh: 129)

Evet, ateizm saplantısı adına, akıl almaz bir pişkinlikle Big Bang reddedildi.

Ama sorun bu kadarla da kalmadı. Ateistlerin, en temel bilimsel gerçekleri reddediyor olsalar bile gene de Evren’in, dünyanın, canlılığın ve akla gelen her şeyin varlığına bir açıklama getirmeleri gerekiyordu.

Ya da havluyu atıp, teslim olmaları. (Nitekim azımsanmayacak bir bölümü de bu yolu seçmiştir.)

İşte bu noktada sarıldıkları temel argüman “Tasadüf” oldu. Oysa bilim aynı süreç içerisinde giderek yükselen bir tonda iki ayrı kavramı dile getiriyordu: “Fine Tuning” (İnce Ayar) ve ‘Anthropic Principle” (İnsani İlke).

“ince Ayar” kavramı, Evren’in var olabilmesi ve varlığını bugüne kadar devam ettirebilmesi için, çok hassas bir biçimde planlanmış olması gereğini ifade ediyordu. Evrendeki bütün değerler akıl almaz bir incelikle dengelenmiş olmalıydı. Ve çok doğal olarak bu durum, bir “planlamacı”yı çağrıştıracaktı.

“İnsani İlke” ise, Evrendeki bütün o hassas denge ve değerlerin çok özel bir amaca, insan yaşamının ortaya çıkmasına göre ayarlanmış/planlanmış olduğu gerçeğini anlatmaktaydı.

“Tasadüf” ise açıklamayı gerektirmeyecek kadar yalın bir kavramdır. Öylesine, başboş, amaçsız, serseri, her çeşit plandan ve incelikten uzak...

Şimdi, inceleyebiliriz... Bilimsel bir gözle, galaksilerden, amino asitlere varıncaya kadar, Evren'in bize sunmakta olduğu olgusal kanıtlar acaba hangi yaklaşıma destek veriyor?

Evrende geçerli olan acaba hangi kural? "Tasadüf" mü, yoksa "İnce Ayar" ve "İnsani İlke" mi?..

Big Bang'tan Bugüne: Evren Ne Anlatıyor? Tasadüf mü Yoksa İnce Ayar ve İnsani İlke mi?

İlk alıntımız ateizmin ve "Tasadüf" argümanının yaşayan en ünlü ismi Richard Dawkins'in başyapıtı "Kör Saatçi"den... Bakın ne diyor "Kör Saatçi"...

"Bir uçak, çizim masalarında, insanlar tarafından tasarlanır. Daha sonra da, başka insanlar çizimlere bakarak parçaları yapar; daha başka bir sürü insan (insanlar tarafından tasarlanmış başka makinelerin yardımıyla) bu parçaları bir araya getirerek, her birini yerli yerine perçinler, vidalar, yapıştırır ya da kaynak yapar. Bir uçağın yapılma süreci bizim için temel bir gizem taşımaz, çünkü insanlarca yapılmıştır. Parçaların amaçlı bir tasarım doğrultusunda, sistemli bir biçimde birleştirilmesi, bildiğimiz ve anladığımız bir şeydir, çünkü bu süreci biz de yaşamışızdır en azından çocukluğumuzda modeller ya da legolar yaparak.

Peki, ya vücutlarımız? Her birimiz aynen uçak gibi bir makineyiz; yalnızca çok daha karmaşığız. Yoksa biz de mi bir çizim masasında tasarlandık? Bizim parçalarımız da becerikli bir mühendis tarafından mı birleştirildi? Şaşırtıcı ama yanıt, hayırdır."
(Richard Dawkins, Kör Saatçi, sh: 4)

"Tanrı" şıkkına verilen yanıt "Hayır"dır. Peki, ama varoluşumuz nasıl gerçekleşti?

İşte bu da, o sorunun cevabı:
"Sonsuz zaman, sonsuz fırsat verildiğinde, her şey mümkündür"
(Richard Dawkins, Kör Saatçi, sh: 177)

"Açıklamalarımızda bir miktar rastlantıya yer verebiliriz."
(Richard Dawkins, Kör Saatçi, sh: 178)

Yani ALLAH (Şanı En Yüce) yaratmadı, tesadüfen var olduk. Bakalım bilim bu iddiayı nasıl değerlendiriyor.

Tekrar Big Bang'a dönüp, ondan başlayabiliriz.

Big Bang'de Hâkim Olan Neydi? Tesadüf mü? İnce Ayar mı?

Big Bang bir patlama olduğuna göre, beklenmesi gereken, bu çatlamanın ardından maddenin uzay boşluğunda "rastgele" dağılması olacaktır. Bu rastgele dağılan maddenin Evren'in belirli noktalarında birikip galaksiler, yıldızlar ve yıldız sistemleri oluşturması ise, bir buğday ambarına atılan el bombasının, buğdayları toplayıp, düzenli balyalara sarıp üst üste istiflemesi kadar "anormal" bir durumdur. Big Bang teorisine uzun yıllar karşı çıkmış olan Sir Fred Hoyle, bu durum karşısında duyduğu şaşkınlığı şöyle ifade eder:

Big Bang teorisi Evrenin tek ve büyük bir patlama ile başladığını kabul eder. Ama bildiğimiz gibi patlamalar maddeyi dağıtır ve düzensizleştirir. Oysa Big Bang çok gizemli bir biçimde bunun tam aksi bir etki meydana getirmiştir: Maddeyi birbiriyle birleştirecek ve galaksileri oluşturacak hale getirmiştir.

"Doğanın temel değişmezleri ve yaşamın ortaya çıkmasına neden olan ilk koşullar, şaşırtıcı bir kesinlikle ayarlanmıştır. Evren'in ne denli akıl almaz bir incelikle ayarlanmış gibi görüldüğü hakkında bir fikir vermek için Dünya'dan Mars gezegeni üstündeki bir çukura topunu göndermeyi başarabilen bir golf oyuncusunun becerisini düşünmek yeter!"
(Jean Guitton, Fransız Bilimler Akademisi)

"Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün değişmesinde, akıl sahipleri için gerçekten örnekler vardır." (3/Al-i İmran:190)

Avustralya'daki Adelaide Üniversitesi'nden matematiksel fizik profesörü Paul Davies'e göre Big Bang'in ardından gerçekleşen genişleme hızı milyar kere milyarda bir oranda 10^{-18} bile farklı olsaydı, Evren ortaya çıkmazdı. Davies bu sonucu şöyle anlatıyor:

Hesaplamalar, Evrenin genişleme hızının çok kritik bir noktada seyrettiğini göstermektedir. Eğer Evren biraz bile daha yavaş genişlese çekim gücü nedeniyle içine çökecek, biraz daha hızlı genişlese kozmik materyal tamamen dağılıp gidecekti. Bu iki felaket arasındaki dengenin ne kadar "iyi hesaplanmış" olduğu sorusunun cevabı çok ilginçtir. Eğer patlama hızının belirli bir hale geldiği zamanda, bu hız gerçek hızından sadece 10-18 kadar bile farklılaşsaydı, bu gerekli dengeyi yok etmeye yetecekti. Dolayısıyla Evrenin patlama hızı inanılmayacak kadar hassas bir kesinlikle belirlenmiştir. Bu nedenle Big Bang herhangi bir patlama değil, her yönüyle çok iyi hesaplanmış ve düzenlenmiş bir oluşumdur.

Paul Davies'e göre yaratılışın en kısa zaman birimi olan Planck zamanında (Saniyenin 10-43'te biri) patlayıcı kuvvet ile yer çekimi kuvveti arasında öyle bir hassasiyet vardır ki bu denge 1060'ta bir oranında bozulmuş olsaydı, içinde canlılığa imkan tanıyacak bir Evren oluşamazdı. (Dikkat! Evrendeki atomların sayısı ancak 1080'dir). Davies bu ihtimalin ne anlamı geldiğini şöyle anlatır: "Evrenin öteki ucuna, yani onbeş milyar ışık yılı uzakta bulunan üç cm.lik bir hedefe silahınızla ateş ediyorsunuz. Hedefi vurma ihtimaliniz 1060'ta birdir"

"Doğa kanunlarının gördüğümüz Evren'i yaratmak için ne denli olağanüstü bir şekilde ayarlandığını fark ettiğinizde, Evren'in öylesine oluşmadığını, arkasında bir amacın olması gerektiğini görüyorsunuz."

John Polkinghorne, Fizikçi

"ALLAH'ın gökleri ve yeri, yerli yerince yarattığını görmez misin?..." (14/İbrahim:19)

Yaratılışın otuz beşinci dakikasında (sıcaklığın dokuz yüz milyon derece olduğu sırada) proton ve elektronlar sabitlenmiştir. Ve milyarda bir oranında elektronlar, antielektronlardan; protonlar da, antiprotonlardan daha fazla çıkmıştır.

Evren işte bu fazlalıktan oluşmuştur. Milyarda birlik bir fazlalıktan...

Fakat protonlar ile elektronlar tam bir denge konumundadır. Bu sayede Evrenin elektrik yükü sıfır olmuştur. Eğer proton sayısında azıcık bir fazlalık olsa Evrende pozitif elektrik yükü fazlası olacak, elektron sayısında hafif bir fazlalık olsa bu kez de negatif elektrik yükü fazlası oluşacak ve her iki durumda da Evren bugünkü şeklinde olamayacaktı.

Roger Penrose'a göre Termodinamiğin İkinci Kanunu ile uyumlu bir Evren'in (yani içinde yaşadığımız Evren) tesadüfen oluşma ihtimali 1010(123)'tür. Şöyle devam eder Penrose:

"Bu sayı olağanüstüdür. Hatta kimse bu sayıyı bildiğimiz onluk sistemle bize yazamaz; çünkü 1'in yanına 10123 tane 0 koymamız gerekir. Bütün Evrendeki her bir protona ve her bir nötronun üstüne "0" yazacak olsak bile gereken sayıyı yazmaya gücümüz yetmeyecektir."

"Evren'in şu an ki yapısının tümüyle bir tesadüf eseri olabileceği düşüncesi, tümüyle delice bir düşüncedir. Delilik kavramını argovari bir hakaret niyetiyle değil, tamamen psikolojideki teknik anlamıyla kullanıyorum. Gerçekte bu tür bir düşünce ile şizofrenik düşünce tarzı arasında büyük benzerlikler vardır." Karl Stern, Psikiyatrist, Montreal Üniversitesi

1010(123) sayısına bir müddet odaklanın. Birisi çıkıp ta bu gezegende-ki her atom parçacığının (sadece bir atomun değil, atomun içindeki her atom parçacığının) üstüne önce 1 yazıp, ardından sıfırlar sıralasa, bu sayıyı yazmaya gücü yetmez. Bu sıfırlar, Güneş Sistemindeki her atom parçacığına yazılsa, yine hiç kimse bu sayıyı yazamaz. Bu sıfırları Samanyolu Galaksisindeki bütün atom parçacıklarına yazmaya kalksak yine başaramayız. Evrendeki her atom parçacığının üzerine bu sıfırları yazacak olsak, yine de kimse, bu sayıyı yazmak için gerekli maddeyi bulamaz.” (Dean L. Overman, Düzen, sh: 173)

Ve dikkat edin lütfen!..

“Çoğu matematikçi 1050’den düşük bir ihtimali matematiksel olasılık olarak görmez.”

(Dean L. Overman, Düzen, sh: 17)

Big Bang sırasında Evren’in yoğunluğu trilyonda bir kadar daha büyük olsaydı, Evren, on yıl sonra kendi üzerine çökmüş olurdu. Eğer yoğunluk, trilyonda bir kadar daha az olsaydı Evren hala yaratılmamış, Big Bang hala yaşanmamış olurdu. (Saadettin Merdin, Tanrıya Koşan Fizik sh: 418)

“Evren’in genişleme hızı o kadar kritik bir orandadır ki, Big Bang’tan sonraki birinci saniyede bu oran eğer, yüz bin milyon kere, milyonda bir (10-17) daha küçük olsaydı, Evren şimdiki durumuna gelmeden kendi içine kapanarak çökerdi.” (Stephen Hawking, Zamanın Kısa Tarihi)

“Hep isabet edene hiç tesadüf denir mi?” M. Selahaddin Şimşek

Big Bang’tan Bugüne... Tesadüf mü? İnce Ayar Ve İnsani İlke mi?

Bazıları der ki:

“Akla en yatkın olan şey, bizim yokluktan, nedensiz ve amaçsız olarak var olduğumuzdur.”

Quentin Smith (Ateist düşünür)

“Batıl (dini) fikirlerden arınmış bir fizikçi, doğa olaylarını doğanın gücünden, sürekli ve çeşitli yasalardan, karmaşık birleşmelerin zorunlu sonucundan başka bir şey olarak görmez.”

(Jean Meslier, Tanrısızlığın İlmihali)

“Kendi üstünlüğünün tutkunu olan insan sanıyor ki, ALLAH, Evreni yaratırken konu ve amaç olarak insan türünü almıştır. Bu kadar yanıltıcı bir görüş ne üzerine oturtuluyor?”

(Jean Meslier, Tanrısızlığın İlmihali)

“Evren hiç bir zaman düşünceli insan yaratılmasını amaç edinmemiştir.”
(A. Rıza Ergüven, Evrenbilim ve Tanrı Kavramı)

“Vaktiyle insanlar Evrenin kendileri için yaratıldığına inanırlardı. Elbette, o gün için çocukça bir düştü bu...”

(R. Maublanc, M. Cachin, Felsefe. Bilim ve Din)

Bir de bilimsel verilere bakalım. Evren’in “ince bir ayarla insana göre programlanmış olduğu düşüncesi” çocukça bir düş müdür? Yoksa bilimsel bir gerçek mi?

“Evet, fizikteki yeni gelişmeler insan şuur ve idrakini evrenin merkezine yerleştirir. Kuantum fiziği, içinde Evreni seyreden bir seyirci olmaksızın anlamsızdır. İnsan şuuru Evrende tek başına bağımsız olarak var olan herhangi bir düzen değil, bütün varlık olarak düzenin gerçekleştiği, yansıdığı bir aynadır. Yani Evrenin amacı, yaşam aracılığıyla insan zihnine düşünce konusu olmaktır.” Paul Davies

"Göklerin ve yerlerin hepsi ALLAH'ındır.." (2/Bakara:284)

Sultan Arkadan Gelir!

"15 milyar yıl Evren hep o nazlı - nazenin misafirini beklemiş durmuş. Evrenin ömrünü 24 saat olarak kabul edersek 1 günde; 86.400 saniye var. 15 milyarı buna bölersek, 1 saniye; 173,611 yıl yapar. İnsanın yeryüzündeki tarihini; 173,611 yıl kabul etsek, Evren, 23 saat, 59 dakika, 59 saniye insansız yaşamıştır. Son saniyede insan Evren'e şeref vermiştir." (Saadettin Merdin, Tanrı'ya Koşan Fizik)

Güçlü nükleer kuvvetteki yüzde birlik bir değişim, yıldızlardaki karbon ve oksijen üretimini otuz ila bin kat kadar değiştirebilir. Gezegenlerdeki yaşam için ihtiyaç duyulan karbon ve oksijen yıldızlarda üretildiği için, eğer bu denge bozulursa, Evren hayatın oluşabilmesi için çok daha az uygun bir yer olacaktı.

Evren'in enerji yoğunluğu demek olan kozmolojik sabit ile yerçekimi kuvvetinin sahip oldukları karşılıklı ince ayarın hassasiyetinin aritmetik ifadesi. Yüz milyon kere trilyon kere trilyon kere trilyon kere trilyon kere trilyon kere trilyonda bir. Ya da tüm Evren'e oranla sadece bir atom.

Nötronun kütlesi proton karşısında yedi yüzde bir oranında arttırıldığı takdirde yıldızlardaki nükleer füzyon durur ve Evrende hiçbir enerji kaynağı kalmaz.

"Bizler, astronomik standartlara göre, şımartılmış, aşırı ilgi gösterilen, değer verilen yaratılmışlar grubuyuz. Kendi kendimize var olduğumuz şeklindeki Darwinci iddiası bir bebeğin kendi ayakları üzerinde durmaya yönelik cesur çabaları ve annesinin elini reddetmesi kadar gülünç ve sevimlidir. Eğer Evren en hassas şekilde yaratılmamış olsaydı, bizler asla var olamazdık. Benim görüşüme göre bu şartlar. Evren 'in insanın içinde yaşaması için yaratıldığını göstermektedir."

John A. O'Keefe. Astronom, NASA

"Evren'in şu anki halde bulunabilmesi için hidrojenin helyuma çok hassas bir şekilde dönüşmüş olması gerekiyor, daha özel olarak, öyle bir şekilde ki, kütlesinin tam tamamına % 0.7 'si enerjiye dönüşmeli. Bu değeri azıcık düşürdüğümüzde, diyelim ki 0.007'den, 0.006'ya, hiçbir dönüşüm olmayacak: Evren yalnızca hidrojenden oluşacak ve başka hiçbir şey var olmayacaktır. Bu değeri azıcık artırırsanız - 0.008'e bağlar o kadar verimli olacak ki tüm hidrojen tükenecektir. Her iki durumda da, sayılardaki en ufak bir değişiklik Evren'in oluşmamasını netice verecektir."

(Martin Rees, Astronomi Profesörü, Cambridge)

Tüm görsel ve içerikler telif hakkı tabii olup, izinsiz kullanılamaz

“Eğer biraz daha farklı sayısal değerler seçilmiş olsaydı, Evren çok daha farklı bir yer olacaktı. Ve büyük olasılıkla onu görmek için biz burada olmayacaktık... İnsan kozmolojiyi araştırdıkça, inanılmazlık giderek daha belirgin hale gelir. Evren’in başlangıcı hakkındaki bu bulgular, Evren’in, hayranlık uyandırıcı bir hassasiyetle düzenlenmiş olduğunu ortaya koymaktadır.” Paul Davies

Evrendeki Mükemmel Denge

Dünya gezegeni, bildiğimiz gibi Güneş Sistemi’nin bir parçasıdır. Bu sistem, Evren’in içindeki diğer yıldızlara göre orta - küçük bir yıldız olan Güneş’in etrafında dönmekte olan dokuz gezegenden ve onların altmış üç uydusundan oluşur. Dünya, sistemde Güneş’e en yakın üçüncü gezegendir.

Önce bu sistemin büyüklüğünü kavramaya çalışalım. Güneş’in çapı, Dünya’nın çapının 103 katı kadardır. Bunu bir benzetmeyle açıklayalım; eğer çapı 12.200 km olan Dünya’yı bir misket büyüklüğüne getirirsek, Güneş de bildiğimiz futbol toplarının iki katı kadar büyüklükte yuvarlak bir küre haline gelir. Ama asıl ilginç olan, aradaki mesafedir. Gerçeklere uygun bir model kurmamız için, misket büyüklüğündeki Dünya ile top büyüklüğündeki Güneş’in arasını yaklaşık 280 metre yapmamız gerekir. Güneş Sistemi’nin en dışında bulunan gezegenleri ise kilometrelerce öteye taşımamız gerekecektir.

Ancak bu kadar dev bir boyuta sahip olan Güneş Sistemi, içinde bulunduğu Samanyolu Galaksisi’ne oranla oldukça mütevazıdır. Çünkü Samanyolu Galaksisi’nin içinde, Güneş gibi ve çoğu ondan daha büyük olmak üzere yaklaşık 200 milyar yıldız vardır. Bu yıldızların içinde Güneş’e en yakın olan Alpha Centauri’dır. Eğer Alpha Centauri’yi az önce yaptığımız ölçeğe, yani Dünya’nın misket büyüklüğünde olduğu ve Güneş ile Dünya’nın arasının 280 metre tuttuğu ölçeğe yerleştirirsek onu Güneş’in 78 bin kilometre uzağına koymamız gerekir!

Modeli biraz daha küçültelim. Dünyayı gözle zor görülen bir toz zerresi kadar yapalım. O zaman Güneş ceviz büyüklüğünde olacak. Ve Dünyaya üç metre mesafede yer alacaktır. Bu ölçek içinde Alpha Centauri’yi ise Güneş’ten 640 kilometre uzağına koymamız gerekir.

Samanyolu Galaksisi, işte aralarında bu denli inanılmaz mesafeler bulunan 200 milyar yıldız barındırır. Spiral şeklindeki bu galaksinin kollarının birisinde, bizim Güneşimiz yer almaktadır.

Ancak ilginç olan, Samanyolu Galaksisi'nin de uzayın geneli düşünöldü-
ğünde çok "küçük" bir yer oluşudur. Çünkü uzayda başka galaksilerde
vardır, hem de tahminlere göre, yaklaşık 200 milyar kadar!... Bu galaksi-
lerin arasındaki boşluklar ise, Güneş ile Alpha Centauri arasındaki boşlu-
ğun milyonlarca katı kadardır.

"Olasılıklardan konuştuğumuz sürece teorik olarak - ne kadar küçük de
olsa - tüm bunların şans eseri oluşma ihtimali yok denemez.

Ama eğer bir bozuk paranın üst üste elli kere yazı geleceğine dair sizinle
bahse girsem ve kazansam, bunu kabul etmezsiniz. Çünkü bilirsiniz ki bu
çok olasılık dışıdır, - bir milyon milyarda yaklaşık bir kere - Ve bu inanıl-
maz küçük olasılığa rağmen bunu başarırısam, bu, oyunun önceden ayar-
landığına (hile karıştırıldığına), büyük bir delil olur. Aynısı bu örnekle kıyas
bile kabul edilmeyecek bir kesinlikle Evrendeki ince ayar için de geçerli;
yani bu ayara şans demez, tüm bunları Evren'in bir tasarımcısının olduğü-
na delil olarak kabul edersin."

Robin Collins, Fizikçi

George Greestein, bu akıl almaz büyüklükle ilgili, The Symbiotic Universe
(Simbiyotik Evren) adlı kitabında şöyle yazar:

"Eğer yıldızlar birbirlerine biraz daha yakın olsalar, astrofizik çok da farklı
olmazdı. Yıldızlarda, nebulalarda ve diğer gök cisimlerinde süre giden tem-
mel fiziksel işlemlerde hiçbir değişim gerçekleşmezdi. Uzak bir noktadan
bakıldığında, galaksimizin görünüşü de şimdikiyle aynı olurdu. Tek fark,
gece çimler üzerine uzanıp da izlediğim gökyüzünde çok daha fazla sayı-
da yıldız bulunması olurdu. Ama pardon, evet; bir fark daha olurdu: Bu
manzarayı seyredecek olan "ben" olmazdım... Uzaydaki bu devasa boşluk
bizim varlığımızın bir ön şartıdır."

Greestein, bunun nedenini de açıklar; uzaydaki büyük boşluklar, bazı fi-
ziksel değişkenlerin tam insan yaşamına uygun biçimde şekillenmesini
sağlamaktadır. Ayrıca Dünya'nın, uzay boşluğunda gezinen dev gök cisim-
leriyle çarpışmasını engelleyen etken de, Evrendeki gök cisimlerinin arası-
nın bu denli büyük boşluklarla dolu oluşudur.

Kısacası Evrendeki gök cisimlerinin dağılımı, insanın yaşamı için tam ol-
ması gereken yapıdadır. Dev boşluklar, amaçsız yere ortaya çıkmamışlar-
dır; amaçlı bir yaratılışın sonucudurlar.

"İsrarla her şeyde kasıt aramaya meyilli olan insanın, amaçsız bir Evren
tarafından rastgele yaratılmış olması kulağa fazlaca garip gelmiyor mu?"
Sir John Templeton

"Evren, bir şekilde bizim geliyor olduğumuzu bilmiş olmalı."
Freeman Dyson

Süpernovalar Ve Hassas Denge

Süpernova deyimi, astronomlar tarafından bir yıldızın patlayarak dağılmasını isimlendirmek için kullanılır. Dev bir yıldız, korkunç bir patlama ile kendisini yok eder ve içindeki madde de yine korkunç bir hızla dört bir yana dağılır. Bu patlama sırasında yayılan ışık, yıldızın normal ışımasından binlerce kat daha kuvvetlidir.

Astronomlar süpernovaların Evrenin oluşumunda çok önemli bir rol oynadığını düşünürler. Bu patlamalar, astronomların tahminine göre, madde- nin Evrende bir noktadan başka noktalara taşınması işine yarar. Patlama sonucunda dağılan yıldız artıklarının, Evrenin başka köşelerinde birikerek yeniden yıldızlar ya da yıldız sistemleri oluşturduğu var sayılmaktadır. Bu varsayıma göre, Güneş, Güneş Sistemi içindeki gezegenler ve bu arada elbette bizim Dünyamız da, çok eski zamanlarda gerçekleşmiş bir süpernova patlamasının sonucunda ortaya çıkmıştır.

Ancak işin ilginç yanı ilk bakışta basit birer patlama gibi durabilecek olan süpernovaların, gerçekte çok hassas bazı dengeler üzerine kurulmuş olmalarıdır. Michael Denton, Nature's Destiny (Doğanın Kaderi) adlı kitabında şöyle yazar:

"Süpernovalar ve aslında bütün yıldızlar arasındaki mesafeler çok kritik bir konudur. Galaksimizde yıldızların birbirlerine ortalama uzaklıkları 30 milyon mildir. Eğer bu mesafe biraz daha az olsaydı, gezegenlerin yörüngeleri istikrarsız hale gelirdi. Eğer biraz daha fazla olsaydı, bir süpernova tarafından dağıtılan madde o kadar dağınık hale gelecekti ki, bizimkine benzer gezegen sistemleri büyük olasılıkla asla oluşamayacaktı. Eğer Evren yaşam için uygun bir mekân olacaksa, süpernova patlamaları çok belirli bir oranda gerçekleşmeli ve bu patlamalar ile diğer tüm yıldızlar arasındaki uzaklık, çok belirli bir uzaklık olmalıdır. Bu uzaklık, şu an zaten var olan uzaklıktır."

"Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Yıldızlar da O'nun emrine bağlıdır. Şüphesiz bunda, aklını kullanan bir toplum için işaretler vardır." (16/Nahl:12)

Güneş Sistemi'ndeki Çekim Dengesi

Güneş Sistemi'nin yapısını incelediğimizde, büyük bir denge ile karşılaşırız. Gezegenleri dondurucu soğukluktaki dış uzaya savrulmaktan koruyan etki, Güneş'in "çekim gücü" ile gezegenin "merkez-kaç kuvveti" arasındaki dengedir. Güneş sahip olduğu büyük çekim gücü nedeniyle tüm gezegenleri çeker, onlar da dönmelerinin verdiği merkez-kaç kuvveti sayesinde bu çekimden kurtulurlar. Ama eğer gezegenlerin dönüş hızları biraz daha yavaş olsaydı, o zaman bu gezegenler hızla Güneş'e doğru çekilirler ve sonunda Güneş tarafından büyük bir patlamayla yutulurlardı.

Bunun tersi de mümkündür. Eğer gezegenler daha hızlı dönseler, bu sefer de Güneş'in gücü onları tutmaya yetmeyecek ve gezegenler dış uzaya savrulacaklardı. Oysa çok hassas olan bir denge kurulmuştur ve sistem bu dengeyi koruduğu için devam etmektedir.

Bu arada söz konusu dengenin her gezegen için ayrı ayrı kurulmuş olduğuna da dikkat etmek gerekir. Çünkü gezegenlerin Güneş'e olan uzaklıkları çok farklıdır. Dahası, kütleleri çok farklıdır. Bu nedenle, hepsi için ayrı dönüş hızlarının belirlenmesi lazımdır ki, Güneş'e yapışmaktan ya da Güneş'ten uzaklaşıp uzaya savrulmaktan kurtulsunlar.

"Doğadaki hassas dengelere ait uzmanlarca çok iyi bilinen birdeyim vardır, size onu aktarmak isterim. Diyorlar ki. "Eğer Amerika 'da bir kelebek

kanat çırpırsa, on gün sonra Avrupa kıtasında fırtına kopar. '' İlk bakışta belki abartılmış gibi görünen bu benzetme, aslında doğadaki hassas dengelerin önemini anlatmak için verilen güzel bir örnektir."

Taşkın Tuna, Fizikçi

Dünya'nın Durumu...

Tesadüf Karşısında İnce Ayar ve İnsani İlke

Şimdi perspektifi biraz daha daraltıp, aynı soruyu Dünya için de sorabiliriz: Dünya'nın varoluşu, geçmişi ve bugünkü dengeleri, değerleri, özellikleri hangi açıdan bakınca daha anlamlı ve mantıklı görünmektedir? Tesadüf mü? İnce Ayar ve İnsani İlke mi?

Yine, söze girerken "Tesadüf" diyenlerden bir-kaç alıntı yapalım:

"Dünya hep varolmuştur; varlığı zorunlu ve gerekli bir varlıktır. Etkeni kendisindedir. Kendi kendisinin yaratıcısıdır."

(Jean Meslier, Tanrısızlığın İlmihali)

"Doğa'nın amacı düşünceli yaratıklar da değil! Doğa'nın böyle bir tasası yok! Düşünceli yaratık belki de yanlış bir gelişimle ortaya çıktı!"

Dokuz gezegen içinde yer küresinin güneşten 150 milyon km. uzaklıkta yaşam koşullarının gerçekleşebileceği bir bölgede, uzayda yaşam kuşağında bir yörüngede bulunması ne de olsa bir rastlantıdır: Doğal bir rastlantı! (A. Rıza Ergüven, Evrenbilim ve Tanrı Kavramı)

Evet, gene standart açıklama: Rastlantı!

Bakalım Dünya ile ilgili bilimsel veriler ne diyor?

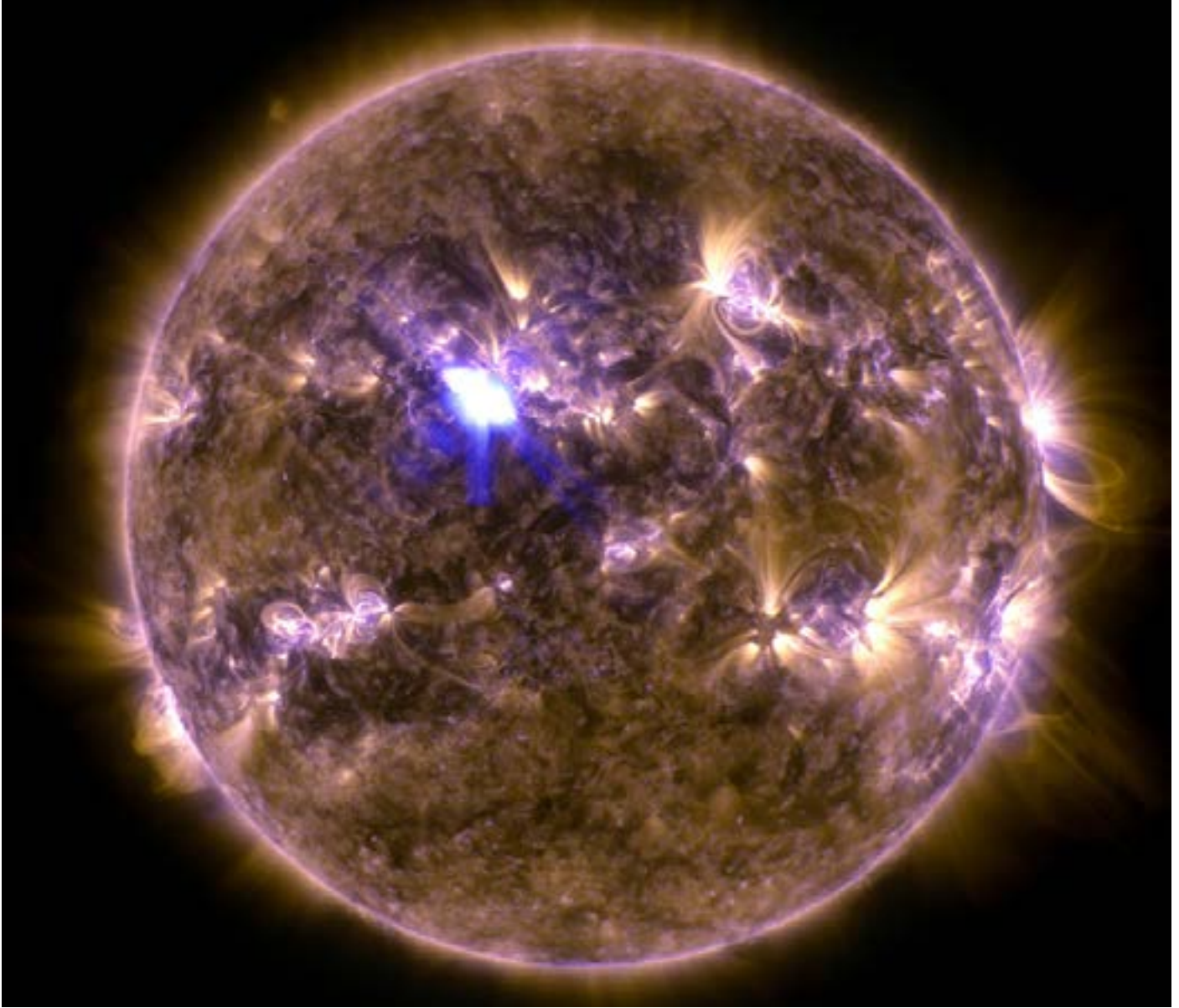
"Evren olasılık dışı, imkânsız bir şey. Hem de şok edecek derecede olasılık dışı"

Discover (Amerikan Bilim Dergisi)

"Onlar; ayakta iken, otururken ve yanları üzerine yatarken ALLAH'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler ve şöyle derler: "Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tenzih ederiz. Bizi cehennem azabından koru" (3/Al-i İmran:191)

Dünya - Güneş Dengesi

"Güneş ile Dünyanın kütlelerinde pozitif veya negatif elektrik yükü bakımından herhangi biri diğerine; 10-36 kadar fazlalık olsaydı bu kadar az kuvvet Güneş ile Dünya arasındaki çekim kuvvetini mağlup etmeye ve ikisini birbirinden ebediyyen ayırmaya yeterdi."

Michael H. Hart isminde bir bilgisayar analizcisi, bilgisayarına, yeryüzündeki canlıların yaşama şartlarını tek tek yükledikten sonra, bir soru sorar. Bu şartlarda, bir canlının Dünyada yaşayabilmesi için Dünya - Güneş mesafesinin ne olması gerekir?

Cevap: Yüz elli milyon km. Yani mevcut mesafe...

Bu mesafe yüzde beş oranında fazla ya da eksik olsa, Dünyada canlılığın oluşması imkânsız olurdu.

Güneş - Dünya mesafesi daha fazla olsaydı, Dünya çok soğur, su döngüsü olumsuz etkilenir, gezegenimiz yeniden bir buzul çağına girerdi. Bu mesafe, daha yakın olsaydı, Dünya kavrulur, su döngüsü olumsuz etkilenir, sıcaklık yüzünden yaşam imkânsızlaşırdı.

“Bir şeyin gerçekleşmesindeki olasılık istatistiki olarak azaldıkça onun tesadüf eseri olamayacağına dair inancımız o kadar artar: Bu durumda eğer şans yoksa, buna tek alternatif Akıllı bir Tasarımcı’nın varlığıdır.”
Richard Dawkins, Biolog, Evrim yanlısı ünlü bilim adamı

“Ne yerde, ne de gökte hiçbir şey ALLAH’a gizli kalmaz ” (3/Al-i İmran:5)

Güneşin kütlesi biraz daha büyük olsaydı yüzey ısısı da buna paralel olarak daha yüksek olacaktı. Ve o zaman da Güneş ışınlarının enerji düzeyleri artacak, öldürücü bir etkiye sahip olan Morötesi ışınları ise çok daha fazla üretilecekti. Bu durumda ise Dünyada yaşam imkânsızlaşacaktı.

Ayrıca bu gerçek bize, Uzay-zamanın herhangi bir yerinde hayatı destekleyecek ışınları yayabilecek yıldızların, mutlaka, bizim Güneşimizin kütlesine çok yakın bir kütleye sahip olmaları gerektiğini de göstermektedir.

Hem ışık hem de ısı, elektromanyetik ışınım olarak bilinen enerjinin farklı şekilleridir. Elektromanyetik ışınımın tüm farklı şekilleri, uzayda enerji dalgaları şeklinde hareket ederler. Bu, bir gölün üzerine atılan taşların oluşturduğu dalgalara benzetilebilir. Ve nasıl göldeki dalgaların farklı boyları olabiliyorsa, elektromanyetik ışınımın da farklı dalga boyları olur.

Ancak elektromanyetik ışınımın dalga boyları arasında çok büyük farklar vardır. Bazı dalga boyları kilometrelerce genişlikte olabilir. Başka dalga boyları ise, bir santimetrenin trilyonda birinden daha ufaktır. Bilim adamları, bu farklı dalga boylarını sınıflara ayırırlar. Örneğin santimetrenin trilyonda birinden daha küçük dalga boylarına sahip olan ışınlar, gama ışınları olarak bilinir. Bunlar çok yüksek enerji taşırlar. Dalga boyları kilometrelerce genişlikte olan ışınlara ise “ radyo dalgaları” adını veririz ve bunlar çok zayıf bir enerjiye sahiptir. Bu nedenle gama ışınları bizim için öldürücü iken, radyo dalgalarının bize hiçbir etkisi olmaz.

“Bu muazzam ve harikulade Evren’i, çok geriye ve çok ileriye bakabilme kabiliyeti bulunan insan da dâhil olmak üzere, kör tesadüf veya zaruretin eseri olarak görmek çok güç, hatta imkânsızdır.”
Charles Darwin

“Eğer gökte ve yerde ALLAH’tan başka bir takım tanrılar olsaydı ikisinin de düzeni bozulurdu. (21/Enbiya:22)

Burada dikkat edilmesi gereken nokta, dalga boylarının olağanüstü derecede geniş bir yelpazede dağıtılmış olmalarıdır. En kısa dalga boyu, en uzun dalga boyundan tam 1025 kat daha küçüktür. 1025, 1 rakamının yanına 25 tane sıfır eklenmesiyle oluşan bir sayıdır. 10.000,000.000,000,000,000,000 şeklinde yazabileceğimiz bu sayının büyüklüğünü daha iyi kavramak için bazı karşılaştırmalar yapmak yerinde olur. Örneğin Dünya'nın dört milyar yıllık ömrü boyunca geçen saniyelerin toplam sayısı, sadece 1017'dir. Eğer 1025 sayısını saymak istersek, gece gündüz hiç durmadan saymamız ve bu işi Dünya'nın yaşından 100 milyon kez daha uzun bir zaman boyunca sürdürmemiz gerekir! Eğer 1025 tane iskambil kağıdını üst üste dizmeye kalksak, Samanyolu galaksisinin çok dışına çıkmamız ve gözlemlenebilir Evrenin yaklaşık yarısı kadar bir mesafe gitmemiz icap eder.

Evrendeki farklı dalga boyları, işte bu kadar geniş bir yelpaze içine dağılmıştır. Ama ne ilginçtir ki, bizim Güneşimiz, bu geniş yelpazenin çok dar bir aralığına sıkıştırılmıştır. Güneş'ten yayılan farklı dalga boylarının %70'i, 0.3 mikronla 1.50 mikron arasındaki daracık bir sınırın içindedir. Bu aralıkta üç tür ışık vardır: Görülebilir ışık, yakın kızılötesi ışınlar ve biraz da yakın morötesi ışınlar.

Bu üç tür ışık sayıca çok gibi durabilir. Ama gerçekte üçünün toplamı, elektromanyetik yelpazenin içinde tek bir birim yer kaplamaktadır! Bir başka deyişle, Güneş'in ışığının tümü, üst üste dizdiğimiz 1025 tane iskambil kâğıdının tek bir tanesine karşılık gelmektedir.

"İster inansın ister inkâr etsin her insanın bu Evren'in tesadüfen nasıl meydana gelmiş olabileceğini bize açıklaması gerekir."
Chadaulsen

Peki, acaba neden Güneş'in ışınları bu daracık aralığa sıkıştırılmıştır?

Cevap son derece önemlidir: Güneş ışığı bu daracık aralığa sıkıştırılmıştır, çünkü Dünya üzerindeki yaşamı destekleyecek olan ışınlar, sadece bu ışınlardır.

İngiliz fizikçi Ian Campbell, Energy and the Atmosphere (Enerji ve Atmosfer] adlı kitabında bu konuya değinmekte ve "Güneş'ten yayılan ışınların, Dünya üzerindeki yaşamı desteklemek için gereken çok dar aralığa sıkıştırılmış olması gerçekten çok olağanüstü bir durumdur" demektedir. Campbell'e göre bu durum, "inanılmaz derecede şaşırtıcıdır".

"Şuursuz varlıklar başka varlıkların ihtiyaçlarına göre hareket edemezler."
Hekimoğlu İsmail (ALLAH O'ndan Razi Olsun)

Dünya, Güneş çevresinde dönerken öyle bir yörünge çizer ki, her 18 milde doğru bir çizgiden ancak 2,8 mm ayrılır. Dünya'nın çizdiği bu yörünge kıl payı şaşmaz; çünkü yörüngeden 3 mm.lik bir sapma bile büyük felaketler doğururdu: Sapma 2,8 yerine 2,5 mm olsaydı yörünge çok geniş olurdu ve hepimiz donardık; sapma 3,1 mm. olsaydı, hepimiz kavrularak ölürdük.

"Uzaya çıkıp o muhteşem manevra meydanını gördükten sonra tesadüf kelimesini ağzıma almaktan utanıyorum."

John Gleen, Astronot

"Biz, göğü, yeri ve ikisi arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık." (21/Enbiya:16)

Dik Durabilmek İçin

Çekim kütlesi ile cismin kütlesi doğru orantılı olduğundan, yapılan hesaplara göre, insanın dik durup yürüyebilmesi için, Dünyanın kütlesinin 4.10 28 gr. ile 4.10 25 gr. arasında olması gerekir. Ve gerçek değerlere baktığımızda Dünya dışında hiçbir gezegen bu fiziki değerlere sahip değildir.

"Göklerde ve yerde nice belgeler var ki, onlar bu belgelerin yanından yüzlerini çevirip geçerler." (12/Yûsuf:105)

Mevsimlerin Varlığı

Merkezkaç kuvvetin zorlaması nedeniyle dünyanın eksenini ile dönme yörüngesi arasındaki açı 90° ve 0° olmalıdır. Oysa gerçekleşen durum, gerçekleşme ihtimali en az olanlardan biridir. Dünya, eksenini ile Güneş etrafındaki dönme yörüngesi 23° lik bir açı oluşturacak biçimde, "eğik" durmaktadır. Bu sayede dört mevsim gerçekleşmiş ve yeryüzünün büyük kısmı yaşanabilir olmuştur.

Güneşin Yaşam Süresi

Güneş gibi büyük yıldızlar çok uzun yaşayamaz. Güneşten biraz daha büyük yıldızlar ancak birkaç milyar yıl yaşarlar. Güneşin yaşam süresinin ise hidrojeni istikrarlı yakması sayesinde, toplam on milyar yıl olması beklenmektedir. Ve bu süresinin daha ancak yarısını tüketmiş bulunmaktadır.

"Tesadüf, inançsızların kadere taktığı isimdir."

Andre Suarez

Güneşin Yörüngesi

Güneş, Samanyolu Galaksisinde bulunan kendi yaşındaki diğer yıldızlara göre çok daha dairesel bir yörüngeye sahiptir. Bu sayede Dünya, tehlikeli spiral kollarından korunmuş olmaktadır. Eğer Güneş'in yörüngesi daha eliptik olsaydı Dünya'nın süpernova patlamaları gibi galaktik tehlikelerle karşılaşma ihtimali çok daha yüksek olacaktı.

"Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur. Bunlardan her biri bir yörüngede yüzmektedirler." (21/Enbiya:33)

Dünyanın Isısı

Tüm Evren düşünüldüğünde, hayat için gerekli olan ısı aralığının, gerçekte elde edilmesi çok zor bir aralık olduğunu görürüz. Çünkü Evrenin içindeki ısılar, en sıcak yıldızların içindeki milyarca derecelik korkunç sıcaklıklardan, "mutlak sıfır" noktası olan -273.15°C 'ye kadar değişebilmektedir. Bu dev ısı yelpazesi içinde karbon-temelli bir hayata izin veren ısı aralığı, çok dar bir aralıktır. Ama Dünya, tam bu ısı aralığına sahiptir.

Amerikalı jeologlar Frank Press ve Raymond Siever de, Dünya yüzeyinin ısısına dikkat çekerler. Belirttiklerine göre "yaşam sadece çok sınırlı bir ısı aralığında mümkündür.. ve bu ısı aralığı Güneş'in ısısı ile mutlak sıfır arasındaki muhtemel ısıların yaklaşık %1'lik bir bölümünü oluşturmaktadır.

Dünya'nın ısısı, tam bu dar aralıktadır."

"Eli görmeyen kişi yazıyı kalem yazdı sanır." Mevlana (ALLAH O'ndan Razi Olsun)

"Biz, gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları, oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık." (44/Duhân:38)

Dünyanın Yeri

Güneş Sistemi, Samanyolu Galaksisi'nin merkezinde değil, dev kollarından birinin kıyısında yer almaktadır. Acaba bu bizim için nasıl bir avantajdır? Michael Denton, Nature's Destiny (Doğanın Kaderi) adlı kitabında bu konuda şöyle yazar:

Son derece çarpıcı olan bir başka gerçek, Evrenin sadece bizim varlığımıza ve biyolojik ihtiyaçlarımıza olağanüstü derecede uygun olması değil, aynı zamanda bizim onu anlamamıza da son derece uygun olmasıdır... Güneş Sistemimizin bir galaktik kolun kıyısında bulunması, bizim geceleri gökyüzünü inceleyerek uzak galaksileri görebilmemizi ve Evrenin genel yapısı hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlamaktadır. Eğer bir galaksinin merkezinde yer alsaydık, hiçbir zaman bir spiral galaksinin yapısını gözlemleyemez ya da Evrenin yapısı hakkında bir fikir sahibi olamazdık.

Bir başka deyişe, Evrenin fiziksel yasaları gibi Dünya'nın uzaydaki konumu da, bu Evrenin insan yaşamı için tasarlanmış olduğunu gösteren kanıtlar içermektedir.

"Eğer Tanrı, yaratmış oldukları için bu kadar hassas, dikkatli, sevgi dolu ve hayret verici bir ortam inşa etmişse, o zaman O'nun, insanların, bu Evren'i keşfetmesini, araştırmasını, takdir etmesini, ondan ilham almasını ve nihayetinde (en önemli iş olarak) Kendisini Evren yoluyla bulmasını istemesi gayet doğaldır."

Lee Strobel

Dünyanın Özel Tasarlanmış Yeri

Son astronomik bulgular, sistemdeki diğer gezegenlerin varlığının, Dünya'nın güvenliği ve yörüngesi için büyük önem taşıdığını göstermiştir. Jüpiter'in konumu buna bir örnektir. Güneş Sistemi'nin en büyük gezegeni olan Jüpiter, varlığıyla aslında Dünya'nın dengesini sağlamaktadır. Astrofizik hesaplamalar, Jüpiter'in bulunduğu yörüngedeki varlığının, sistemdeki Dünya gibi diğer gezegenlerin yörüngelerinin istikrarlı olmasını sağladığını

ortaya çıkarmıştır. Jüpiter'in Dünya'yı koruyucu ikinci bir işlevini ise, gezegen bilimci George VVetherill "Jüpiter Ne Kadar Özel" adlı bir makalede şöyle açıklar:

Jüpiter'in bulunduğu yerde eğer bu büyüklükte bir gezegen var olmasaydı, Dünya gezegenler arası boşlukta gezinen meteorlara ve kuyruklu yıldızlara yaklaşık bin kat daha fazla hedef olurdu... Eğer Jüpiter olduğu yerde olmasaydı, şu anda biz de Güneş Sistemi'nin kökenini araştırmak için var olamazdık."

Kısacası Güneş Sistemi'nin yapısı, insan için özel bir tasarıma sahiptir.

Dünyanın Koruyucuları

Dünya'yı kuyruklu yıldız ve asteroit tehlikesinden koruyan tek muhafız Jüpiter değildir. Satürn ve Üranüs'te bu konuda aktiftir. Asteroit çarpmalarına karşı ilk savunma hattımız Mars'tır. Asteroit kuşağının ucunda yer alır. Dünya'ya yönelik çarpmaların büyük bir kısmını engeller.

Venüs de aynısını yapar. Eğer Dünya'ya bir gökcisminin çarpması halinde ne olacağına dair bir fikir edinmek istiyorsanız Ay'ın yüzeyine bakın!...

"Eğer evren mükemmel bir işçiliğin ürünü olarak ortaya çıkmış olmasaydı bizler asla var olamazdık. Kanaatimce tüm bu koşullar Evrenin insanın hayat bulması için yaratıldığını göstermektedir."

John A. O'Keefe, Astronom, NASA

"Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur..." (42/Şûrâ:12)

Ay'ın Katkısı

1993 yılında Ay'ın Dünya ekseninin eğimini istikrarlı bir halde tuttuğu belirlendi. Mevsimlerin oluşumu açısından bu istikrar çok önemlidir. Ay olmasaydı Dünya'nın eğimi geniş bir spektrum içinde çok büyük değişiklikler gösterir bu da büyük ısı değişimlerine neden olurdu.

Deniz ve okyanus dalgalarının yüzde altmışını Ay'a, yüzde kırkını ise Güneş'e borçluyuz. Dalgalar kıtalardan okyanuslara besin boşaltarak önemli bir iş görürler. Bu da okyanusların besin bakımından zengin olmasının önünü açar. Bilim adamları yalnızca bir-kaç yıl önce, Ay'dan kaynaklanan dalgaların ayrıca, geniş ölçekli okyanus sirkülasyonunun sürmesini sağladığını ortaya çıkardılar. Bu önemlidir. Çünkü okyanuslar yüksek rakımlardaki ısının yumuşak halde tutulması için gerekli ısıyı taşırlar.

Ay eğer aynı yerde ve daha büyük bir kütleyle sahip olsaydı, okyanus dalgaları aşırı derecede güçlü olacağı için ciddi güçlüklerle neden olacaktı. Bilindiği gibi Ay, Dünyanın dönüşünü yavaşlatmaktadır. Eğer Ay daha büyük bir kütleyle sahip olsaydı, Dünya'yı daha fazla yavaşlatacaktı. Ayrıca, gece ile gündüz arasındaki ısı farklılıkları da çok fazla olacaktı.

Günümüzde genellikle Ay'ın, Dünya'nın oluşumunun geç aşamalarında Mars boyutunda bir gök cismi ile çarpışması sonucunda oluştuğuna inanılmaktadır. Bu gibi Ay oluşturan çarpışmalar ne kadar nadirse, yaşanabilir gezegenler de o kadar nadirdir.

"Gerçekler sağduyuya uygun bir şekilde izah edilirse, üstün akıllı birinin fizikle, kimyayla ve biyolojiyle oynadığı ve doğada sözünü etmeye degecek hiç bir kör gücün olmadığı anlaşılır."

Fred Hoyle

"Onlar, ille de buluttan gölgeler içinde, ALLAH'ın ve meleklerinin kendilerine gelmesini mi beklerler?" (2/Bakara:210)

Dünyanın Boyutları

Dünya'nın kendi içinden gelen ısıyı çabucak kaybetmesini önlemek için belirli bir boyuta sahip olması gerekir. Radyoaktif elementlerin parçalanmasından gelen ısı, yerkürenin içinde hayati öneme sahip konveksiyon akımı döngüsünü harekete geçirir. Eğer Dünya, tıpkı Mars gibi, daha küçük olsaydı, bu döngü oluşamayacak ve hemen soğuyacaktı. Mars soğudu ve ölü hale geldi.

Dünya şimdiki halinden biraz daha büyük bir kütleyle sahip olsaydı, daha yüksek bir yüzeysel çekim ve okyanus tabanı ile dağlar arasında daha az yüzey gevşekliğine neden olunacaktı. Dağ tabanlarındaki kayalar kırılmadan önce çok daha fazla ağırlığa dayanabilecekti. Bir gezegenin yüzeysel çekiminin daha fazla olması, dağların üzerindeki çekim gücünün daha fazla olması ve daha düz bir yüzey oluşturmaya yönelik bir eğilim demektir.

Gezegeneğimizin yüzeyi düz olsaydı, Dünya'nın üstü suyla dolu olacaktı. Şu anda bir su dünyasında olmamamızın tek nedeni suyun üzerine çıkan kıtalara ve dağlara sahip olmamızdır. Eğer bütün karalar düz olsaydı, suyun derinliği iki km.yi bulacaktı.

Tektonik Tabakalar

Tektonik tabakalar bir gezegendeki yaşamın ana şartı olabilir. İlginç olanı ise, Güneş sistemimizdeki bütün gezegenler ve uydular içinde tektonik tabakalar yalnızca Dünya’da bulunmaktadır. Çünkü herhangi bir gök cisminin tektonik tabakalara sahip olabilmesi, bu tabakaların kayabilmesi ve hareketinin kolaylaştırılabilmesi için okyanuslar dolusu suya ihtiyacı vardır.

Tektonik tabakaların hayati yan ürünlerinden birisi sıra dağların oluşmasıdır. Bunlar, genellikle, tabakaların çarpışması ve kamburlaşmasıyla uzun süreler boyunca oluşurlar.

Tektonik tabakalar aynı zamanda Dünya’nın karbondioksitini de (kaya döngüsü) harekete geçirir. Sera etkisini dengeleme ve gezegenin ısınıp yaşanabilir bir düzeyde tutmada hayati bir rol oynar.

“Yaşasın hayat veren!” Goethe

Dünyanın Kileri: Madenler

Maden cevherlerinin oluşumu ve yere yakın düzeye yerleştirilmeleri basit bir jeolojik rastlantı olmaktan çok daha önemli bir sonuçtur. Ancak belli bir fiziksel ve kimyasal olaylar serisinin, doğru ortamda ve doğru sıra ile meydana gelmesi ve onları, belli iklim şartlarının izlemesi, medeniyet ve teknolojinin gelişimi için hayati önem taşıyan bu bileşiklerden yüksek yoğunlukta doğmasını sonuç verir.

Ve bu enerji kaynakları ince bir hesapla yeryüzüne yerleştirilmiştir. Baştan itibaren insanlığın nüfus artışına ve teknolojik gelişimine bağlı planlama kendini göstermektedir.

Şöyle ki: İnsanlık iki yüz milyon oluncaya kadar, orman fazlası odun enerji kaynağı olarak yetiyordu. Dünya nüfusu milyara yaklaşır ve sanayi devrimi başlarken kömür keşfedildi. Yoksa Dünyanın bütün ormanları kısa sürede tükenecekti. Sonra nüfus hızla milyarlık seviyelere koşar ve sanayi tüketimi ise çok daha büyük oranlarda adeta geometrik katlamalarla büyürken petrol devreye girdi, aksi halde kömür de çok yetersiz kalacaktı.

Nüfusun yedi milyara yaklaştığı günümüzde ise nükleer enerji nöbeti devralıyor...

Bütün bunlar art arda gelen tesadüflerin mi ürünüdür?

"Kâğıda yazdığımız "elma " kelimesinin kendi kendine yazılmış olduğunu söyleseniz, hiç kimseyi inandıramazsınız. Ama sıra gerçek elmaya, Rab-bani elmaya gelince bunun kendi kendine olduğunu, tesadüfen yazıldığını iddia eden insanlar çıkabiliyor." Alaaddin Başar (ALLAH O'ndan Razi Olsun)

"Hiç şüphesiz, gece ve gündüzün değişmesinde. ALLAH'ın göklerde ve yerde yarattığı varlıklarda, sakınan bir toplum için nice deliller vardır." (10/Yunus:6)

Güneş Tutulmasının Derin Anlamı Ya da Her Şey İnsana Göre Ayarlandı

Dünyadaki insanların mükemmel Güneş tutulmaları izlemesini sağlayacak nadir özellikler şaşırtıcı biçimde bir araya gelmiştir. Ve bunu gerekli kılacak hiçbir fizik kuralı da bulunmamaktadır. Aslında Güneş sistemimizdeki dokuz gezegen ve onların altmış üç uydusu içinde, gözlemcilerin tam Güneş tutulmasını gözlemleyebileceği en iyi yer Dünya yüzeyidir.

Gerçekten şaşırtıcı olan; tam Güneş tutulmalarının Güneşimizin Ay'dan dört yüz defa büyük olması, aynı zamanda da dört yüz kez uzakta

Tüm görsel ve içerikler telif tabii olup, izinsiz kullanılamaz

olması sayesinde meydana gelmesidir. Bu inanılmaz rastlantı mükemmel bir uyumu gösterir. Bu konfigürasyon ve Dünya'nın bir uyduya sahip en iç gezegen olması sayesinde, Dünya'daki gözlemciler Güneş'in kromosferindeki ve halelerindeki ince ayrıntıları diğer gezegenlerin hepsinden daha iyi görmektedirler. Bu da tutulmaları bilimsel bakımdan zengin kılmaktadır.

Yani, Evrenimizdeki mükemmel Güneş tutulmalarının meydana geldiği yer ve zaman, onu gözlemleyebilecek varlıkların bulunduğu yer ve zamanla aynıdır.

Ve en önemli olan taraf ise mükemmel Güneş tutulmalarının gözlenebilmesinin çok değerli bazı bilimsel keşiflerin de kapısını açmış olmasıdır. Bunlara üç örnek:

1- Mükemmel Güneş tutulmaları, bizim yıldızların yapılarını öğrenmemize yardım etmiştir. Astronomlar, tutulma sırasında spektroskop kullanarak Güneş'in renk spektrumunun nasıl üretildiğini öğrendiler ve bu data onların sonradan uzak yıldızların spektrumlarını yorumlamalarını kolaylaştırdı.

2- 1919 yılındaki tam Güneş tutulması sayesinde iki ayrı astronom ekibi yerçekiminin ışığı eğdiği gerçeğini teyit edebildi. Böylelikle Einstein'ın 'İzafiyet Teorisi' ispat edilmiş oldu.

3- Mükemmel Güneş tutulmaları astronomların geçen bir-kaç bin yıl boyunca Dünya'nın rotasyonundaki değişimleri hesaplamalarına imkân sağlayan tarihsel bir kayıt oluşturdu. Bu sayede antik takvimler, modern takvim sistemiyle uyumlu hale getirilebildi.

Bütün bu gerçeklerin anlattığı en büyük gizem, bize yaşanabilir bir gezegen kazandıran şartların aynı zamanda Evren'deki yerimizi bilimsel ölçüm ve keşifler yapabilmemiz için en mükemmel yer haline getirmiş olmasıdır. Bu gerçeğe dayanarak "yaşanabilirlik" ile "ölçülebilirlik" arasında çok hassas bir paralellik olduğunu söyleyebiliriz.

Bizim var olmamızı mümkün kılan nadir özellikler aynı zamanda etrafımızdaki Evren hakkında keşifler yapmak için de en iyi genel ortamı sağlamıştır. Aslında Dünya'da her konuda bilimsel keşifler yapma şartları o kadar hassas ayarlanmıştır ki; bunları tamamen şansa bağlamak aklımızı ve vicdanımızı çok fazla zorlamak olacaktır.

"ALLAH, görmekte olduğunuz gökleri bir direk olmadan yükselten, sonra Arş'a istiva eden, güneşi ve ayı emrine boyun eğdirenidir. Hepsi belli bir süreye kadar akıp, gitmektedir. O. işi düzenler, ayetleri açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınıza tam olarak inanırsınız." (13/Ra'd:2)

Yaşanabilirlik ve Ölçülebilirlik... Diğer Deliller

Yalnızca Samanyolu'nda yaşam için en uygun bir yerde bulunmakla kalmıyoruz, aynı zamanda bulunduğumuz yer astronomi ve kozmoloji uzmanları için çok çeşitli keşifler yapmaya en uygun genel platformu da sağlamaktadır. Bizim yerimiz galaksinin merkezinden uzaktadır ve Dünya'nın düz yüzeyi bize yakın ve uzak yıldızları gözlemlemek için özellikle ayrıcalıklı ve avantajlı bir konum sunmaktadır.

Ayrıca bizim Evren'imizin Big Bang ile başladığını anlamamıza yardım ettiği için hayati önem taşıyan Kozmik Fon Radyasyonu"nu saptayacak mükemmel bir konumdayız. "Kozmik Fon Radyasyonu" Evren'in üç yüz bin yaşındaki halinin özellikleri hakkında çok değerli bilgiler içermektedir. Bu bilgileri edinmenin başka bir yolu yoktur. Ve eğer galaksimizde başka bir yerde bulunsaydık, bunu saptama yeteneğimiz büyük ölçüde engellenmiş olacaktı.

Ay, Dünya'nın eğimini stabilize eder bu da bize yaşanabilir bir iklim kazandırır. Ay, aynı zamanda kutup bölgelerindeki derin buz depolarını da korumaktadır. Bu depolar bilim adamları için muazzam derecede önemli bilgi kayıtlarıdır.

Buzun merkezinden örnekler alarak, araştırmacılar, yüzbinlerce yıl öncesi-ne kadar giden bilgiler elde edebilirler.

Buz özleri bize, kar yağışı, ısı, kutup bölgeleri civarındaki rüzgar, volkanik kül, metan ve atmosferdeki karbondioksit konusunda çok şey söyler. Hatta Dünya'nın manyetik alanının kırk bin yıl önce geçici olarak zayıfladığını bile kaydetmişlerdir.

Yaşanabilirlik ile ölçülebilirlik arasındaki bir başka ilginç paralellik örneği de atmosferimizin şeffaflığıdır. Yüksek organizma metabolizmaları atmosferde yüzde on ila yirmi oranında oksijene ihtiyaç duyarlar. Bu miktar aynı zamanda ateşin yanması için gereklidir ve böylelikle teknolojinin gelişmesine de katkıda bulunmaktadır. Ayrıca görülmüştür ki; atmosferimizin kompozisyonu aynı zamanda atmosfere şeffaflığını da vermektedir. Eğer metan gibi karbon içeren atomlar açısından zengin olmasaydı, atmosferin bu şeffaflığı mümkün olmayacaktı. Ve şeffaf bir atmosfer, astronomi ve kozmoloji bilimlerinin doğmasına ve gelişmesine imkân sağlamıştır.

Yaşanabilirlik ile ölçülebilirlik arasındaki bir başka ilginç bağlantı da tektonik tabakalarla ilişkilidir. Daha önce açıklandığı gibi, tektonik tabakalar

yaşanabilir bir gezegene sahip olmak açısından hayati önem taşımaktadır. Bu yerkabuğu tabakalarının hareketinin yan ürünlerinden birisi, depremlerdir ve depremler de aksi halde elde edilmesi mümkün olmayacak araştırma bilgileri sağlamaktadır. Gezegenin her yerindeki binlerce sismograf yıllar boyu depremleri ölçmektedir ve geçen yirmi otuz yıl boyunca bilim adamları elde edilen datayı Dünya'nın içyapısının üç boyutlu bir haritasını çıkarmak için kullanmayı başarmışlardır.

Yaşam barındıran gezegenlerin gelişebilmesini sağlayacak ağır elementleri biriktirmek için süpernovalara (Yıldız patlaması) ihtiyaç vardır. Ve inanılmaz derecede yararlı olan özgün bir süpernova tipi "standart mum" olarak adlandırılmaktadır. "1a" tipi süpernovalar "ölçülebilir aydınlığa" sahiptirler ve bilim bunları uzaklıkları ölçmek ve Evren'in genişleme tarihini kestirmek için kullanmaktadır.

Bir zamanlar Darwin polenin (çiçek tohumu) tasarlanmış olamayacağını, bir tesadüf ürünü olduğunu ileri sürdü. Çünkü çok az ihtiyaca karşın milyarca üretiliyordu ve neredeyse tamamına yakını anlamsız bir biçimde israf oluyordu.

Ancak Darwin, polenin, geçmişin bilimsel keşfinde kullanabileceğimiz en yararlı araçlardan birisi olduğunu fark etmemiştir. Zira polenin yaşı "Karbon 14" metoduyla belirlenebilmektedir. Göl tabanları ve buz özlerinde polen bulunduğunda bu katmanlı rezervlerin kaç yaşında olduğunu ve antik iklimin nasıl olduğunu anlamak için kullanılıyor.

Darwin, poleni yalnızca biyolojik bakış açısıyla ele almıştı. Resme daha geniş baktığımızda ise, polenin, Darwin'in hiçbir zaman tahmin edemeyeceği başka bir kullanım alanının olduğunu anlıyoruz. Belki de aynı şey, Evren'in çeşitli yerlerindeki birçok diğer örnek için de geçerlidir.

Şimşek Gübre Üretiminde

Şimşek denince akla yakıp, yıkan bir güç gelir. Yararlı yanları da olabileceği ise pek düşünülmez. Hâlbuki şimşegin çakması havada azot oksitlerinin oluşumuna neden olur. Bu azot ta yağmur ve kar aracılığıyla toprağa iner. Bitkiler, kökleri vasıtasıyla azotu doğal bir gübre olarak alırlar. Bu yolla üretilen azot miktarı dört bin iki yüz m²'ye sekiz kg.dır. Bu miktar ise yaklaşık iki yüz on kg. sodyum nitrata denk gelir ki bu da tam olarak bitkilerin gelişebilmeleri için ihtiyaç duydukları değer demektir.

Bu işe tesadüf demek akılcı bir yorum mudur?

Altın ve Gümüş Niçin Azdır?

Ünlü Kur'an müfessiri Fahrüddin-i Razi'den (ALLAH O'ndan Razi Olsun) takip ediyoruz:

"Bir düşün, insanlar nasıl ince sanatlar ve değerli ürünler meydana getiriyorlar? Sonra denizin derinliklerinden balıkları nasıl çıkarıyor, göz alıcı yüksekliklerden kuşları nasıl yakalıyorlar, buna rağmen altın ve gümüşü meydana getirmekten nasıl aciz oluyorlar? (Sadece bu satırların yazıldığı Ortaçağ'da değil 21.yy.da bile...) Bir. bak! Bu aciz kalışın sebebi şudur: Altın ve gümüşün yaratılmalarının hikmeti bir değer (para) olmalarıdır. Bu hikmet ise ancak, onlar az miktarda olurlarsa mümkün olur. O halde, insanlar bu ikisini meydana getirebildikleri takdirde, bunların yaratılışındaki hikmet boşa çıkmış olur. İşte bundan dolayı Cenab-ı Hakk, bu hikmeti ortaya koymak ve bu nimetin devamını sağlamak için, bunların insanlar tarafından üretilebilmelerinin önüne bir engel koymuştur. Bu sebepten ötürü, yaratılmışlara zararı olmayan şeyleri elde etmede, insanlara güç vermiş, böylece onlar, bakırdan sarı madeni, kumdan, camı elde edebilmişlerdir: Bu incelikler ve akıllara hayret verici örnekleri insan düşündüğünde, bütün bu işlerin Hakîm, Kadîr ve Alîm bir yaratıcıya muhtaç olduğuna inanmaya mecbur kalır."

(Tefsir-i Kebir, II, 119)

"Her önemli buluştan sonra fizikçilerin ortak tepkisi; tabiattaki zerafet ve incelik karşısında duyulan bir zevk ve şaşkınlık karışımıdır: "Bunu, bu şekilde yapmayı hayatta düşünmezdim. " Eğer doğa, bizi dahiliği ile hayrette bırakan mekanizmaları yürütebilecek kadar "zeki" ise, bu fiziksel evrenin ardında zeki (bilinçli) bir tasarımın varlığı için ikna edici bir kanıt değil mi? Eğer Dünya'nın en dahi insanları bile doğadaki derin işleyiş ve mekanizmaları ancak güçlkle çözebiliyorlarsa, bütün bu işlerin, kör tesadüfün bir ürünü, sersem bir kazanın sonucu olduğunu farz etmek nasıl mümkün olabilir? Fizik kanunlarını ortaya çıkarmak çeşitli açılardan bir bulmacayı doldurmaya benzer. Bulmacada, kelimelerin kazara birbirleri ile uyumlu bir şekilde bir araya geldiklerini asla düşünmeyiz."

Paul Davies

"Güneş ve ay bir hesaba göre hareket ederler." (55/Rahman:5)

Ay, Dünyanın Hizmetinde

Eğer Ay olmasaydı, Dünya atmosferi yüzlerce kez daha yoğun bir yapıya sahip olacaktı. Bu durumda Güneş ışığı Dünya'ya ulaşamayacaktı, fotosentez gerçekleşemeyecek ve doğal olarak yaşam da oluşamayacaktı.

Eğer Ay olmasaydı, Dünya kendi eksenini etrafındaki dönüşünü on saatte tamamlardı. (Beş saati gece, beş saati gündüz olan bir gün düşünün! Atmosferde dev fırtınalar yaşanacaktı. Yaşam yine imkânsız olurdu.

Eğer Ay olmasaydı, Ay'a çarpmış olan göktaşlarının (bazıları Ay yüzeyinde iki yüz elli km.ye ulaşan kraterlere neden olmuştur) büyük kısmı Dünya'ya çarpacaktı. Bu durumda da yaşamdan söz etmek anlamsız olurdu.

Ve bazılarına göre Ay tamamen tesadüflerin ürünüdür! Tabii eğer inanırsanız!

"ALLAH, geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar; güneşle ayı ise buyruğu altına almıştır. Her biri belirtilmiş bir süreye kadar akıp gider. İşte Rabbiniz ALLAH'tır. Mülk O'nundur. O'nu bırakıp taptıklarınız ise bir çekirdek zarına bile sahip değillerdir." (35/Fâtır:13)

Denizlerin Hikmeti

Çok büyük ısı değışikliklerinin meydana gelmemesi için Dünya'nın kendi etrafında yüksek bir hızla dönmesi gerekir. Fakat o zaman da oluşacak olan merkezkaç kuvvetler Dünya gezegeninin kararlılığını azaltıp, denge-siz hale gelmesine yol açacaktır. Soğutma için başka bir yola, adeta doğal bir termostata ihtiyaç vardır.

Termostat görevi görececek olan bu eleman, örneğin kaya gibi katı bir cisim olursa, ısı iletkenliği büyük olacağından ısı, hızla Dünya'nın derinliklerine kaçıp kaybolacaktır.

Termostat elemanının sıvı bir madde olması gereklidir. Bu madde, gündüz ısıyı depolayıp, gece muhafaza edebilecek ve gezegenin büyük kısmını kaplamış olacaktır. Aksi halde bir ise yaramaz.

Evet bu harika termostat sudur. Ve Dünya yüzeyinin dörtte üçü onunla kaplıdır. Tam da gereken özelliklere sahiptir ve tam da gereken miktardadır. Sizce de bu bir tesadüf müdür? Bazıları öyle olduğunu iddia ediyorlar da...

Ama bu kadar da değil! Su, başka yollardan da Dünya sıcaklığının sabit kalmasını sağlar. Eğer Güneş'ten gelen ısı, herhangi bir anda çok şiddetli olur ve Dünya çok ısınırsa, bu durum aşırı buharlaşmaya neden olur. Buharlaşan su atmosferde yükselip soğuyarak bulutları oluşturur. Bulutlar da Güneş ışıklarını geri yansıtarak Dünya'nın daha fazla ısınmasını engeller. Sıcaklık çok düşerse yağış olarak tekrar yeryüzüne inerek ortadan kal-karlar ve Güneş ışınlarının Dünyaya ulaşmasının yolunu açarak, sıcaklığı yeniden artırır. Bütün bu yapılanlar mükemmel bir termostat hizmetidir. Bilinçli bir hizmet! Acaba kim için ve Kim tarafından?...

Su ile sağlanan yaşam mucizesi yukarıda anlatılanlarla da sınırlı değildir. Bakın daha neler var!...

Yeryüzü sıvı, katı ve gaz halinde çok büyük bir su kütesine sahiptir. Ne var ki toplam suların yüzde doksan yedisi tuzludur. Dünya'nın tatlı suyunun yüzde yetmiş beşi ise kutuplarda ve katı (buz) halindedir. Geriye kalan suyun içilebilir durumda olanı ise yüzde birdir. Ama bunun da büyük kısmı ulaşamayacak derinliklerdeki yer altı sularıdır. Canlıların ihtiyacı için kalan su ise göllerde ve nehirlerdeki suların binde beşidir. Ve bu miktardaki su yeryüzünde bulunan bütün canlılara yetmektedir.

Dünyanın Kara-Su Oranı

Dünya sularının yüzde doksan yedi oranında okyanuslardaki tuzlu sular-
dan oluşmuş olması ince bir hesabın ürünüdür. Çünkü tatlı suyun insanla-
ra taşınması, okyanus ve denizlerden buharlaşan suların bulutlarda birikip
yağmurlarla tekrar Dünyaya dönmesi şeklinde gerçekleşir. Dünya yüzeyi-
nin yüzde yetmişten fazlasını kaplayan okyanus ve denizler, geriye kalan
karaları sulayarak buharlaşmayı en ideal değerlerde sağlamaktadır. Kara-
lar, Dünya üzerinde daha geniş bir yer kaplıyor olsaydı, denizler yetersiz
kalır ve Dünya karalarının büyük kısmı çöle dönerdi. Karalar eğer daha az
olsaydı, bu kez de, insanlar için yaşam ve tarım alanları çok daralır ve bu
dar alanlar da aşırı yağmur nedeniyle verimsiz olurdu. Dolayısıyla dünya
üzerindeki su-kara oranı, insan için en ideal değerlerdedir.

Bu durum John Ray isminde bir 18.yy. İngiliz doğa bilimcisi tarafından
şöyle ifade edilmektedir:

“Eğer Dünya üzerinde şimdi olduğunun yarısı kadar deniz olsaydı, o za-
man su buharı miktarı da şimdikinin yarısı kadar olacaktı, dolayısıyla biz
de kuru toprakları beslemek için şu an sahip olduğumuz nehirlerimizin
ancak yarısına sahip olacaktık, çünkü su buharının miktarı, üzerinden
yükseldiği yüzeyin genişliğiyle bağlantılıdır. Dolayısıyla ilim Sahibi Yaratı-
cı, bunu öyle bir şekilde düzenlemiştir ki, denizler, karalar için gereken su
buharını temin etmeye yetecek bir genişliğe sahiptir.”

Ve bu durum ilginç Kur'an mucizelerinden birinin de konusudur.

“Kara” kelimesi Kur'an'da on üç kere geçerken, “deniz” kelimesi otuz iki
kere geçmektedir. Bu rakamların toplamı bize kırk beş sayısını verir. Eğer
karaların Kur'an'da bahsediliş sayısı olan 13'ü 45'e bölersek %28,8889
sayısını buluruz. Denizlerin Kur'an'da bahsediliş sayısı olan 32'yi 45'e böl-
düğümüz zaman ise %71,1111 sayısını buluruz. Bu oranlar ise, gezege-
nimizdeki su ve kara parçalarının gerçek oranıdır Kara 13 kere, $13/45 =$
28,8889 Deniz 32 kere, $32/45 = 71,1111$ Toplam 45 kere = % 100

Yeryüzünün Su Çevrimi

Şu anda yeryüzünde suyun oluşumuna olanak sağlayacak kadar yüksek
ısı yoktur. Dünyada var olan su, dünyanın oluşumu sırasındaki yüksek sı-
caklık sonucunda oluşan su miktarıdır. Bu miktarda hiçbir zaman bir de-
ğişme olmaz.

İçtiğimiz, kullandığımız, besinlerle aldığımız su, bize her an düzenli olarak

arıtılmış şekli ile geri gelir. Çünkü su, sıcaklıktan etkilenecek 3 farklı halde bulunabilir. Katı hale gelen su, adeta rezerve edilmiş gibi kutuplarda dev buzullar şeklinde saklanmaktadır. Yeryüzünde kullanılan su ise, gaz haline dönüşebildiği için buharlaşarak havaya yükselir ve burada yeniden insanların kullanımına sunulacak şekilde sıvı hale dönüşüp yağmur olarak yeryüzüne düşer. Kısacası bizler, suya özel olarak verilmiş bu nitelikler sayesinde defalarca aynı suyu içer, defalarca aynı suyu kullanırız. Su, ALLAH'ın dilemesi ile bizlere "arıtılmış" hali ile sürekli olarak ikram edilir.

Suyun Olağanüstü Termal Özellikleri

Bilinen tüm maddeler ısıları düştükçe büzüşürler. Bilinen tüm sıvılar da yine ısıları düştükçe büzüşür, hacim kaybederler. Hacim azalınca yoğunluk artar ve böylece soğuk olan kısımlar daha ağır hale gelir. Bu yüzden sıvı maddelerin katı halleri, sıvı hallerine göre daha ağırdır. Ama su, bilinen tüm sıvıların aksine, belirli bir ısıya ($+4^{\circ}\text{C}$ 'ye) düşene kadar büzüşür, ama sonra birdenbire genleşmeye başlar. Donduğunda ise daha da genişler. Bu nedenle suyun katı hali, sıvı halinden daha az yoğundur. Yani buz, aslında "normal" fizik kurallarına göre suyun dibine batması gerekirken, su üstünde yüzer.

Suyun bu özelliği, Dünya üzerindeki denizler açısından çok önemlidir. Eğer bu özellik olmasa, yani buz suyun üzerinde yüzmese, Dünya üzerindeki suyun çok büyük bir bölümü tamamen donacak, göllerde ve denizlerde hiçbir yaşam kalmayacaktı.

Bu gerçeği biraz detaylı olarak inceleyelim. Dünya'nın pek çok yerinde soğuk kış günlerinde ısı, 0°C 'nin altına düşer. Bu soğuk elbette denizleri ve gölleri de etkiler. Bu su kütleleri giderek soğurlar. Soğuyan tabakalar dibe doğru çöker.

Ancak bu denge sıcaklık 4°C 'ye gelince birden değişir, bu kez ısının her düşüşünde, su genleşmeye ve hafiflemeye başlar. Böylece 4°C 'lik su en altta kalır. Daha yukarıda 3°C , onun üstünde 2°C , böylece devam eder. Suyun yüzeyi ise 0°C 'ye vararak donar. Ama sadece yüzey donmuştur. Yüzeyin altında kalan 4°C 'lik bir su tabakası, balıkların ve diğer su canlılarının yaşamlarını sürdürmeleri için yeterlidir.

Eğer böyle olmasa ne olurdu? Su "normal" davranıyordu, tüm diğer sıvılar gibi onun da ısı kaybına paralel olarak yoğunluğu artıyordu, yani buz suyun dibine batsaydı ne olurdu?

Bu durumda okyanuslar, denizler ve göllerde, donma alttan başlayacaktı. Alttan başlayan donma, yüzeyde soğuğu kesecek bir buz tabakası olmadığı için, yukarı doğru devam edecekti. Böylece Dünya'daki göllerin, denizlerin ve okyanusların çok büyük bölümü dev birer buz kütlesi haline gelecekti. Denizlerin yüzeyinde sadece birkaç metrelik bir su tabakası kalacak ve hava sıcaklığı artsa bile, dipteki buz asla çözölmeyecekti. Böyle bir Dünya'nın denizlerinde hiçbir canlı yaşayamazdı. Denizlerin ölü olduğu bir ekolojik sistemde kara canlılarının varlığı da mümkün olamazdı. Kısacası Dünya, eğer su "normal" davranıyordu, ölü bir gezegen olacaktı.

Suyun neden "normal" davranmadığı, yani 4°C 'ye kadar büzüştükten sonra neden birdenbire genleşmeye başladığı ise, hiç kimsenin cevaplayamadığı bir sorudur.

Suyun İdeal Akışkanlık Değeri

Kılcal damarların amacı, vücudun dört bir yanındaki hücrelerin her birine gerekli oksijen, enerji, besin, hormon gibi maddeleri taşıyabilmektir. Bir hücrenin bir kılcal damardan yararlanabilmesi için de, ondan en fazla 50 mikronluk bir mesafe kadar uzak olması gerekir. (Bir mikron, milimetrenin binde biridir.) Daha uzakta kalan hücreler, beslenemeyerek öleceklerdir.

İşte bu nedenle insan vücudu öyle bir şekilde yaratılmıştır ki, kılcal damarlar vücudun her bir parçasını ağ gibi sarar. Vücudumuzdaki ortalama 5 milyar kılcal damarın toplam uzunluğu 950 km.yi bulur. Bazı memelilerde, tek bir santimetrekarelik bir kas alanı içinde, 3000 tane açık kılcal damar yer alır. Eğer insan vücudunun en küçük kılcal damarlarının 10 bin tanesini yan yana getirirsek, toplam kalınlıkları ancak bir kurşun kalemin kurşun kısmı kadar olur. Bu kılcal damarların çapı, 3-5 mikron arasında değişir. Bu, milimetrenin binde üçü ya da beşi demektir.

Ancak elbette kanın bu kadar daracık damarlar arasında tıkanmadan ve ağırlaşmadan hareket edebilmesi, suyun yüksek akışkanlığı sayesinde mümkün olmaktadır. Michael Denton, bu akışkanlığın birazcık bile daha düşük olması durumunda hiçbir kan dolaşımı sisteminin işe yaramayacağını şöyle anlatır:

Bir kılcal damar sistemi, ancak kanalların içine pompalanan sıvının yüksek bir akışkanlığa sahip olması durumunda çalışır. Yüksek akışkanlık çok önemlidir, çünkü sıvının damar içindeki hareketi, sıvının akışkanlığına doğru orantı ile bağlıdır... Buradan açıklıkla görmek mümkündür ki, eğer suyun akışkanlığı sadece birkaç kat daha fazla olsa, kılcal damarlardaki kan akışı için çok büyük bir pompalama basıncı gerekecek ve herhangi bir kılcal damar sistemi işlemez hale gelecektir. Eğer suyun akışkanlık değeri biraz az olmuş olsa ve en küçük kılcal damarın çapı 3 mikron yerine 10 mikron olmak zorunda kalsa, bu kılcal damarlar, yeterli oksijen ve glikoz oranını ulaştırabilmek için (beslemeleri gereken) kas dokusunun neredeyse tamamını kaplayacaklardır. Açıktır ki, (bu durumda) geniş yaşam formlarının dizaynı imkânsız hale gelecek ya da olağanüstü derecede sınırlanacaktır.

Dolayısıyla, suyun hayata uygun bir temel olabilmesi için, akışkanlığının şu anda sahip olduğu değere çok çok yakın olması, zorunludur.”

Bir başka deyişle, suyun tüm diğer özellikleri gibi akışkanlığı da, yaşam için olabilecek en ideal değerdedir. Sıvıların akışkanlıkları arasında milyarlarca kat farklılıklar vardır. Ama su, milyarlarca farklı akışkanlık değeri içinde tam olması gereken değerle yaratılmıştır.

“Hamd, alemlerin Rabbi ALLAH’a mahsustur.” (1/Fatiha:2)

Eğer...

Eğer Albedo Etkisi (Yeryüzünden yansıyan Güneş ışığının, Yeryüzüne Ulaşan Güneş ışığına oranı) daha fazla olsaydı, Dünya hızla buzul çağına girerdi.

Eğer daha az olsaydı, Sera etkisi aşırı ısınmaya yol açar ve Dünya önce buzdağlarının erimesi yüzünden sular altında kalır sonra da kavrulurdu.

Eğer yerkabuğu daha kalın olsaydı, atmosferden yerkabuğuna çok daha fazla miktarda oksijen aktarılırdı.

Eğer yerkabuğu daha ince olsaydı, volkanik hareketlerin fazlalığı yüzünden Dünya'da yaşam imkânsız olurdu.

Eğer sismik hareketler (depremler) daha fazla olsaydı, sürekli bir yıkım ve imkânsız bir yaşam olurdu.

Eğer sismik hareketler daha az olsaydı, Okyanusların derinliklerindeki besinler üst katmanlara çıkamaz, yaşam önce okyanuslarda biterdi, sonra bütün Dünyada.

Eğer yerçekimi daha güçlü olsaydı, Dünya atmosferinde çok fazla amonyak ve metan birikir ve yaşam çok zorlaşırdı.

Eğer yerçekimi daha zayıf olsaydı, atmosfer çok fazla su kaybeder, yaşam imkânsızlaşırdı.

Eğer Dünya'nın büyüklüğü daha fazla olsaydı, yerçekimi çok artar, amonyak ve metan birikimi nedeniyle atmosfer zehirlenirdi.

Eğer Dünya'nın büyüklüğü daha az olsaydı, yerçekimi çok azalır, atmosferi Dünya'nın etrafında tutamaz, uzaya dağılmasına neden olurdu.

Eğer Dünya'nın manyetik alanı daha güçlü olsaydı, çok sert elektromanyetik fırtınalar yüzünden yaşam devam edemezdi.

Eğer Dünya'nın manyetik alanı daha zayıf olsaydı, "Güneş Rüzgârı" adı verilen ve Güneş'ten fırlatılan zararlı partiküllere karşı Dünya'nın hiçbir koruması kalmazdı. Bu durum yaşamın sonu olurdu.

Yerkürenin Kütlesi Manyetik Alan

Dünya'nın kütlesinin yanı sıra, içyapısı da yaşam için özel bir tasarıma sahiptir. Bu içyapıdaki tabakalar sayesinde, Dünya bir manyetik alana sahiptir ve bu manyetik alan yaşamın korunması için çok önemlidir. Press ve Siever bu konuyu şöyle açıklar:

“Dünya’nın çekirdeği ise çok büyük bir hassasiyetle dengelenmiş ve radyoaktivite tarafından beslenen bir ısı motorudur... Eğer bu motor daha yavaş çalışsaydı, kıtalar şu anki yapılarına ulaşamazlardı... Demir hiçbir zaman erimez ve merkezdeki sıvı çekirdeğe inmezdi ve böylece Dünya’nın manyetik alanı hiçbir zaman oluşmazdı... Eğer Dünya’nın daha fazla radyoaktif yakıtı olsaydı ve dolayısıyla daha hızlı bir ısı motoru bulunsaydı, volkanik bulutlar Güneş’i kapatacak kadar kalın olur, atmosfer aşırı derecede yoğun hale gelir ve Dünya yüzeyi de hemen her gün volkanik patlamalar ve depremlerle sarsılırdı.”

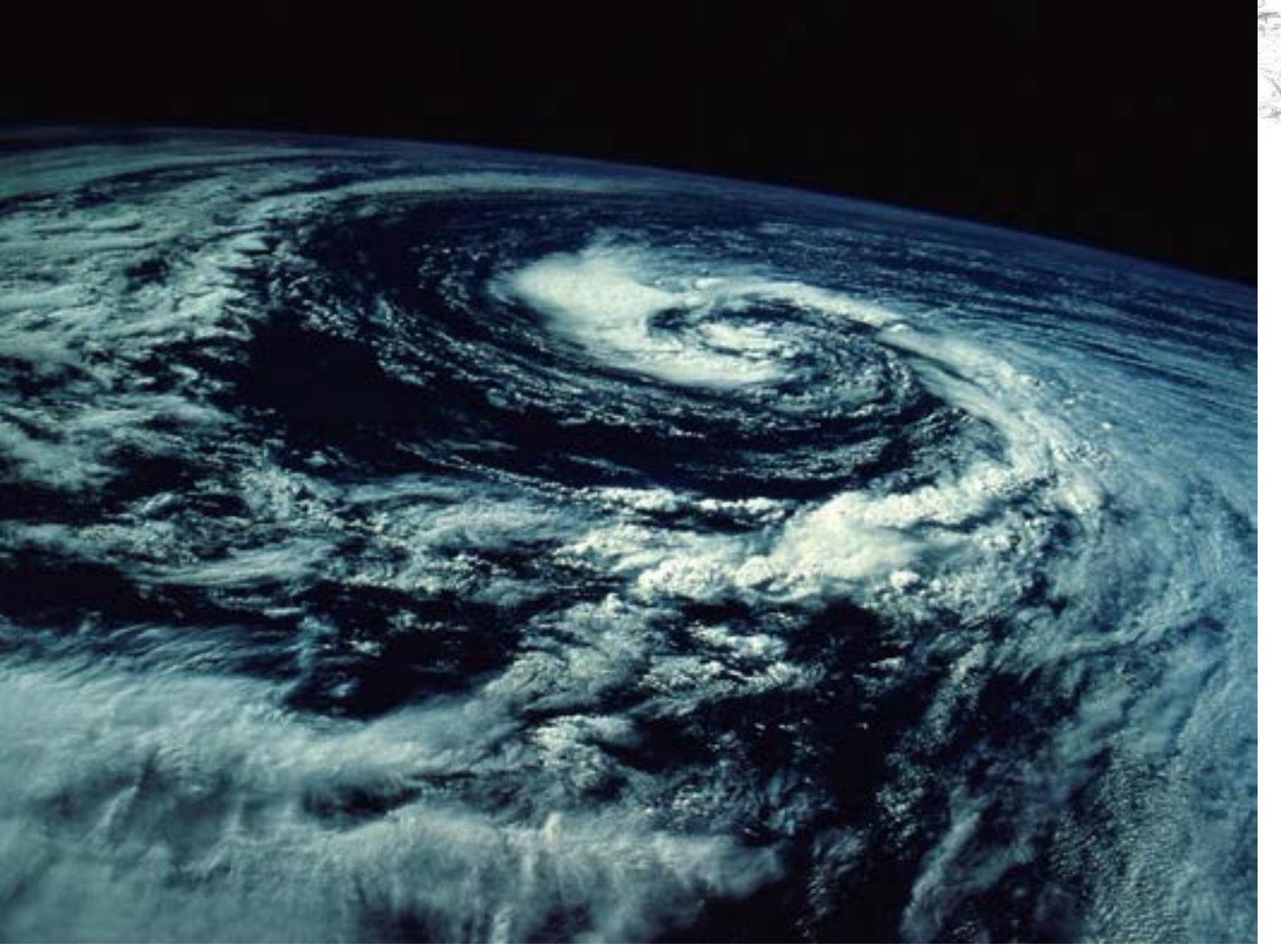
Press ve Siever’in sözünü ettikleri manyetik alan, yaşamımız için büyük öneme sahiptir. Bu manyetik alan, yukarıda belirtildiği gibi, yerkürenin çekirdeğinin yapısından kaynaklanır. Çekirdek, demir ve nikel gibi manyetik özelliği olan ağır elementleri içerir. İç çekirdek katı, dış çekirdek ise sıvı haldedir. Çekirdeğin bu iki katmanı birbiri etrafında hareket eder. Bu hareket ağır metaller üzerinde bir çeşit mıknatıslanma etkisi yaparak bir manyetik alan oluşturur. Atmosferin çok daha dışına kadar uzanan bu alan sayesinde Dünya, uzaydan gelebilecek olan tehlikelere karşı korunmuş olur. Güneş dışındaki yıldızlardan kaynaklanan öldürücü kozmik ışınlar, Dünya’nın etrafındaki bu koruyucu kalkanı geçemezler. Özellikle de Dünya’nın on binlerce kilometre uzağında halkalar çizen Van Allen Kuşakları, Dünya’yı bu öldürücü enerjiden korur.

Söz konusu plazma bulutlarının, kimi zaman Hiroşima’ya atılan gibi 100 milyar atom bombasına eş değer olduğu hesaplanmıştır. Aynı şekilde kozmik ışınlar da çok şiddetli olabilirler. Ama Dünya’nın manyetik alanı, tüm bu öldürücü ışınların sadece %0.1’ini geçirmekte ve bu binde birlik ışınlar da atmosfer tarafından emilmektedir. Bu manyetik alanı, üretmek için kullanılan elektrik enerjisi bir milyar amperlik bir akımdır ki, insanlığın tüm tarihi boyunca ürettiği elektrik enerjisinin toplamına yakındır.

Eğer Dünya’nın bu manyetik kalkanı olmasa, yeryüzündeki yaşam sık sık öldürücü ışınlarla tahrip edilecek, belki de hiç var olmayacaktı. Ama Press ve Siever’in belirttiği gibi, yerkürenin çekirdeği tam olması gerektiği gibi olduğu için, Dünya bu şekilde korunur.

Bir başka deyişle, gökyüzünde, Kur’an’daki “Biz, gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlarsa hala gökyüzünün ayetlerinden yüz çevirmekteler” ayetiyle (Enbiya Suresi, 32) dikkat çekildiği gibi, bizler için kurulmuş özel bir koruyucu kalkan vardır.

“Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyük bir şeydir. Fakat insanların çoğu bilmezler” (40/Mü’min:57)

Dünyadaki Isı Dengesi

Yeryüzünün şekilleri ısıнын dengeli dağılımına yardımcı olur. Dünya'nın ekvatoru ile kutupları arasında yaklaşık 100°C 'lik bir ısı farkı vardır. Eğer böyle bir ısı farkı fazla engebeleri olmayan bir yüzeyde gerçekleşmiş olsaydı, hızı saatte 1000 km. ye varan fırtınalar Dünya'yı allak bullak ederdi. Oysa ki yeryüzü, ısı farkından dolayı ortaya çıkması muhtemel kuvvetli hava akımlarını bloke edecek engebelerle donatılmıştır. Bu engebeler, yani sıradağlar, Çin'de Himayalarla başlar, Anadolu'da Toroslarla devam eder ve Avrupa'da Alpler'e kadar sıradağlar halinde uzanarak batıda Atlas okyanusu, doğuda Büyük Okyanus'la birleşir. Okyanuslarda ise ekvatorunda oluşan fazla ısı, sıvıların ısı farkını dereceli bir şekilde dengelemesi sayesinde kuzeye ve güneye doğru aktarılır.

Bu sırada Dünya'nın atmosferinde ısıyı sürekli dengeleyen birtakım otomatik sistemler de vardır.

Örneğin bir bölge çok fazla ısındığında su buharlaşması artar ve bulutlar çoğalır. Bu bulutlar ise Güneş'ten gelen ışınların bir kısmını geri yansıtarak aşağıdaki havanın ve yüzeyin daha fazla ısınmasını engeller.

Dünyanın Dönüş Hızının Isı Dengesindeki Rolü

Dünya'nın kendi etrafındaki yüksek dönüş hızı ısıнын dengeli dağılımına yardımcı olur. Dünya sadece 24saatlik bir süre içinde kendi etrafını dolaşır ve bu sayede geceler ve gündüzler kısa sürer. Kısa sürdükleri için de gece ile gündüz arasındaki ısı farkı çok azdır. Bu dengenin önemi, bir günü bir yılından daha uzun süren ve bu yüzden gece-gündüz arasındaki ısı farkı 1000°C'yi bulan Merkür ile karşılaştırıldığında görülebilir.

Ve Muhteşem Bir Sanat Eseri: Atmosfer

Oksijen atmosferde olması gereken ideal orandadır: %21. Daha fazla olsaydı ne olurdu. Michael Denton'dan izleyelim:

"Atmosferimiz daha fazla oksijen içerebilir ve buna rağmen hayatı destekleyebilir miydi? Hayır! Oksijen çok reaktif bir elementtir.Şu anda atmosferde bulunan oksijeninin oranı, yani yüzde 21, yaşamın güvenliği için aşılmaması gereken sınırların tam ideal noktasındadır. Yüzde 21'in üzerine artan her yüzde birlik oksijen oranı, bir yıldırımın orman yangını başlatma olasılığını %70 artıracaktır. "

"İngiliz biyokimyacı James Lovelock ise aynı konu hakkında şöyle yazar:

"Yüzde 25'lik bir oksijen oranının daha yukarısında, şu anda kullandığımız bitkisel besinlerin çok azı, tüm tropik ormanları ve arktik tundraları yok edecek olan dev yangınlardan korunabilirdi... Atmosferin şu anki oksijen oranı, tehlikenin ve yararın çok iyi bir biçimde dengelendiği bir rakamdır."

Atmosferdeki oksijen oranının dengede kalması da, mükemmel bir "geri dönüşüm" sistemi sayesinde gerçekleşir. Hayvanlar devamlı olarak oksijen tüketirler ve kendileri için zehirli olan karbondioksiti üretirler. Bitkiler ise bu işlemin tam tersini gerçekleştirir, karbondioksiti hayat verici oksijene çevirerek canlıların devamlılığını sağlarlar. Her gün bitkiler tarafından milyarlarca ton oksijen bu şekilde üretilerek atmosfere salınır.

Bu iki canlı grubu, yani bitkiler ve hayvanlar, eğer aynı reaksiyonu gerçekleştirselerdi Dünya çok kısa sürede yaşanılmaz bir gezegene dönüşürdü. Örneğin hem hayvanlar hem de bitkiler oksijen üretselerdi, atmosfer kısa sürede "yanıcı" bir özellik kazanır ve en ufak bir kıvılcım dev yangınlar çıkarırdı. Sonunda da Dünya dev bir "tüp patlaması"yla yanarak kavrulurdu. Öte yandan eğer hem bitkiler hem de hayvanlar karbondioksit üretselerdi, bu kez atmosferdeki oksijen hızla tükenir ve bir süre sonra canlılar nefes almalarına rağmen "boğularak" toplu halde ölmeye başlardı.

Işık Atmosfer Uyum

Atmosfer yaşam için gerekli olan görülebilir ve yakın kızılötesi ışınlarını geçirmekte, yaşam için öldürücü olan diğer ışınların geçişini ise kesin biçimde engellemektedir. Bu ise, Güneş dışı kaynaklardan Dünya'ya ulaşan kozmik ışınlar karşı çok önemli bir "süzgeç" oluşturmaktadır. Denton bu konuyu şöyle açıklar:

"Atmosfer gazları, görülebilir ışığın ve yakın kızılötesinin hemen dışında kalan tüm diğer ışınları ise çok güçlü bir biçimde yutarlar. Dikkat edilirse, atmosferin elektromanyetik yelpazenin çok geniş alternatifleri içinde, geçişine izin verdiği yegâne ışınlar görülebilir, ışık ve yakın kızılötesini kapsayan daracık alandır. Nerede ise hiç gama, mor ötesi ve mikrodalga ışını Dünya yüzeyine ulaşmaz."

Buradaki tasarımın inceliğini görmemek mümkün değildir. Güneş 1025'te 1 ihtimalin arasından sadece bize yararlı olan ışınları yollamakta, atmosfer de zaten sadece bu ışınları geçirmektedir. (Güneş'in yolladığı çok az orandaki yakın morötesi ışınların büyük bölümü de, ozon tabakasına takılmaktadır.)

Konuyu daha da ilginç hale getiren bir başka nokta ise, suyun da aynı atmosfer gibi son derece seçici bir geçirgenlik özelliğine sahip olmasıdır. Su içinde yayılabilen ışınlar, sadece görülebilir ışıktır. Atmosferden geçebilen (ve ısı sağlayan) yakın kızılötesi ışınlar bile, suyun içinde sadece birkaç milimetre ilerleyebilirler. Dolayısıyla Dünya üzerindeki denizlerde, sadece yüzeydeki birkaç milimetrelik tabaka Güneş'ten gelen ışınlarla ısınır. Bu ısı daha aşağı doğru kademeli bir biçimde iletilir. Böylece belirli bir derinliğin altında, Dünya'daki tüm denizlerin ısısı birbirine çok yakındır. Bu ise deniz yaşamı için çok uygun bir ortam meydana getirmektedir.

Suyla ilgili daha da ilginç bir başka nokta ise, görülebilir ışığın farklı renklerinin de suyun içinde farklı mesafelere kadar gidebilmesidir. Örneğin 18 metrenin altında kırmızı ışık sona erer. Sarı ışık 100 metre kadar bir derinliğe ilerleyebilir. Yeşil ve mavi ışık ise, 240 metreye kadar iner. Bu ise son derece önemli bir tasarımıdır. Çünkü fotosentez için gerekli olan ışık, öncelikle mavi ve yeşil ışıktır. Suyun bu ışık rengini diğerlerinden çok daha fazla geçirmesi sayesinde, fotosentez yapan bitkiler denizlerin 240 metre derinliklerine kadar yaşayabilir.

Tüm bunlar çok önemli gerçeklerdir. Işıkla ilgili hangi fiziksel kanunu inceleysek, her şeyin tam yaşam için olması gerektiği gibi olduğu ortaya çıkmaktadır.

Encyclopaedia Britannica’da yer alan bir yorum, bunun ne kadar olağanüstü bir durum olduğunu şöyle kabul etmektedir.

“Dünya’daki yaşamın farklı yönleri için görülebilir ışığın ne kadar önem taşıdığını düşündüğümüzde, atmosfer ve suyun ışık geçirgenliğinin bu denli dar bir alana sıkıştırılmış olduğu gerçeği karşısında, insan kendisini şaşkınlığa düşmekten alı koyamamaktadır.”

“O göklerde ve yerde ne varsa hepsini kendi katından size boyun eğdirmiştir. Elbette bunda düşünen bir toplum için ibretler vardır.” (45/Casıye:13)

“Üstlerindeki gökyüzüne bakmadılar mı? Onu nasıl bina ettik? Nasıl süsledik? Onun hiçbir gediği yok.” (50/Kaf:6)

Atmosfer Basıncı

Eğer atmosfer basıncı şu an ki değerinden beşte bir kadar azalsa, denizdeki buharlaşma oranı çok fazla yükselecek ve atmosferde çok yüksek oranlara varacak olan su buharı tüm Dünya üzerinde bir “sera etkisi” oluşturarak gezegenin ısınıp aşırı derecede yükseltecektir.

Eğer atmosfer basıncı şu an ki değerinden bir kat daha fazla olsa, bu kez de atmosferdeki su buharı oranı büyük ölçüde azalacak ve Dünya üzerinde karaların tamamına yakını çölleşecektir.

Eğer atmosfer olmasaydı, sıcaklık gündüzleri 110 °C, geceleri de -184 °C olurdu.

Eğer atmosfer olmasaydı, gökyüzü siyah görünürdü. Uzaydan bakıldığında da Dünya, mavi bir gezegen olarak değil de siyah görünürdü.

Ozon tabakası Güneş’ten gelen öldürücü morötesi ışınları absorbe ederek Dünya’da yaşamın devamına imkân sağlar. Ozon’un % 90’ını 50 km yukarıda yoğunlaştırıp bununla tüm yeryüzünü kaplasaydı toplam kalınlığı sadece 3,5 mm. olurdu.

“Astronomi bizi benzersiz bir olaya, yoktan yaratılan bir Evrene ve altında yatan bir plana (“doğaüstü” denebilecek bir plana) sahip bir Evrene götürüyor.”

Nobel ödüllü Arno Penzias

Yağmurun Oluşumu

Ölçümlere göre, yeryüzünden bir saniyede 16 milyon ton su buharlaşmaktadır. Bir yılda bu miktar 505 trilyon tona ulaşır. Bu, aynı zamanda bir yılda Dünya'ya yağın yağmur miktarıdır. Yani su, sürekli bir denge içinde, "bir ölçüye göre" dönüp durmaktadır. Yeryüzündeki hayatın devamı da, bu su döngüsü sayesinde sağlanır. İnsan sahip olduğu tüm teknolojik imkânları kullansa dahi bu döngüyü asla yapay olarak gerçekleştiremez.

Eğer bu miktarda çok küçük bir değişiklik olsa bile, kısa bir zaman sonra büyük bir ekolojik dengesizlik ortaya çıkacak ve bu da hayatın sonunu getirecektir. Fakat hiçbir zaman böyle olmaz; yağmur, Kur'an'da bildirildiği gibi, yeryüzüne her sene aynı miktarda inmeye devam eder.

Yağmurdaki ölçü sadece miktarında değil, aynı zamanda yağmurun damlalarının düşüş hızında da söz konusudur. Yağmur damlası ne kadar büyük olursa olsun yeryüzüne düşme hızı belli bir limitin üzerine çıkamaz.

Nobel ödüllü Alman fizikçi Philipp Lenard, çalışmaları sonucunda yağmur damlalarının çapları genişledikçe, düşme hızlarının arttığını tespit etmiştir. Ancak düşme hızındaki bu artış, yağmur damlasının çapı 4.5 mm olana kadar devam etmektedir. Daha büyük yağmur damlalarında ise, düşme hızları saniyede 8 m.yi geçmemektedir. Bunun sebebi damlaların düşerken aldıkları şekildir. Yağmur damlalarının bu özel şekli, atmosferin sürtünme etkisini arttırır ve damlaların belli bir hız limitini aşmalarını önler.

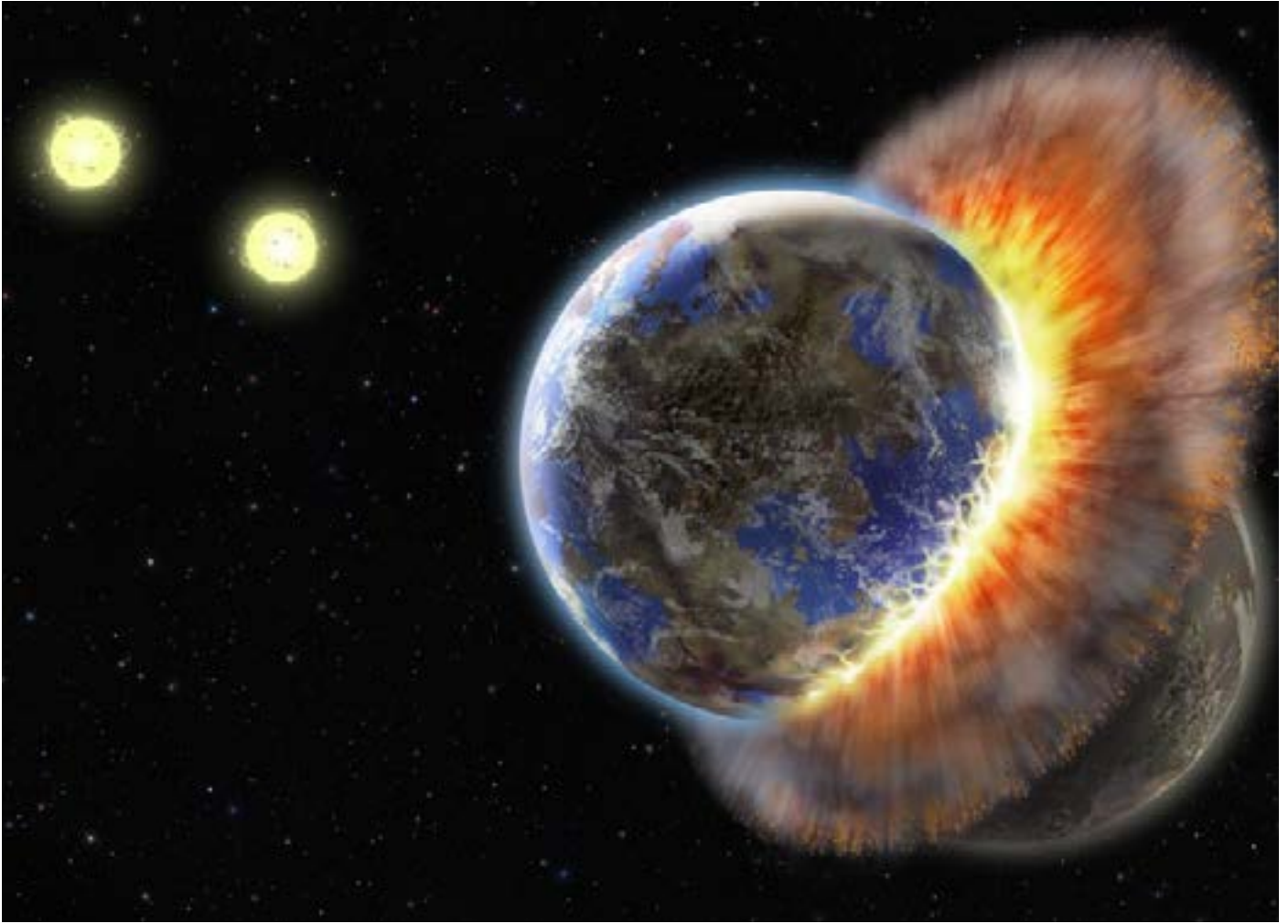
Yağmur bulutlarının oluşabilmesi için üzerine su buharının yoğunlaşabileceği bir çekirdeğe ihtiyaç vardır. Bu çekirdek bazen kozmik ışınlar veya radyoaktif maddelerden oraya buraya saçılmış elektrik yükleridir.

Bunlardan daha sık olarak meteor tozlarıdır. Evet, uzaydan atmosfere girerken yanan meteorların toz haline gelmiş kalıntıları israf edilmez, yağmur çekirdeği olarak kullanılır.

Ya da volkanlardan göğe yükselen toz ve küller... Etraflarında yağmur damlaları oluşturularak tekrar Dünya'ya yollanır. Ama yağmur bulutlarının oluşumunda çekirdek olarak en yoğun kullanılan malzeme deniz tuzudur. Rüzgârlarla havaya kaldırılan tuz zerrecikleri rahmet olarak bir yağmur damlasını yüklenirler ve Dünya'ya geri dönerler.

Denizlerde Tuz Dengesi

Dünya'da yaşamın oluşabilmesinin bir nedeni de okyanusların Güneş'le aydınlanan, enerji zengini bir yüzeye sahip olmalarıdır. Bu yüzey besleyici minerallerle doludur. Dalgalar ve yağmurlar kıtalardan besinleri okyanuslara taşır. Bu besinler oradaki organizmaları besler. Su dünyasında, bu yaşam için büyük önem taşıyan minerallerin birçoğu dibe çökecektir. Bu temel bir sorundur. Ve bunun yanı sıra, bir su dünyasındaki tuz konsantrasyonu yaşamı imkânsız kılacak kadar yüksek olacaktır. Yaşam ancak belli düzeylerde tuzluluğu tolere edebilir.

Bu durumda da akla şu soru gelir: "Okyanuslar ve denizler tuzlu... Öyleyse Dünya bunu düzenlemeyi nasıl başarıyor?"

Kıyı boyunca geniş, bataklık bölgelere sahibiz. Bu bölgeler sığ olduğu için, okyanuslardan bu bölgelere gelen su çabucak buharlaşarak tuzu ardında bırakır. Böylece kıtalarda dev tuz rezervleri elde edilir. Ve okyanusun içeriği de kontrolden çıkmaz.

Sonsuz Tasarım Seçeneği: Kar Kristali

Birbirleriyle gevşek bir şekilde bağlanarak kar tanesini meydana getiren kristaller birbirlerinden o kadar farklı şekillerde oluşurlar ki, hiçbir kar tanesi bir diğerine benzemez. Karlı bir günde sadece bir büyüteçle bile kar tanelerinin birbirlerinden tamamen farklı şekillere sahip olduğunu açıkça görebilirsiniz. Yeryüzüne birbirinin aynısı olan bir çift kar tanesinin düşme ihtimali oldukça zayıftır. Şimdi sadece bulunduğunuz yere yılda ne kadar kar tanesinin düştüğünü bir düşünün. Bol kar yağan dağları ve her zaman sıfırın altındaki sıcaklığı ile kutupları bir düşünün. Bütün bunları bir kenara bırakıp bir genelleme yapın ve her yıl dünyaya

düşen kar miktarını bir düşünün. Şaşırtıcı olan şudur: Elinizde bir imkânınız olsa ve bütün bu kar tanelerini bir araya getirip inceleyebilseniz hepsinin birbirlerinden tamamen farklı olduklarını görürsünüz. Bunun nedeni, kar tanelerini meydana getiren su moleküllerinin moleküler özelliği ve kar kristallerinin buna bağlı olarak farklı geometrik yapılarda oluşmalarıdır.

“... asıl anlamamız gereken yüzyıl öncesine göre konumların ne denli dramatik bir biçimde değiştiğidir. İnananlar eskiden, aksi tüm görüşlere rağmen Evren’in sonsuz olmadığı ve belli bir zaman önce yoktan var edildiğini kabul etmek zorundaydılar. Ama günümüzde durum tümüyle farklıdır. Oysa şimdi ateistler, aksi tüm görüşlere rağmen Evren’in bir başlangıcı olmadığına onun açıklanamayacak bir şekilde sonsuz olduğuna dair inanlarını korumaya uğraşıyorlar. İnananlar ise öğretilerinin genel astrofizik ve kozmolojik görüşlerle çelişmediğini bilerek rahatlıkla yollarına devam edebilirler. Günümüzde rahatsız olan ve azınlıkta kalanlar onlar değil ateistlerdir.”

William L. Craig

Tüm su moleküllerinin yapısı temelde aynı olmasına rağmen bu moleküller bazen birbirinden farklılaşabilirler. Oluşan her 5000 su molekülünden birinde hidrojen atomu yerine bir döteryum atomu bulunabilir. Ve her 500 molekülün birinde 16 kütle numaralı oksijen yerine 18 kütle numaralı oksijen bulunabilmektedir. Bu farklılık, bir araya gelerek kristalleşen buzlar arasında bir kombinasyonun meydana gelmesine neden olur. Çünkü tek bir kar tanesinde 10¹⁸ su molekülü bulunmaktadır. Su moleküllerinin yukarıda anlattığımız farklılaşmaları nedeni ile tek bir kar tanesini meydana getiren moleküllerin 10¹⁵ tanesi diğerlerinden farklı olacaktır. Bu hesaba

göre, iki kar tanesinin tamamen aynı düzenlemeye ve şekle sahip olması 1024'de bir ihtimaldir. Ve böyle bir ihtimalin, Evrenin başlangıcından bu yana gerçekleşmiş olma olasılığı sıfırdır.

"Göklerde ve yerde olanların tümü, mülkün sahibi, noksanlıklardan münezze, emrinde galib, yaptıklarında hüküm ve hikmet sahibi olan ALLAH'ı tesbih ederler." (62/Cum'a: 1)

Varoluş nasıl açıklanabilir? "Tasadüf" mü yoksa "İnce Ayar" mı? Şimdi bu soruyu canlılara soruyoruz. Acaba canlılar dünyası ne diyor?

Yine ilk olarak "Tasadüf" taraftarlarının açıklamalarından birkaç örneğe yer verelim.

"Ne yeryüzüne gelişimizin başlangıcını, ne de gidişimizi kesinlikle bilemiyoruz. Bir kör gelişle, bir kör gidiş varlığımızın iki ucu! Ne sorumlu biri, ne de bilinçli bir güç var bize bunu açıklayacak olan! Bütün canlılar gibi insan da yalnız yeryüzünde... kurtlar, kuşlar, böcekler, karıncalar gibi tıpkı!"

A. Rıza Ergüven, Tanrılar Neyi Yarattı?, sh:74

"... bugün bütün Dünya, yarasaların, daha doğrusu yarasalar üzerinde çalışan doğal seçilimin, bu sistemi milyonlarca yıl önce mükemmel hale getirdiğini ve yarasa "radarının" bir mühendisi hayranlıktan serseme dönecek bir başarıya eriştiğini biliyor..."

Richard Dawkins, Kör Saatçi, sh:2

"Bir yarasa, bir makinedir... teknoloji deneyimlerimiz, bizi, girift bir makinenin oluşumunda bilinçli ve amaçlı bir tasarımcının aklını görmeye de hazırlıyor. İşte, canlı makineler söz konusu olduğunda yanlış çıkan bu ikinci sezgimiz. Canlı makineler söz konusu olduğunda, "tasarımcı" bilinçsiz doğal seçilimdir: Kör saatçi"

Richard Dawkins, Kor Saatçi, sh:46

"Canlılar, basit başlangıçların, rastlantı eseri hayat kazanabilecek kadar basit ilksel varlıkların, kerte kerte, adım adım dönüşümüyle ortaya çıktı. Bu yavaş evrim sürecindeki her değişim, kendinden bir öncekine kıyasla, rastlantı eseri oluşabilecek kadar yalındı."

Richard Dawkins, Kör Saatçi, sh:55

"Açıklamalarımızda bir miktar rastlantıya yer verebiliriz." Richard Dawkins, KörSaatçi, sh: 178

Kuramlarımızda kullanabileceğimiz ve kullandıktan sonra hala yaşamın doyurucu bir açıklamasını yaptığımızı öne sürebileceğimiz, salt rastlantıdan, salt katışıksız mucizevi şanstın oluşan en büyük tek olay nedir? Bir maymunun şans eseri "Bence bir gelinciğe benziyor" yazabilmesi için çok

fazla rastlantıya gereksinimi var, ama bu şansın miktarı yine de ölçülebilir. Bunun 10 milyar kere milyon kere milyon kere milyon kere milyonda (1040) bir olduğunu hesapladık.

Kimse böylesine büyük bir sayıyı (Evrendeki atomların yarısı kadar) tam olarak anladığını veya düşünebildiğini söyleyemez.”

Richard Dawkins, Kör Saatçi, sh: 181

“Şans tek başına, her yeniliğin, biyosferdeki bütün oluşumların kaynağıdır. Saf şans, tamamıyla özgür; ama kör, muazzam evrim fikrinin tam da kökenindedir. Biyolojinin temel görüşü... günümüzde makul tek hipotez olup, gözlenen ve denenen gerçeklerle uyuşan tek hipotezdir. Hayatın her türlü şansı eseri meydana gelmiştir.”

Jacques Monod, Chance and Necessity,

“Biz insanlar ve tüm canlılar durgun suda meydana gelmiş garip bir kaza eseriyiz.”

Bertrand Russell, Religion and Science, sh:22

İşte böyle... Bazı insanlar, Evrendeki atomların yarısı sayısında bir ihtimali kabul edebiliyor ama bir olan ALLAH’a (Şanı En Yüce) inanmaya sırt dönüyor. Bakalım bu konuda “Canlılar” dünyasına ait bilimsel olgular ne diyor?

Canlılığın Temel Yapıtaşları Ve Tesadüf İhtimali

Aminoasit, protein, enzim ve hücre... Canlıyı oluşturan temel yapı taşları. Şimdi bunlardan başlayarak canlılarda ve canlılığın oluşumunda etkin olan temel seçiciyi görmeye çalışalım. “Tesadüf” mü, yoksa “İnce Ayar” ve “İnsani İlke mi?”...

“Hayatın oluşumu için, elektronların sayısı protonların sayısıyla 1037’de bir kadar doğruluk derecesinde hassas bir şekilde dengelenmelidir. Bu denge, olmadan yıldızların oluşumunda çok önemli olan yerçekimi kuvveti ve gezegenler, elektromanyetik kuvvete gark olacaktı. Hugh Ross, 1037’nin kavranılmasının zor olduğunu ifade eder ve değerin kesinliğini göstermek için aşağıdaki görsel benzerliği verir:

“Bütün Kuzey Amerika kıtasını Ay’a kadar 10 cent parayla kaplayın (yaklaşık 384.551 km. yükseklik). Sonra, buradan Ay’a kadar uzayıp giden 10 centleri Kuzey Amerika büyüklüğünde bir milyar kıtanın üzerine yığın. Bir 10’luğu kırmızıya boyayın ve milyarlarca 10’luğun içine atıp karıştırın. Bu kadar 10’luk arasında kırmızıyı seçme oranı 1037’de biridir. Ve bu, hayatın oluşmasına imkân tanıyan bu kadar hassas derecedeki parametrelerden sadece biridir. ”

Dean L. Overman (Düzen, sh: 169)

Tüm görsel ve içerikler telif tabii olup, izinsiz kullanılamaz

"Aminoasitler cansızdır. Bunların birbirleriyle planlı bir şekilde bağlanmalarıyla protein molekülleri meydana gelir. Proteinler artık canlılık özellikleri göstermeye başlar.

Alfabemizde 29 harf vardır. Hiçbir harf tek başına bir anlam ifade etmez. Ama birbirleriyle münasip şekilde birleşirlerse, milyonlarca kelime, milyonlarca anlamlı cümle oluşturabilirler. Aminoasitler de, planlı, kasıtlı bir şekilde birleşirlerse protein molekülleri olarak bir anlam ifade eder.

Aminoasitler, cansız bir ortamda oluşamazlar. 1951 yılında Stanley - Miller'ın Dünya'nın milyonlarca yıl önceki ilkel şartlarında aminoasitlerin tesadüfen oluşabileceğini kanıtlamak için yaptığı meşhur deney, evrimcilerin Kâbe gibi 30 yıl büyük kanıt diye kutsadıkları Piltdown Fosili kadar fos çıkmıştır. Miller'ın deneyi dürüstçe tekrarlandığında toplama kabında bir tek aminoasit bulunamamıştır. Üstelik Miller, deney koşullarını Dünyanın o yıllardaki atmosfer şartlarına da benzetememiştir.

Cansızlar dünyasında sağ eli (D), sol eli,(L) asitler eşit orandayken, canlılar dünyasında hiçbir protein molekülünde sağ eli (Dexro) aminoasitlerden oluşmuş protein molekülüne rastlanmamıştır.

20 aminoasidin tesadüfen dizilip, işe yarar bir tek protein molekülü oluşturma ihtimali; 10236'da 1'dir. Dünya var olalıdan beri Dünya'daki tüm atomların aminoasit oluşturmaya müsait elementler olduğunu varsaysak, tüm elementlerin akıl almaz bir hızla birleşip oluşturabilecekleri aminoasit zinciri; 1075 'tir. 10236'yı buna bölersek; 10161 kalır. (Trilyon kelimesini 13 defa tekrarlayın) 20 aminoasitin bir tane işe yarar protein oluşturma ihtimali; 1 'den sonra 160 adet sıfır koyacaksınız (bunu okuyabilirsiniz bravo size) bunda 1 ihtimal. Dikkat edin, daha bir canlı ortaya çıkmadı. Protein molekülünden söz ediyoruz. Bu arada, Evren'deki tüm atomların sayısının 1079 olduğunu, Evren'in yaşının 1017 saniye olduğunu göz önünde bulundurmakta yarar var."

Saadettin Merdin (Tanrı'ya Koşan Fizik, sh:399)

"Aslında tüm biyolojik dünyada gördüğümüz düzen için tek alternatif açıklama özel yaratılıştır."

Niles Eldredge, Paleontolog, Evrimci

"Proteinlerin sahip olması gereken üçüncül yapı olarak adlandırılan belli bir sarma seviyesi vardır. Bu, proteinin bir işlevi yerine getirmesi için gereklidir. En azından 75 veya daha fazla asidiniz yoksa bu proteindeki üçüncül yapıyı elde edemezsiniz. Şimdi bir proteinin tesadüfen meydana gelmesi için neye gereksinim duyacağınızı ele alalım.

Türkiye'nin tanınmış bilim adamlarından evrimci Prof. Dr. Nevzat Baban, protein oluşumunda matematiksel olarak tesadüfün imkânsızlığını şu şekilde belirtmektedir:

"Molekül ağırlığı 34.000 olan, bileşiminde 288 aminoasit bulunan ve 12 farklı aminoasitten yapılmış teorik bir protein molekülünün 10300 farklı yapısı bulunabileceği hesaplanmıştır. Bu farklı şekillerden birer molekülün bir araya gelmesiyle meydana gelecek kitlenin ağırlığı 10280 gramdır. Hâlbuki dünyamızın tüm kütlesinin sadece 1027 gram olduğu düşünülecek olursa...

Ortalama bir protein molekülü 400 aminoasitten meydana gelir. Bunun bir diğer anlamı da şudur: Evrendeki bütün atomlar her işi bırakıp yalnızca bu proteini oluşturmak için durmadan rastgele birleşseler, Evrenin var oluşundan bu yana geçen milyarlarca sene ve Evrendeki tüm atomların sayısı bir protein molekülünün "tesadüfen" oluşabilme ihtimali için yetersizdir. Kısacası, 400 aminoasitten oluşan ortalama bir protein molekülünün tesadüfen meydana gelmesi, tek kelimeyle, imkânsızdır. Dahası, canlılığın gelişiminde bir basamak daha ilerlediğimizde, bu "imkânsız" kelimesinin bile yetersiz kaldığını görürüz. Çünkü tek bir protein hiçbir şey ifade etmemektedir. Şimdiye kadar bilinen en küçük bakteriden bir olan Mycoplasma Hominis H 39'un bile 600 çeşit proteine sahip olduğu görülmüştür.

Bu durumda, tek protein için yaptığımız üstteki ihtimal hesaplarını 600 çeşit protein üzerinden yapmamız gerekir. Bu durumda karşılaşacağımız rakamlar, insan aklının alamayacağı boyutlara ulaşır.

Bir tanesinin bile tesadüfen oluşması imkânsız olan bu proteinlerden ortalama bir milyon tanesinin tesadüfen uygun bir şekilde bir araya gelip eksiksiz bir insan hücrecini meydana getirmesi ise, milyarlarca kez daha imkânsızdır. Kaldı ki hücrenin yapısında proteinlerden başka karbonhidrat, lipit, su, elektrolitler (anyon ve katyon) ve vitaminler bulunmakta ve hepsi birçok farklı organelin içinde yapı taşı ve yardımcı moleküller olarak kullanılmaktadır.

Bu hücrelerden 100 trilyonun tesadüfen oluşup, insanın iç ve dış organlarını kusursuz olarak meydana getirecek bir biçimde ve düzende birleşmesinin nedenli imkânsız bir şey olduğunu anlatmak için, ne yazık ki uygun bir kelime bulmak mümkün değil."

Hemoglobin proteinini meydana getiren aminoasit dizilimi, sahip olduğu özel dizilimi yitirdiği anda işe yaramaz bir aminoasit yığınının başka bir şey olmayacaktır. Bu molekülün kendisi için belirlenmiş özel aminoasit

dizilimine tesadüfen sahip olabilmesi ancak 10950'de 1 ihtimaldir. Yani imkânsızdır.

Hoyle ve Wickramasinghe canlı bir bakterinin kendiliğinden meydana gelme ihtimalinin 10 40.000 'de 1 olduğunu hesaplamışlardır... Shapiro daha gerçekçi şartlara dayanarak hesaplamalar yapan Morowitz'den bahsetmektedir: 'Harold Morowitz tarafından daha gerçekçi bir hesap yapılmıştır... Morowitz tarafından hesaplanan karşılık, Hoyle'un ihtimallerini tamamen anlamsız hale getirir: 10100.000.000.000'de 1 ihtimal...

Bu matematik hesabını daha yakından incelemek gerekmektedir. Önce 10 sayısının yanına yüz milyar sıfır getirmemiz ve bu inanılmaz sayı içinden tek bir ihtimali kabul etmemiz gerekir. Oysa matematikte 1050 de 1'den küçük ihtimaller "sıfır ihtimal" olarak kabul edilirler. Kısacası öyle bir olasılığın gerçekleşmesi imkânsızdır.

Ülkemizin evrim teorisi savunucularından Prof. Dr. Cemal Yıldırım, aşağıdaki sözleriyle bir enzim molekülünün hücre dışında, rastlantılarla oluşma olasılığından yola çıkarak yaşamın rastgele meydana gelmesinin imkânsızlığını aslında açıkça belirtmiş olur:

Tipik bir enzim 100 aminoasitten oluşur. 20 tane aminoasit bulunduğuna göre, 20100 kombinasyon söz konusudur. Bu kadar kombinasyon içinde bir seferde şans eseri belli bir enzimin oluşma olasılığı 10130 'da birdir.

Evrimci moleküler biyolog Prof. Dr. Ali Demirsoy ise enzimin oluşma olasılıklarını belirtirken şaşkınlığını gizlememiştir:

"Bir enzim ortalama 100 aminoasitten meydana gelmiştir. 100 aminoasitten gelmiş bir enzimin 20 aminoasitle verdiği kombinasyon 20100 'dür. Tüm Evrendeki atom sayısının 1080, Evrenin oluşumundan bugüne kadar geçen saniyelerin sayısının 1016 olduğu düşünülürse, belirli bir dizilime sahip bir enzimin ortaya çıkma şansının ne kadar düşük olduğu anlaşılabilir. Bu durumda enzimler nasıl ortaya çıkmıştır?

Bir evrimcinin (Fred Hoyle) tahminlerine göre ise canlı bir organizmada 2000 farklı kompleks enzim tipi bulunmaktadır. Bunların bir tanesinin, rastgele, karmaşık işlemlerle 20 milyar yılda bile meydana gelmesi mümkün değildir.

Bu olasılık hesapları karşısında dilerseniz tekrar bir durup düşünelim. Hatırlanacak olursa tek bir noktanın içinde galaksimizdeki yıldız sayısından daha fazla atom bulunmaktadır. Evrendeki atom sayısı ise 1080'dir. 10 sayısının yanında 80 sıfır insanın kavrama sınırlarının çok ötesinde bir

sayıdır. Bu durumda 100 aminoasitlik bir enzimin tesadüflerle oluşumunu ifade eden 10^{130} 'da 1 ihtimal, pratik matematiksel karşılığı sıfır olan yani meydana gelmesi imkânsız olan bir ihtimaldir. Bu açık gerçek karşısında, vücuttaki milyonlarca özel molekül arasından seçilmiş olan tek bir enzimin bile tesadüfen meydana gelemeyeceği matematiksel olarak da kanıtlanmaktadır.”

“Yale Üniversitesi’nden Harold J. Morowitz, en basit canlının (bir virüs) yaşayabilmesi için en az 239 çeşit değişik proteine ihtiyacı olduğunu hesaplamıştır.

Asgari 239 çeşit proteine ihtiyaç duyan canlının her bir proteini asgari 40 aminoasit birimi ihtiva etmektedir.

Bu kadar basit bir canlının peş peşe istediği 239 çeşit proteinin aminoasitlerle bağlanıp, bir canlı hücre meydana getirebilme şansı 119. 776 sıfırlı bir sayının yanında sadece 1 ihtimaldir. Yani, bir evrimci size en basit bir canlının oluşabilme ihtimalinin $10^{-119776}$ olduğunu söylemek zorunda kalacaktır. Bu rakamı yazmak için 50 m. uzunluğunda özel bir kâğıt siparişi vermelisiniz.

En basitinden bir tek canlının, tesadüfen oluşma şansı bu kadar imkânsızdır. Siz bir de yeryüzünde var olan 5 milyon bitki ve hayvan türünün tesadüfen oluşmasının imkânsızlığını hesaba katın. Yine her bir türün, binlere, milyonlara, bazen trilyonlara varan bireylerini hesaba katın.

Bir cm’de bulunan, sayıları 100 milyonlara erişen bakterileri hesaba katın.

Yalnız bu basit mikrop, virüs henüz kendi kendini çoğaltamaz. RNA’ya, enzimlere ihtiyacı vardır. DNA ile enzimler arasında çok sıkı bir ilişki vardır. DNA, yalnız birtakım enzimlerin yardımı ile eşlenebilirken, bu enzimlerin sentezi de ancak DNA’daki bilgilerle gerçekleşir. Bu yüzden eşleşmenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda mevcut olması gerekir.

Mesela, basit insülin molekülünün oluşması için toplam 51 aminoasitin özel olarak dizilip bağlanması gerekir. 20 çeşit amino-asit’in tesadüfen bir insülin molekülü oluşturma ihtimali, 2×10^{50} de 1 olur

İnsülini sentezleyen proinsülin adındaki diğer bir protein molekülü; 84 amino-asitli bir proteindir. Bunun tesadüfen oluşması 10^{109} ’dur. Evren’in bütün atomları amino-asit olsa bile tesadüfen bu molekülü oluşturma şansı hala, 10^{30} ’da 1’dir.

İnsülin en basit proteinlerdendir. Hemoglobin ise, 547 aminoasidin belli bir sırayla dizilmesiyle oluşmuş dev bir moleküldür. Ayrıca insan hemoglobinlerinin 100 çeşidi vardır. Bir alyuvar hücresinde 280 milyon hemoglobin olup, yetişkin bir insanın kanındaki alyuvarlarında $5,6 \times 10^{18}$ hemoglobin molekülü bulunur.

Vücudumuzun her saniye 10.000 alyuvar ürettiğini hesaba katarsak, her saniye 3 milyon kere milyon hemoglobin üretilmektedir.

Hücrelerdeki kimyasal reaksiyonlara aracılık eden proteinlere enzim denir. Bir karaciğer hücresinde 1000 tane değişik enzim bulunduğunu göz önüne getirin.

Her bir enzim değişik bir kimyasal olayı kolaylaştırmakla görevlidir.

Hücrelerimizdeki ribozomlar, enzim üretilen kimya fabrikalarıdır. Bu enzimlerden her biri, saniyede 100 bin ile 1 milyar molekül üretebilecek, dizebilecek kapasiteye sahiptir.

DNA'sız en ufak bir canlı yoktur.

DNA'lar 200 bin protein molekülünün sarmal şeklinde çiftler halinde bir merdiven gibi birleşmesiyle oluşmuştur. DNA gibi kompleks sistemlerin şans eseri meydana gelebilmesine ne Evren'in tüm atomları ve ne de Evren'in ömrü yeterli gelmez.

20 milyarı $60 \times 60 \times 60$ ile çarpmanız gerekir. Hâlbuki Dünya'nın yaşı 4,6 milyardır. Tabii biz bu hayalperestlere çok avans veriyoruz. Dünyadaki atomlar değil, tüm Evren'deki atomlar DNA yapmak için uğraşsa yine de bir tane olsun DNA tesadüfen ortaya çıkmaz. Kaldı ki, tüm Evren'in %99'u hidrojen ve helyum'dan meydana gelir. DNA yapmak için bunlar hiçbir işe yaramaz. Vücudumuzun her bir hücresinde DNA sarmallarında, vücudumuza ait tüm bilgiler, özel şifreler (2 milyon sayfa tutan bilgiler) mevcuttur. Bir saç kılında sizi ele veren tüm bilgiler-parmak izi gibi- mevcuttur.

Bütün hücrelerin çekirdekçiği içinde 1 mm.nin milyonda biri kadar kısmında sarmal iplikçiler şeklinde DNA molekülleri vardır. Mesela insanın bir hücresindeki DNA ipekçilerini toplayıp, uç uca ekleseniz, 1,5 m. uzunluğa erişebilir. Hücre ile ilgili bütün faaliyetleri DNA idare eder. DNA'nın içinde her biri 5 bin sahife olan 4 bin cilt kitaba sığdırılabilecek bilgi kodlanmıştır. DNA'yı dev bir bilgisayara benzetebiliriz. Tipik bir DNA kromozom molekülü 5 milyar çift nükleotid dizisinden meydana gelir."

Saadettin Merdin (Tanrı'ya Koşan Fizik, sh; 399-400)

"Şansa veya tesadüfe yönelik durum zorlayıcıdır. En basit seviyedeki canlı madde son derece karmaşıktır. Moleküler biyolojideki keşifler, afallatıcı karmaşıklıkta bir dünya ortaya çıkarmaktadır. Tek hücreli bir bakteri bile 10 milyon x10 milyon sayıda atomdan ve muazzam miktarda komut veya bilgi içeriğinden ibarettir. Michael Denton, hayatın oluşumunun tesadüfi veya rastgele süreçlerden olduğu hususunda şüpheli davranan birçok matematikçi ve biyologun bakış açısını özetler:

"1966 yılında "Darwin'in Evrim yorumuna matematiksel itirazlar" adıyla yapılan ve akademik kariyeri tartışılmayacak kadar mükemmel matematikçileri ve biyologları bir araya getiren Wistar Enstitüsü Sempozyumu'nda Sir Peter Medawar açılış konuşmasında, şansın rolüne dair yaygın bir haldeki şüphecilik hissinin varlığına dikkat çekti. Biyolojik adaptasyonların aşırı karmaşıklığı ve becerikliliği tarafından ileri sürülen zorluklar, modern biyolojinin hiçbir alanında belki de hücrenin büyüleyici yeni moleküler dünyasında olduğu kadar belirgin değildir. Hayatın gerçekliliğini moleküler biyolojinin ortaya çıkardığı şekilde kavrayabilmek için hücreyi, çapı 20 km. olana. Londra veya New York gibi büyük bir şehri kaplayacak büyüklükte dev bir hava gemisine benzeyene kadar bir milyar kere büyütmemiz gerekir. Böyle yapınca göreceğimiz şey, benzersiz bir karmaşıklıkta ve uyarlanabilir tasarımda bir nesne olacaktır. Hücrenin yüzeyinde büyük bir uzay gemisinin içeri giren ve dışarı çıkan hiç durmayan madde akışını sağlamak için açılıp kapanan giriş yerleri gibi milyonlarca kapı göreceğiz. Bu kapıların birinden girecek olsaydık, kendimizi üstün bir teknolojiye ve hayret verici bir karmaşıklığa sahip bir dünyada bulacaktık. İşte bu nereye baksak, hangi derinliğe insek, şans düşüncesini yok eden kesinlikle üstün bir kalitenin zerafetini ve maharetini bulacağımız bir gerçeğin, mükemmelliğin katıksız evrenselliğidir.

Rasgele süreçlerin, en küçük parçasının (bir protein veya gen) kendi yaratıcı kapasitemizin ötesinde bir karmaşıklıkta olduğu, şansın antitezi haline geldiği ve insan akli tarafından meydana getirilen her şeyden her manada üstün olan bir gerçeklik yapmış olabileceği inanılır bir şey midir?"

Tesadüf taraftarlarını yıldırان bir başka engel de, karmaşıklığın insan beyininde inanılmaz şekilde fazlaşmasının açıklamasıdır. Tek bir hücrenin büyük karmaşıklığı, her biri beyin hücrelerini birbirine bağlayan 10 bin ila

100 bin arasında lif barındıran 10 milyardan fazla sinir hücresine (beyin hücreleri arasındaki toplam bağlantı 1015 tir.) sahip insan beyni karşısında solup gitmektedir. Özellikle her beyin lifinin, beynin iletişim sisteminde özel bir işlev sağladığı düşünülürse bu sayı son derece büyüktür. Bu sayıyı bir perspektife yerleştirecek olursak, bu bağlantılar, Dünya üzerindeki toplam haberleşme ağındaki bağlantı sayısının 100 katından fazlasını temsil eder! Böyle bir sistemin akıllı insanlar tarafından yapılma ihtimali bile son derece düşüktür. Böyle bir yapılışın tesadüfen oluşması iddiası, en hafif bir ifadeyle (saflık) olarak adlandırılabilir. "Non ex quovisligno Mercurius fit" (Her kütükten Merkür yapılmaz) yine Michael Denton'dan alıntı yapacak olursak; Beyne uzaktan benzeyen bir nesneyi yapmak için benzersiz uyarlanabilen bağlantıların çok fazla sayıda olması yüzünden, böyle bir yapılış en karmaşık mühendislik tekniklerini uygularken bile sonsuzluk gerektirecektir. Şüphesiz benzersiz bileşimlerin katıksız sayıları açısından biyolojik sistemlerin karmaşıklığı çok etkileyecidir ve şu belirgin soruyu ortaya çıkarır: Herhangi bir saf rastgele süreç türü, eldeki mevcut zamanda bu tür sistemleri yapabilir mi?"

Dean L. Overman (Düzen, sh: 90)

"Bugünkü mevcut bilgilerin ışığında dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda hayat mucizevi bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bunun gerçekleşmesi için çok fazla bir koşul bir araya getirilmelidir."

Francis Crick, Biyokimyacı, DNA'yı keşfeden...

Tuzun Yapısı

Sodyumla klorun yaptığı ortaklık sonucunda günlük hayatta kullandığımız tuz ortaya çıkar. Bildiğiniz sofraya tuzu, aslında bu iki atomun elektron alışverişinden başka bir şey değildir. Burada belirtilmesi gereken önemli bir nokta, tuzu oluşturan sodyumun aslında patlayıcı, klorun ise zehirli olmasıdır. Kusursuz, planlı ve bilinçli tasarımın sonucunda patlayıcı ve zehirli atomların karışımından ihtiyacımızı karşılayan bir madde çıkmaktadır.

Işık Klorofil Uyumu

Amerikalı astronom George Greenstein, The Symbiotic Universe (Simbiyotik Evren) adlı kitabında fotosentez konusunda şunları yazmaktadır: Fotosentezi gerçekleştiren molekül, klorofildir. Fotosentez mekanizması, bir klorofil molekülünün Güneş ışığını absorbe etmesiyle başlar. Ama bunun gerçekleşebilmesi için, ışığın doğru renkte olması gerekir. Yanlış renkteki ışık, işe yaramayacaktır.

Bu konuda örnek olarak televizyonu verebiliriz. Bir televizyonun, bir kanalın yayını yakalayabilmesi için, doğru frekansa ayarlanmış olması

gerekir. Kanalı başka bir frekansa ayarlayın, görüntü elde edemezsiniz. Aynı fotosentez için de geçerlidir. Güneş'i televizyon yayını yapan istasyon olarak kabul ederseniz, klorofil molekülünü de televizyona benzetebilirsiniz. Eğer bu molekül ve Güneş birbirlerine uyumlu olarak ayarlanmış olmasalar, fotosentez oluşmaz. Ve Güneş'e baktığımızda, ışınlarının renginin tam olması gerektiği gibi olduğunu görürüz.

Yapraklar Ve Altın Oran

Çevremizdeki bitkilere, ağaçlara baktığımızda dalların birçok yaprakla kaplı olduğunu görürüz. Uzaktan baktığımızda, dalların ve yaprakların gelişigüzel, dağınık bir şekilde dizilmiş olduklarını düşünebiliriz. Oysa, her ağaçta, hangi dalın nereden çıkacağı ve yaprakların dal çevresinde dizilişleri, hatta çiçeklerin simetrik şekilleri dahi belirli sabit kurallar ve mucizevi ölçülerle belirlenmiştir. Bitkiler ilk yaratıldıkları günden beri bu matematik kurallarına harfi harfine uyarlar. Yani hiçbir yaprak veya hiçbir çiçek tesadüfen ortaya çıkmaz. Bir ağaçta kaç dal olacağı, dalların nereden çıkacağı, bir dal üzerinde kaç yaprak olacağı ve bu yaprakların hangi düzenlemeye yerleşeceği önceden bellidir. Ayrıca her bitkinin kendine özgü dallanma ve yaprak diziliş kuralları vardır. Bilim adamları bitkileri sadece bu dizilişlerine göre tanımlayıp sınıflandırabilmektedirler. Olağanüstü olan ise, örneğin Çin'deki bir kavak ağacı ile İngiltere'deki bir kavak ağacının aynı ölçü ve kurallardan haberdar olmaları, aynı oranları uygulamalarıdır. Her bitkiyi kendine özgü matematiksel hesaplarla en estetik şekilde yaratan, tesadüfler olamaz elbette.

Bitki türüne göre değişen bu diziliş şekilleri dairesel veya sarmal yapı şeklindedir. Bu özel dizilişin en önemli sonuçlarından biri yaprakların bir diğerini gölgelemeyecek şekilde yerleşmiş olmalarıdır. Botanikte "yaprak diverjansı" olarak tanımlanan bu oranlara göre bitkilerde yaprakların gövde etrafına dizilişlerindeki düzen belirli sayılarla belirlenmiştir. Bu diziliş son derece kompleks bir hesaba dayanır. Bir yapraktan başlayıp, gövde etrafında dönerek aynı hizadaki diğer yaprağa rastlayıncaya kadar yapmamız gereken tur sayısı (N) ile, bu turlar arasında karşılaştığımız yaprak sayılarını (P), sırasıyla N ve P ile gösterirsek, P/N oranı, bitkilerde "yaprak diverjansı" olarak adlandırılır. Bu oranlar çayır bitkilerinde (otlarda) 1/2, bataklık bitkilerinde 1/3, meyve ağaçlarında (elma) 2/5, muz türlerinde 3/8, soğangillerde 5/13'tür.

Aynı türe ait her ağacın bu orandan haberdar olup, kendi cinsi için belirlenmiş orana uyması büyük bir mucizedir. Örneğin bir muz ağacı bu oranı nereden bilir ve bu orana nasıl uyabilir? Bu hesaba göre, her muz ağacının çevresinde bir yapraktan başlayıp 8 kere tur attığınızda, aynı hizadaki diğer yaprağa rastlayacaksınız. Ve bu turlar arasında 3 yaprakla karşılaşacaksınız. Güney Afrika'dan Latin Amerika'ya kadar nereye giderseniz

gidin, bu oran şaşmayacaktır. Sadece böyle bir yaprak diziliş oranının olması dahi canlıların tesadüfen oluşmadıklarını, kusursuz ve son dere

ce kompleks bir oran, hesap, plan ve tasarımla yaratıldıklarını gösteren önemli bir delildir. Canlıların genetik yapılarına böyle bir oranı kodlayan, onları bu bilgi ve özellikle yaratan üstün bir ilim sahibi olan ALLAH'tır.

Ağaç formları içinde en çok rastlanan modellerden biri, gövdenin birbirine tam zıt yönünden çıkan yaprak ve dal çiftleridir. Tohum açıldıktan sonra iki tane yaprak açar, bu yapraklar 180 derecelik bir açıyla karşılıklı olarak dizilmişlerdir. İlk iki yapraktan sonra gelişen diğer iki yaprak ise maksimum dağılımı sağlamak için zıt tarafta, birinci çifte sağdan açı yaparak gelişir. Böyle bir durumda bir dalın etrafında 90 derecelik açılara sahip dört adet yaprak dizilmiş olur. Yani bu dala tepeden bakacak olursak, yaprakların tam bir kare oluşturacak şekilde 90 derecelik açılarla dizildiklerini ve üstteki yaprakların bu sayede alttaki yaprakları örtmediğini görürüz. Bu görmeye alışık olduğumuz bir şekildir. Ancak, insanların çoğu tohumların neden özellikle bu şekilde açtığını düşünmezler. Oysa bu, bir planın ve tasarımın sonucudur. Ve amaç, yaprakların üst üste çıkarak birbirlerini örtmelerini engellemek ve hepsinin güneş ışığından faydalanabilmelerini sağlamaktır.

"Varsayalım ki siz, az önce Evren'in kontrol odasına girmiş kozmik bir kâşifsiniz. Orada her birinin pek çok muhtemel düzeneğe sahip olduğu sıralarca kadrana sahip teferruatlı bir "Evren yaratma makinesi"ne rastladınız. Makineyi incelerken her bir kadranın, hayatın var olabileceği bir Evren'in yaratılması için belli değerle ayarlanan bir parametreyi temsil ettiğini öğreniyorsunuz. Bir kadrana güçlü nükleer kuvvet için muhtemel düzenekleri temsil ediyor, diğeri kütle çekimi sabiti için, bir başkası Planck sabiti için, yine bir diğeri nötronun kütlesinin protonun kütlesine oranı için, başkası

güçlü elektromanyetik çekim için v.b. Siz kozmik kaşif olarak, kadranları incelerken, onların kolaylıkla farklı düzeneklere uyum sağlayabildiğini tespit ediyorsunuz. Dahası, dikkatli bir ölçümle

bu kadran düzeneklerinden herhangi birinde en ufak bir değişimin hayatı sona erdirdiğini saptıyorsunuz. Yine her nedense her bir kadran Evren 'in yaşamını sürdürmesi için gerekli tam değere göre ayarlanmış. Bu tastamam uyumlu kadran düzeneklerinin kökeni hakkında nasıl bir tahminde bulunurdunuz?" Stephen C. Meyer

"Evrenin en ufak sayısal değişikliklere karşı bile oldukça hassas olan mevcut yapısının, bilinçli bir tasarım neticesi olduğu izlenimine kapılmamak son derece güç... Bu sayısal değerlerin görünüşteki mucizevi uyumluluğu

hala kozmik tasarım (Kâinatın ALLAH tarafından yaratıldığı) görüşünün en kuvvetli delili olmaya devam ediyor." Paul Davies

Fibonacci Dizisi

"Önceden tespit edilmiş bir sonuca varmak için denklemleri ayarlamak, sayılar teorisinin bazı özellikleri gözönüne alındığında daha mümkün gözükmemektedir, (mesela, 1770 - 1840 yılları arasında yaşamış İtalyan matematikçi Leonardo de Fibonacci'nin adını alan (Fibonacci sayıları) Fibonacci dizisi şöyle başlar: 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21... Dikkat ettiyseniz ilk iki sayıdan sonraki her sayı, önceki iki sayının toplamına eşittir, mesela $5 + 8 = 13$

Fibonacci dizisi, fizik dünyasının büyük kısmına yayılmıştır. Bu dizi, çiçeklerin, çam kozalaklarının, enginarların, palmiye ağaçlarındaki yaprak köklerinin, brokolinin, çiçeklerin, ayçiçeğindeki tohumların ve bir arının hayat ağacının dallarındaki spiral ve karşı spiralleri belirler. Dizi, doğaya akıl sahibi biri tarafından konulmuş matematiksel bir koda benzer. Bu kod bazı yönleriyle, Dünya'da akıl sahibi varlıkların yaşadığını ifade etmek içinde "pi" sayısının olduğu matematikle birlikte Evren'e gönderdiğimiz sinyallere benzer. Bu sinyalleri gönderirken, öteki dünyalardaki akıllı varlıkların, varsa eğer, matematiği tanıyacağı ve Dünya'da akıl sahibi varlıkların hayat sürdüğünü anlayacakları ümidini taşıyoruz. Bu anlamda Fibonacci dizisi, fiziksel dünyadaki bu doğal yapıların sebebi gösterilen tesadüfe karşı, onların ALLAH (Şanı En Yüce) tarafından yaratılmış oldukları gerçeğinin bir kanıtıdır." Dean L. Overman (Düzen, sh:34)

"Elinize on tane marka alın. Her birini birden ona kadar numaralayın ve hepsini cebinize koyup karıştırın. Sonra bu markaları, birden ona kadar numara sırası ile cebinizden teker teker çıkarmaya çalışın; netice şu olacaktır:

1 numaralı markayı çekebilme şansı onda bir; 1 ve 2 numaralı markayı ardarda çekebilme şansı yüzde bir; 1, 2, 3 ve 4 numaralı markaları ardarda çekebilme şansı ise on bin de birdir. Böylece markaları ardarda çekebilme şansının on milyarda bir olacağı görülecektir.

Bu basit misali göstermemizdeki gaye, tesadüf kaidesine karşı rakamların korkunç bir şekilde nasıl çoğaldığını göstermektir.

Yeryüzündeki canlılık şüphesiz ki birçok temel şartlara bağlıdır. Bu şartların herhangi bir yerde, herhangi bir zaman süresi içinde ve sadece bir

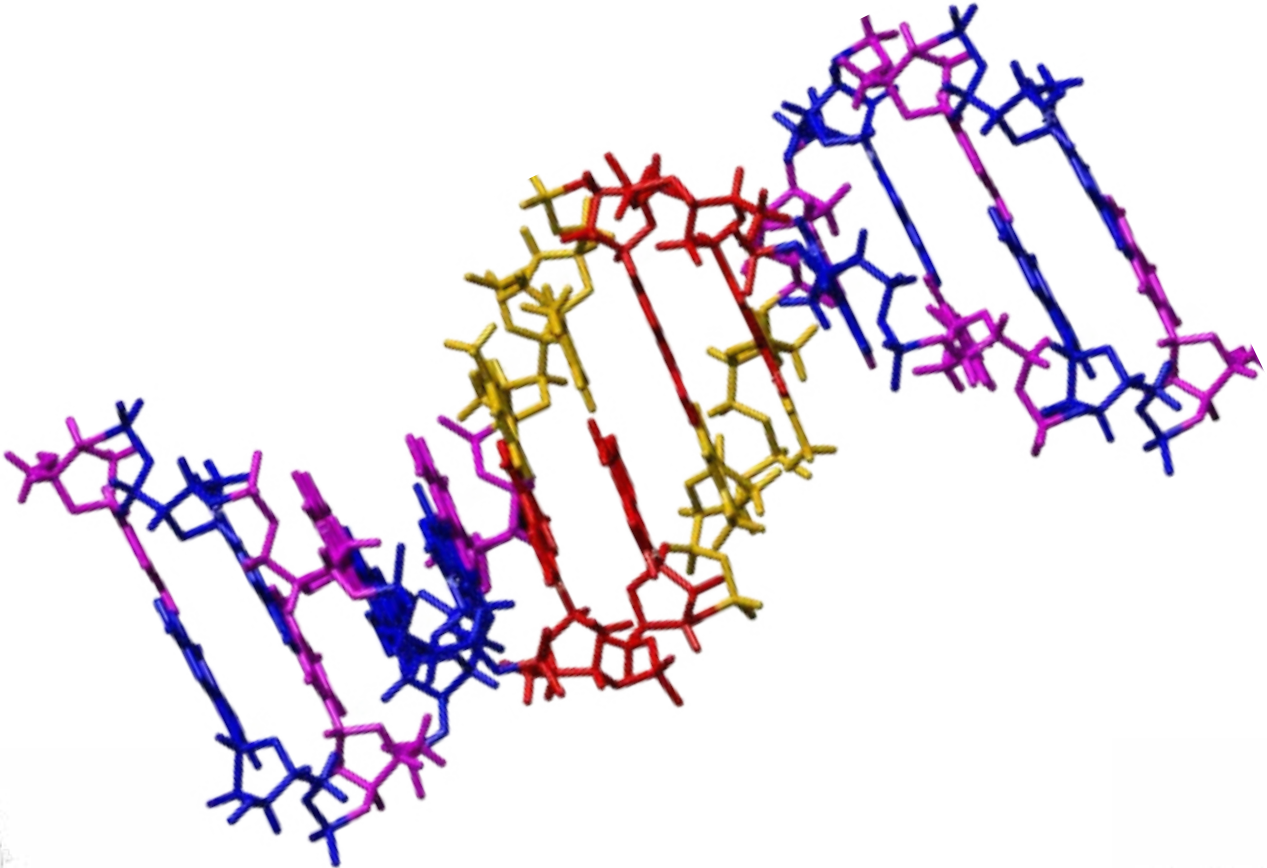
tesadüf neticesi olarak birbirine önemli bağlarla bağlı bulunmaları, matematiksel olarak imkânsızdır. Öyle ise, doğada, her şeye yön veren gerçek bir yönetici vardır. O, ALLAH'tır (Şanı En Yüce)."

A. Cressy Morrison,

Elmanın Anlattığı

Bir elmada yer alan C vitamini ve demir minerali miktarı tam olarak bir insanın bir günlük C vitamini ve demir minerali ihtiyacı kadardır.

Elmaya, içindeki C vitaminin bozulmaması için meyve asidi de konmuştur. Fakat normalde meyve asidi insan midesini etkiler, ekşimeye neden olur. Bu sakıncanın ortadan kalkması için de önlem alınmış ve elmanın içeriğine karbonat iyodu da katılmıştır. Böylece elma insan için ve insanın özellikleri

göz önünde bulundurularak tam ve mükemmel bir rızık olarak yaratılmıştır.

“Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerlerini yaratmaya kadir değil midir?” (36/Yasin:81)

Sonuç

Galaksilerden elmaya varıncaya bütün bir varlık alemi bütün parçalarıyla tesadüfen değil, tam aksine, ince bir ayarla ve insan varlığı için yaratıldığını anlatmaktadır.

Evet, varoluşta tesadüfe yer yoktur. Bu gerçeği astronom Chandra Wickramasinghe çok çarpıcı bir biçimde dile getirir:

“Hayatın tesadüfen meydana gelme ihtimali, kasırganın bir hurdalıkta eserek bir Boeing 747 yapma ihtimali kadar düşüktür.”

“... O Rahman’ın yaratmasında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Gözünü çevir (de bak), bir çatlak görecek misin? Sonra gözünü iki kere daha çevir. O göz sana âciz ve bitkin hâlde dönecektir. ” (67/Mülk:3, 4)

Eğer bir insan “tesadüfen oluşuma inanıyorum ” diye ortaya çıkabiliyorsa, bu durumda şu sorulara cevap verebilmelidir: Tesadüfler atomu nasıl meydana getirmiş bunun parçalarını son derece özel bir denge ve hızda sabit tutmayı nasıl başarmıştır? Eğer dört temel kuvvet tesadüfen belirlenmişse, o zaman nasıl olmuştur da atomu oluşturabilecek en ideal değerleri bulmuşlardır? Neden atomlar “yörüngeler” edinmişler, bu yörüngelerin 2,8, 16 diye devam eden elektron sayılarına sahip olması zorunluluğu ortaya çıkmıştır? Neden bu sayılar yaşam için gerekli moleküler bağlara imkân verecek elementlerin (örneğin karbonun) ortaya çıkışı için en idealdir? Neden atomlar, yörüngelerindeki atomlara belirli sayıları “tamamlatma” ihtiyacı duymakta ve böylece “kimya”yı mümkün kılmaktadırlar? Tesadüflerin “karar verme ” gibi bir yetenekleri olabilir mi? Tesadüfler elektronları nasıl olup da atomun etrafındaki farklı yörüngelerde tutmayı başaramış, neden her atom 8 elektron edinmek istemiştir? Tesadüfler birkaç parçacığın birleşmesi ile nasıl Evren’i, yıldızları, havayı, maddeyi ve bizleri meydana getirebilmişlerdir? Biri patlayıcı biri zehirli olan iki madde (sodyum ve klor) hangi tesadüfle bir araya gelip son derece lezzetli ve gerekli bir besin (tuz) haline gelmiştir? Bu sayılan fiziksel ve kimyasal sabitlerin ötesinde, bu gibi “doğa kanunları ” ile açıklanamayan büyük mucizeye yani yaşamın kökenine evrimciler ne gibi bir açıklama getirmektedirler? Kimyasal ve fiziksel reaksiyonlar canlı organizmalar oluşturmalarına göre, bu organizmalar hangi tesadüflerin devreye girmesiyle oluşmuş olabilirler?

Bu tesadüflerin gerçekleşme ihtimalinin tek bir protein için bile pratikte sıfır olduğu gerçeği karşısında evrimcilerin yanıtı nedir?

DNA'nın kökeni nedir? Hangi tesadüf hücrenin canlı, sandalyenin cansız olmasına karar vermiştir? Hangi tesadüf hücre içinde bir molekül inşa edip ona "bilgi" verebilmiştir? Hangi tesadüf, en gerekli olan yerlerde esnek bağların en gerekli olan yerlerde de sağlam bağların meydana gelmesi

ne karar vermiş ve hangi tesadüf tek bir istisnada bile yanılmamıştır? Bu nasıl bir tesadüf olaydır ki, hücre içindeki moleküllerin her birine ayrı ayrı kusursuz bir dizilim verebilmiştir? Bu tesadüfler nasıl olup ta insandan bilim adamlarından, profesörlerden daha akıllı olurlar? Nasıl her türlü detayı düşünür, hiç hata yapmaz ve estetiği, sanatı, ihtiyacı ve ihtişamı bir arada meydana getirebilirler?

Her atomun protonu, nötronu, elektronu aynı olmasına rağmen nasıl hidrojeni farklı, demiri farklı bir madde haline getirebilir, karbonun canlılığın temeli olmasını sağlayabilirler? Bir molekülün zehirli, birinin yenilebilir, diğerinin içilebilir olmasına karar veren hangi tesadüftür?

Tesadüfler bilinçli ve akıllı olabilirler mi? Önceden plan yapıp geleceği tasarlayıp, karar verebilir; ince hesaplar yapabilirler mi?

New York Üniversitesi kimya profesörü, DNA uzmanı ve Darwinst bir evrimci olan Robert Shapiro, sadece basit bir bakteride bulunan 2000 çeşit proteinin rastlantısal olarak meydana gelme ihtimalini hesaplamıştır. (İnsan vücudunda ise yaklaşık 200.000 çeşit protein vardır.)Elde edilen rakam , 1040.000'de 1 ihtimaldir. (Bu sayı, rakamının yanına 40 bin tane sıfır gelmesiyle oluşan ve evrende karşılığı bulunmayan bir sayıdır.)

Elbette bu rakamın ne anlama geldiği açıktır: Canlılığı rastlantılarla açıklamaya çalışan materyalizm ve onun doğa bilimlerindeki karşılığı olan Darwinizm, geçersizdir. Cardiff Üniversitesi'nden, Uygulamalı Matematik ve Astronomi Profesörü Chandra Wickramasinghe, Shapiro'nun hesapları üzerine şöyle demiştir:

"Bu rakam (1040.000) Darwin'i ve tüm evrim teorisini gömmeye yeterlidir. Bu gezegenin ya da bir başkasının üzerinde hiçbir zaman (hayatın doğabileceği) bir ilkel çorba olmamıştır ve yaşamın başlangıcı rastlantısal olarak gerçekleşemeyeceğine göre amaçlı bir aklın ürünü olmalıdır."

Ünlü astronom Sir Fred Hoyle ise, aynı konuda şu yorumu yapmıştır:

"Aslında, yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul edilme

diđini merak etmektedir. Bunun (kabul edilmemesinin) nedeni, bilimsel değil psikolojiktir.”

Hem Hoyle hem de Wickramasinghe, materyalizmi benimseyerek bilim yapmış insanlardır. Ama karşılarına çıkan gerçek, hayatın yaratılmış olduğudur. Ve onlar da bunu onaylamışlardır. Bugün bilim dünyasındaki daha pek çok biyolog ya da biyokimyacı, yaşamın rastlantılarla doğduğu hikâyesini terk etmiş durumdadır.

ÖYLEYSE ALLAH’I KİM YARATTI?

Yakın zamana kadar Evren’in ve maddenin sonsuz geçmişten beri var olduğunu dolayısıyla yaratılmamış olduğunu ileri süren materyalist / ateist düşünce, Big Bang ve Kuvantum fiziği ile başlayan sarsıcı bilimsel gelişmelerden sonra, artık, yaratılışı, ister istemez kabul etmekte fakat şimdi de yeni bir soruyu gündeme getirmektedir:

“Öyleyse ALLAH’ı (Şanı En Yüce) kim yarattı?”

Önce bu söyleme dair, materyalistlerden birkaç örnek verelim:

“... doğaüstü bir Tasarımcıya (ALLAH) başvurarak açıklamak, hiçbir şey açıklamamaktır, çünkü Tasarımcı’nın başlangıcı açıklanmaksızın ortada kalmaktadır. “Tanrı hep vardı” gibi bir şeyler söylemeniz gerek ve eğer böyle tembelce bir yol seçerseniz, aynı kolaylıkla, DNA hep vardı” ya da “Yaşam hep vardı” diyebiliriz.”

Richard Dawkins, (Kör Saatçi, sh: 180)

“Doğrusu aranırsa, Evreni Tanrının yarattığını kabul etmekle sorun çözül-müş olmaz! Öyle ya, Tanrı nereden geldi, O’nu kim yarattı?”

R. Maublanc, M. Cachin, (Felsefe, Bilim ve Din, sh: 102)

“Her şeyin bir nedeni olması gerekiyorsa, Tanrının da bir nedeni olması gerekir.”

Bertrand Russell, (Neden Hristiyan Deđilim, sh: 5)

Ve Cevap

Cevabın bilimsel detaylarına girmeden önce olabildiğince yalın ve açık bir özetini yapalım: ALLAH (Şanı En Yüce) yaratılmış olamaz. Çünkü o yaratılmış olsaydı ALLAH (Şanı En Yüce) olamazdı. O’nun ALLAH olması sonsuz geçmişten beri var olagelmesine ve dolayısıyla hiçbir başka güç tarafından yaratılmamış olmasına bağlıdır. O nedenle böyle bir soru saçmadır...

İkinci olarak; bir tren katarı düşünün. En sondaki vagonu hangisi çekmektedir? Bir önceki... Ya onu? Onu da bir önceki... Peki onu? Onu da bir önceki... Böyle böyle ta lokomotif kadar gidersiniz. Ve aynı soruyu lokomotif için sorun? Lokomotifi kim çekmektedir? Bir önceki mi? Tabi ki hayır... O'nun çekenini yoktur. O, kendi kendine gitmektedir. Ve lokomotifliği de o sayede olmaktadır. İşte aynı mantık zinciri Evren ve ALLAH için de geçerlidir. Bu zinciri bir yerde kesmek gerekir. Öyle ise en uygun yer neresidir.

Evren mi? O zaman Evren'in ALLAH'ın (Şanı En Yüce) yerine ezeli, yani sonsuz geçmişten beri var olageliyor olması gerekir. Ki böyle olmadığı Big Bang'la ispatlanmış ve artık materyalist bilim adamlarının bile aksini iddia edemedikleri çok kesin bir gerçektir. Ya da Evren var olmadan önce de vardı ve kendi kendini var etmeye karar verdi ve sonra da kendi kendini yarattı gibi bir saçmalığı kabul etmek gerekecektir.

Ya da öncesi olmayan son nokta ve ezeli varlık olarak ALLAH'ı kabul ederiz ve Evren'in yokluktan hem de bir anda yaratılışını da O'na havale ederiz. Sizce hangisi daha makul ve mantıklı?...

Ve aşağıda da ayrıntılı bir şekilde tartışılacağı üzere, başlangıcı olan her şeyin bir nedeni vardır. Ama bir şeyin başlangıcı yoksa bir nedeni olmak zorunda da değildir." Bu çok basit ve net bir mantık kuralıdır. Şimdi bakalım:

Evren'in bir başlangıcı var mıdır? Kesin olarak evet ki ona Big Bang diyoruz... Öyleyse bir nedeni de olmak zorundadır... Ki işte O, ALLAH'tır...

Peki ALLAH'ın (Şanı En Yüce) bir başlangıcı var mı? Hayır, olamaz. O, ezelidir, yani sonsuz geçmişten beri vardır. Aksi takdirde O, ALLAH (Şanı En Yüce) olamaz. Öyle ise ALLAH'a bir neden, yani yaratıcı aramak saçmadır...

Şimdi de bu konunun daha detaylı bilimsel ve mantıksal analizini yapan alıntılara geçebiliriz:

"1- Buradaki düşünme hatalıdır; çünkü daireseldir. Sonuç, öncülde farz edilmektedir. Farz edilen çelişkiler çoğunlukla iddialardaki gizli öncüllerdir. Mesela, Evren'i bir tasarımcı tasarladıysa, tasarımcıyı kim tasarlamıştır?" sorusu, tasarımcının tasarlandığını öne sürerek bir çelişki farz eder. Böyle bir iddia, soruda farz edilen gizli bir çelişkidir. Bu tıpkı, "Üçgenleri kim ya da ne dairesel yapar?" sorusunu sormaya benzer.

"Her şeyin bir sebebi varsa, tasarımcının da bir nedeni olduğu iddia edilebilir. Yan cümledeki varsayıma bakıldığında sonuç mantıksal olarak bunu takip eder. Ancak varsayımı, "Başlangıcı olan her şeyin bir nedeni vardır" şeklinde değiştirirsek o zaman, tasarımcı başlangıcı olmayan bir şey olarak tanımlandığında, sonuç az önceki gibi çıkmaz. Bu değişikliği Evrene uyguladığımızı düşünürsek, iddiamızı şöyle ifade edebiliriz: Başlangıcı olan her şeyin bir nedeni vardır. Evrenin bir başlangıcı vardır. Evrenin bir nedeni olmalıdır." Dean L. Overman, (Düzen, sh: 37)

"İnsan vücudunda madde, mananın hizmetinde bulunuyor. Yani madde, maneviyata göre adım atıyor. Şöyle ki;

İnsan hangi yöne bakmak isterse, göz o tarafa bakıyor. İnsan nereye gitmeye karar veriyorsa, ahlaklar oraya yöneliyor. Ve insan neyi yemek istiyorsa, el onu ağıza götürüyor ve mide de onu hazmediyor. İnsan bedeninde madde, mananın emrinde olduğu gibi. Evrendeki maddeler de bir manaya göre adım atıyorlar. Gökler ve yerdeki bütün hareketler sonuçta insana yöneliyor ve onun ihtiyacını görüyorlar. Bu hareketlerin yöneticisi insan olmadığına göre, bu Evren 'i insana hizmet ettiren, kesinlikle Evren cinsinden olmayan bir varlıktır. Yani ALLAH (Şanı En Yüce)'tır." Mehmed Kırkinci (ALLAH O'ndan Razi Olsun)

2- "Bir dakika" diye araya girdim. "Pek çok ateist burada büyük bir çelişki görecektir. Nasıl olup da yaratıcının bir nedeni olmadığını söylediğinizi onlar asla kabul etmeyecektir. Örneğin ateist George Smith "eğer her şeyin bir nedeni varsa Tanrıyı neden bundan ayrı tutuyoruz?" demektedir. "Necessity of Atheism" adlı kitabında David Brooks "eğer her şeyin bir nedeni varsa o zaman ilk nedenin de muhakkak bir nedeni olmalıdır. Peki, öyleyse Tanrı'yı kim yarattı? Eğer o hep vardı dersiniz o zaman zaten bu teori kendiliğinden çökmüş olur." diye yazmıştı. Tüm bu söylenenlere cevabınız nedir?"

Craig yüksek sesle; "onlar sadece asıl meseleyi gözden geçiriyorlar" diye cevap verdi. "Onlar İslam kelamının ortaya koyduğu görüşün ilk bölümüne dikkat etmiyorlar. Her şeyin bir nedeni vardır denmiyor. Başlangıcı olan her şeyin bir nedeni vardır diyor. Akli başında hiçbir filozofun her şeyin bir nedeni olduğunu söyleyeceğini sanmıyorum. Dolayısıyla sorun onların İslam kelamının ortaya koyduğu görüşü hakkıyla anlamamalarından ileri gelmektedir."

"Tanrı söz konusu olduğunda bu pek de rastlanmayan bir durum değildir. Nihayetinde ateistler uzun yıllar Evrenin bir nedene ihtiyacı olmadığını savundular çünkü güya o sonsuzdu. Tanrı zamansız ve nedensiz olamaz derken nasıl olur da Evrenin sonsuz ve nedensiz olduğunu söyleyebildiler?" Lee Strobel, (Akıllı Tasarım, sh: 59)

"3- Peki bu evreni ALLAH yaratmış "ise", ALLAH'ı kim yaratmış olabilir?

Önce böyle bir tuzak sorunun mantık, fizik, sibernetik, kozmolojik ve İslami açıdan sorulamayacağını belirtmeliyim:

1- Bu sorunuz salt mantık açısından saçmadır, çünkü eğer ALLAH'ı yaratan bir "diğer" üst ve yüce bir varlık olsaydı, bu kez ona ALLAH der ve aynı soruyu bu yeni varlık için sorardık. ALLAH'ı yaratan bir başka ilah, onu yaratan bir diğer yaratıcı, sonsuz sayıda tanrı ailesinin fertlerini oluşturacaktı. Böylece zamanımızdan 2500 yıl önceki eski Yunan tanrılarının mitolojik efsaneleriyle karşı karşıya kalacaktık.

Aslında bu sorunun altında yatan maskeli niyet. ALLAH'ı kimin yarattığını sormaktan çok; bu soruya nasıl olsa uygun bir cevap verilemeyeceği düşüncesiyle inançlı kişileri köşeye sıkıştırmak için ve "Gördünüz mü. demek ki ALLAH yokmuş" inkarcılığını güya benimle paylaşmak istemenize yönelik görünüyor. Ama yağma yok!

Yok, eğer sorunuz yukarıdaki amacı gütmeyip, safça ve samimiyetle bir öğrenme arzusuna yönelik ise, size söyleyeceğim net ve açık ifadeler şunlar olacaktır:

Sorunuzda geçen "evreni ALLAH yaratmış ise" cümlesi her şeyden önce şartlı bir önermedir, Bilim ve mantıkta "ise" kelimesi; "eğer öyle ise"; "eğer bu bir gerçek ise" diye başlayan sözler, bu ön koşula göre şartlanmış zihnimizi ikinci bir önerme ile karıştırmaktır. Oysa evrenin yaratılışı; "ise", "öyle ise" veya "böyle düşünüldüğüne göre" gibi önyargılı şartlı bir mantık ifadesini asla kabul edemeyecek ölçüde gerçekleşmiş, ispatlanmış sağlam ve değişmez delillerle bir evren yasasıdır! Evrenin yaratılışı, karşı bir tezle çürütülemeyecek kadar açık ve net bulgulara dayalı olarak tüm bilimciler tarafından onaylanmış bir fiziksel gerçektir.

Yaratılmış bu evren modelinde, tüm fizik yasaları en ufak bir ahenksizliğe izin vermeden son derece duyarlı matematiksel denklemlerin eşliğinde işlerlik kazanmış; böylece harikulade bir eser ortaya çıkmıştır. Hem de harikalar harikası bir eser!

Her eseri yapan bir yapıcının varlığı basit bir mantık kuralıdır. Binadan önce mimar, şiirden önce şair, resimden önce ressam, besteden önce bestekarın mevcut olması gereği nasıl bir mantıksal zorunluluk ise kâinattan önce de kâinatı kuran, yapan, işleten bir üstün yaratıcının varlığı, sade bir yargıdır.

2- "ALLAH'ı kim yarattı sözü", mantıkta olduğu gibi fiziksel gerçeklere ve bilimsel veri ve bulgulara da aykırıdır.

Çevremizde gördüğümüz en küçük bir hücredeki atomdan; evrende mevcut olduğu bilinen 200 milyar galaksinin içindeki milyarlar ve milyarlarla ifade edilen güneşler, yıldızlar ve dünyalara kadar tüm sistem, mükemmel ölçüde ve ölçekte sağlam fiziksel prensip ve kanunlarına, matematik denklemlere, astronomik yasalara, kozmolojik kurumlara bağlı olarak hiç şaşmadan şaşırmadan ahenkle ve düzenle işlemektedir.

Bilimin asırlar boyunca uğraş verip ortaya çıkardığı bu mükemmel yasaları, kanun, prensip ve kurumları kim koymuştur?

Zamanımızdan 400 yıl önce yaşamış Newton'un üstün zekâsıyla bulduğu yerçekimi yasasından önce de bu yasa aynen geçerli değil miydi?

Kepler ve Kopernik'in gezegenlerin hareketlerini düzenleyen kanunları, nefis denklemlerle ifade edilmeden önce; tüm gök cisimleri bu kanunlara uygun olarak belirli hız, zaman ve periyodlarla yörüngelerinde hareket etmiyorlar mıydı?

Galille'den önce de dünya yuvarlak değil miydi? Kendi ekseni etrafında ve güneş etrafında dönmüyor muydu?

20. yüzyılın başlarında Einstein, özel ve genel relativite teorilerini açıkladığı zamandan önce de bu teoriler mevcut değil miydi?

Yine 20. yüzyılın ilk çeyreğinde evrenin genişlediğini bulan Dr. Hubble'dan önce de evren genişlemiyor muydu?

Atomlar, moleküller belli kimyasal düzenlenme ve şaşırtıcı simetrilerle birbirlerine ancak belirli prensiplerle bağlantı kurmuyorlar mıydı? Bu kimyasal formüller daha kimya bilimi ortaya çıkmadan önce de var mıydı? Yok muydu?

Eğer yoktu dersanız, Edison'dan önce elektrik yoktu gibi bir laf ebesinin hazırladığı çürümüş bir salatayı tercih ediyorsunuz demektir.

Yok, eğer "vardı" dersanız iki ihtimal var:

a-) Ya bu yasalar tesadüfen var olmuşlar; rastgele, şans, talih ve kumar gibi rastlantılarla ortaya çıkmışlardır!

b-) Ya da bu yasalar, yüce bir Güç olan ve ismine ALLAH denilen ve O'nun esma-i hüсна'sı (güzel isimler) olarak bilinen "ÂLÎM" isminin tecellisi olarak tüm evrene yayılmış, dağılmış, nüfuz etmiş ve tüm kâinatı kucaklamıştır.

Birinci şıkka güvenirsiniz bilimde tesadüflerin ve kör talihlerin yeri olmadığını hâlâ öğrenmemişsiniz demektir. O zaman Kur'an'ın ilk ayeti olan "OKU"mayı öneririm size! Geriye hangi şık kaldı?

Şimdi "ALLAH'ı kim yarattı" sorunuzun kozmolojik akımdan nasıl geçersiz bir soru olduğuna geliyorum: Kozmoloji, evrenin yaratılmasıyla ilgili konuları inceleyen olağanüstü bir bilimdir. Bu bilimde uzmanlaşmış araştırmacılar, bize efsaneler kadar heyecanlı, destanlar kadar sürükleyici gerçekleri bir bir anlatırlar. Evrenin yaşının 15 milyar yıl olması demek, daha önce belirttiğimiz gibi evrenin bir "doğum" olayından geçtiğini gösterir. Madem ki bir doğum; yani yaratılma vardır, o halde doğumdan "önceki" bir dönemin varlığı söz konusu olabilir mi?

Fizik açısından olamaz!

Olamaz, çünkü maddenin yaşı belli olduğuna göre, bir başlangıç anı da vardır dernektir. Bu başlangıç yalnız madde ve enerjinin yaratılması değil, aynı anda madde ve enerjiyle birlikte " zamanın" da yaratılması anlamını taşır. Başka bir açıklama ile tüm madde ve zaman aynı yaratılma olayı ile başlamıştır. Zamanın da yaratılmış olması demek, zamanın bir planlamaya sahip olması demektir. Fizik buna zaman planlaması demiş, siz isterseniz "kader" deyin!

Bu gerçeğe göre, zamanın yaratılması; yaratılmadan "önce" bir zamanın mevcut olmadığı anlamına gelir. O halde evrenin başlangıcından önce, yani Big Bang'tan önce zaman yoktu!

Zamanın olmadığı bir yerde de yaratılma olamaz!
Çünkü yaratılma olayında zaman gereklidir!

O halde kozmolojik açıdan zamansızlık âleminde, ALLAH'ı yaratan bir üstün varlığın bir başka ALLAH'ı yaratması bilimsel gerçeklere terstir! Aslı esası olmayan işlerle uğraşmayı, büyüklerimizin, "abesle iştigal" olarak nitelediğini herhalde duymuş olmalısınız.

Oldu mu?"

Taşkın Tuna, (Son Basamak, sh: 90, 96)

SONSÖZ YERİNE...

Yaratılışın gayesi, yaratılışla beraber insana verilen özelliklerin neticesi: ALLAH'a (Şanı En Yüce) imandır.

ALLAH'a (Şanı En Yüce) iman temel olarak üç parçadan oluşur:

- 1- ALLAH'ı bilmek,
- 2- ALLAH'ı sevmek,
- 3- ALLAH'a ibadet etmek,

İbadet, kişinin Rabbini bildiğinin ve sevdiğinin itirafı, fiili olarak ispatıdır.

"Benim kalbim temiz, inancım ise çok güçlü" gibi avuntuların aksine, başta namaz olmak üzere kulluk, imanı tamamlayan sonuncu ve en ciddi parçadır.

Ve ibadetle, iman tamamlanmıyorsa, bu kitabın anlatmaya çalıştıkları da dâhil, her şey, eksik kalmış olacaktır...

Salât ve selam, Efendimiz Muhammed'in (O'na Binler Selam), bütün Peygamberlerin, Ashabın, Hz.Adem'den (ALLAH'ın Selamı Üzerine) bu güne kadar yaşamış olan ve yaşamakta bulunan, başta salihler olmak üzere, bütün Mü'minlerin üzerine olsun. Kainattaki zerrelerin Rabbimizi tespih edişleri adedince...